

வி ர வி ஸ் வெ ளி வ ரு கி ற து !

வடுபுராரின் கற்பனைச் சித்திரம்

மா ட ர் ன் தி யே ட் ட ர் ன்

தி க ம் ப ர சா மி யா ர்

டைரக்டர்: டி. ஆர். சுந்தரம்

என்ன நடக்கிறது ?

**அவர்கள் எக்கிரமமாய்க் பாதிக்கும்
குடியியலான விடியல் — ஏன் உக்கிரமும் தான்**

அவர்கள் 'பாஷுட்ரின்' கட்சியைத் திரிசுபா ஐந்தாம் தலைமுறை
கொண்டதும், குடியரசுத்தொழில்நாட்டும் தான், எல்லா முறைகளும்
செல்லுமாறுகின்றன. மனிதர் பிடிக்கும் காலத்தின் துன்பமே
காலமும் குடிப்பிட்ட தான் ஒரு மாதிரியை விடும் எப்பிடுகிறதான்
விவசாயிகள் பரிபெய்ச்சிதான் பாதுகாத்துக்கொள்ளலாம்.
சிறு குழந்தைகளுக்கு தான் விவசாய அமைதி மாதிரியை விடும் பெரியோர்
காலத்தின் கொடுப்பதென்பதால் தவறாமல் கொடுக்கவும். மனிதர் பிடிக்கும்
காலத்தின் உயர்ச்சியும் உயர்வு குடிப்பிட்டதால் மனிதர் தான்
காலமும் பாதுகாத்துக்கொள்ள 'பாஷுட்ரின்' மாதிரியை எப்போது
முதல் காலப்பிடுகை கொண்டும் எப்போது குடிப்பிட்ட, அமைதியுள்ள
குடியியலானது, 'பாஷுட்ரின்' மனிதர்களின் பரிபெய்ச்சிதான் விவசாய
குடிப்பிட்டதால்.

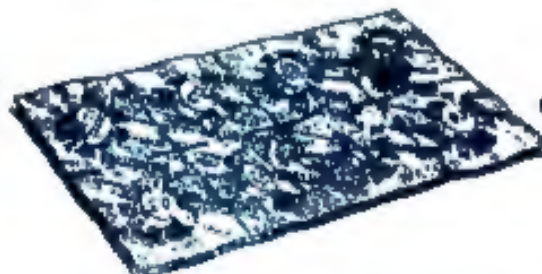
தமிழ் 'பாஷுட்ரின்' மாதிரியைத்
தொடர்ச்சியாக கொண்டு, பெரிய
காலத்தின் காலத்தின் கொடு
காலத்தின் காலத்தின் கொடு
காலத்தின் 'பாஷுட்ரின்' மாதிரி
காலத்தின் காலத்தின் கொடு
காலத்தின் காலத்தின் கொடு

'பாஷுட்ரின்'

1944-1945

மனிதர்களின் குடிப்பிட்டதால்

தமிழ் மாதிரி கொடு
தமிழ் மாதிரி கொடு
தமிழ் மாதிரி கொடு

தமிழ் மாதிரி கொடு
தமிழ் மாதிரி கொடு
தமிழ் மாதிரி கொடு

குடியரசுத் தொழில்

குடியரசுத் தொழில் குடியரசுத் தொழில் (குடியரசுத் தொழில்) தொழில்

டன்லப்

ஆர்.எச்.எஸ் டீராக் & மஸ் டயர்கள்

ஸைல்கள் முன்னிலைமம்!

அந்தாட்சி வேண்டுமா? அநேக ரோட்டில்
செல்தக்காரர்களும் மற்றும் டயர் உபயோ
கிப்பவர் பலரும் வழங்கியுள்ள அந்தாட்சி
பத்திரிகை & கட்டுரை பரிசோதித்துப்
பாருங்கள். அவை இப்போது ஒரு துண்டு
பிரசுரத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
எவ்வாறு டயர் முன்னிலைமம் டயர் சிற
பாடுகளிலும் கிடைக்கும்.

**வெரியவை-கவனமானவை-பத்திரிகைகளை
லேட்கஸ் இணைப்புகளாகவை.**

9339412

மகத்தான குவார்த்த விலை விநியோகம் !
இரண்டு ரூபாய் கட்டி ஒரு ரெகலண்டர் தயார்
பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டாகும். 15 ரூபாய்க்கு வரையில்
1-ம் வகுப்பு 1 மணிக்கும் உத்தமர் குவார்த்த.

691	40mm கை ரை	19
619	ரெகலண்டர் குவார்த்த	22
664	40mm கை ரை	27
666	40mm கை ரை	40
697	40mm கை ரை	40
681	40mm கை ரை	42

479	40mm கை ரை	24
484	40mm கை ரை	27
486	40mm கை ரை	30
488	40mm கை ரை	31
489	40mm கை ரை	34

579	40mm கை ரை	34
584	40mm கை ரை	37
586	40mm கை ரை	40
588	40mm கை ரை	42
589	40mm கை ரை	44

684	40mm கை ரை	38
686	40mm கை ரை	40
688	40mm கை ரை	42
689	40mm கை ரை	44

678A	40mm கை ரை	38
678A	40mm கை ரை	40
678	40mm கை ரை	42
677	40mm கை ரை	44

688	40mm கை ரை	38
688	40mm கை ரை	40
688	40mm கை ரை	42

பாக்கி, தயார் செய்து, விநியோகம் இவ்வாறு
CARONA WATCH CO. 30/31, KALAKAR
ST., CALCUTTA-7

“பெளலர்”

40 H. P. - 4 ஸ்ரீலிண்டர்

தொகுதி ரூ. 10,000 மட்டும்

காரன் மில்கன், நோல் பதனிடும்
சாலைகள் மற்றும் இந்ர தொழிற்
சாலைகளுக்கு மிகவும் சிறந்தவை

000

சிக் கன்ச் செலவு, சீடித்த
உழைப்பு, கம்பகம் இவைகளுக்குப்
பெயர் பெற்றது. ரெடி ஸ்டாக்டி
வீருத்த டெலீவரி செய்யப்படும்.

000

விலை ரூ 8,750

விவரபாசிகளுக்கு 10%
கமிஷன் தள்ளிக் கொடுக்கப்படும்

இந்ர விவரங்களுக்கு

ஸா ம் ஸன்

அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்

8-22, பிரைட்வே, மதராஸ் - 1

போன்: 1823 தந்தி: BARAPASH

இருமல். ஜனதோஷம் இவை
களை கவனிக்காமல் அரித்ததை
பாக இருந்தால் பிள்ளை
தொல்லைகள் பல தோறும்

இவைகள் அநேகமாக நிமோ
னியா, பளுசனி, ஆஸ்துமா,
கூயம் முதலிய ரோகங்கள்
பீடிக்க அநிகுதிக்காக இருக்
கும். இருமலும் ஜனதோஷ
மும் வராமல் இருக்க முன்
ஜாக்கிரதைபுடன் இருங்கள்.
ஒரு வேளை இவை பீடித்து
விட்டால் தாமதியாமல் உட
கொள்ள வேண்டிய மருந்து

க ஸ பி ன்

இருமலுக்கும் ஜனதோஷத்திற்கும்
இன்றியமையாத சூட்சுமி

தயாரித்த மூலத அங்கீகரிக்கப்பட்டது

பெங்கால் கெமிகல்

கக்கத்தா : பம்பாய் : கான்பூர்

ஏஜன்டுகள் :

என். தோய் கெனண்ட் & கோ.
41, பந்தர் தெரு :: சென்னை

ஜெயராஜன் - ராஜலக்ஷ்மி

000

கோயமுத்துர் ஸ்ரீ கே. எஸ். எம்.
குருசாமி நாடார் குமாரசந்தி சென்.
ராஜலக்ஷ்மிக்கும் விருதுகள் விபரபாரி
ஸ்ரீ எம். ஏ. ஏ. சத்தாசாமி நாடார்
குமாரசர் செஞ்சேலி ஜெயராஜனுக்கும்
25 - 8 - 80 வெள்ளிக்கிழமை கோய
முத்துர், ஆர். எஸ். புரம், திருவேல்
பிடாமி ரோடு, கே. 9/80 இல்லத்
தில் திருமணம் நிறைபாக நடத்தேரி
யது. திருமண வைபவத்தில் ஸ்ரீ சி.
எஸ். சத்தாசாமிபதி முதலியார்,
ஸ்ரீ வி. எஸ். செங்கோடையார்,
ஸ்ரீ வி. சி. சுப்பையா கெனண்டர்,
ஸ்ரீ எம். கே. தியாகராஜபாகவதர்,
ஸ்ரீ ஸ்ரீராமுலு நாபுடு (பகிராஜா
ஸ்டேடியோ) ஸ்ரீ ஜே. எஸ். கண்ணப்
பர், ஸ்ரீ ஏ. ஷண்முகம், ஸ்ரீ பி. ஏ.
ராஜா செட்டியார், ஸ்ரீ ஜி. திருக்
கண்ண, ஸ்ரீ சுப்பிரீ, ஸ்ரீ கே. எஸ். பழனி
சாமி கெனண்டர், மற்றும் பல
பிரமுகர்களும் உத்தியோகஸ்தர்
களும் சுண்பர்களும் விஜயம் செய்
தார்கள். பல உறவினர்கள், சுண
பர்களிடமிருந்து பரிசுகளும் வாழ்த்
துச்செய்திகளும் வந்தன. மாலை
யில் கத்தர்வ காண இவை மன்னர்
ஸ்ரீ எம். கே. தியாகராஜ பாகவதர்
செந்தேக் கச்சேரி குழுமி வீருக்
தோறா ஆனந்திக்கச் செய்தது.

கோவை பி. பி. நோட்டல்
புரொப்பிரட்டர் ஸ்ரீ கே. எஸ். எம்.
குருசாமி நாடார், சாயல் லிந்து
ரெண்டரான்ட் புரொப்பிரட்டர்
ஸ்ரீ எம். ஏ. குருசாமி நாடார்
அவர்களும் திருமண வைபவத்திற்கு
அன்புடன் விஜயம் செய்த
அனைவருக்கும் இதன் மூலம் தங்க
ளது மனமார்த்த வந்தவத்தைத்
தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

பொறுக்க முடியாத

இருமலை போக்க

பெர்பிகால்

சாப்பிடுங்கள்

மாச்சனி, இருமலை, சூலைதமா,
மற்றும் அவை நோய்களை
தீர்ப்பதில் இணையற்ற நிவாரணி,
குடும்பத்திற்கு அவசியமானது.

தயாரிப்பாளர்:

மவுண்ட் மேட்சூர் பார்ம்ஸ்யூதிகல்ஸ் லி.

கனடா, மதராஸ்-20

மாண்புமிகு ஏ. துரைசாமி: மவுண்ட் பார்ம்ஸி லிமிடெட், மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ் - 2

50 சத வீத கமிஷன்

000

ஷேர் மார்க்கெட்டில் பங்குகளை வாங்கி விற்பதில் ஈடுபட்டுள்ள நபர்களை எமது வாடிக்கையாளர்களாக ஏற்படுத்தும் ஏஜண்டுகளுக்கு 50 சத வீதம் கமிஷன் அளிக்கப்படும்

மற்ற விவரங்களுக்கு

பெங்கால் ஷேர் டீலர்ஸ் லிண்டிகேட் லிமிடெட்

(கதாபிதம் : 1940)

இந்தியாவில் ஸ்டாக், ஷேர்களில் வர்த்தகம் செய்தவரும்
ஸ்தாபனங்களில் மிகப் பெரிய ஜாயிண்டு ஸ்டாக் ஸ்தாபனம்

12, செளரங்கி ஸ்கொயர் - - - கல்கத்தா - 1

யொது மக்களின் சோப்பு

பரிபக்குவமானதும் மூப்பது வருஷம் களுக்கு அதிகமான கோத்ரெஜ் ஆராய்ச்சியும் — முதல் முதலாக தாலா என்னெனச் சோப்புக்களில் துண்ணிய ஆராய்ச்சியாளரும் தயாரிப்பவர்களுடையதுமான — இந்த பிரசித்தி பெற்ற சாவி மார்ட்டு டாப் லெட் (ஸ்காட்) சோப், இனிமையான மணமூட்டப்பட்டு, எளிதவர்களின் பண சிவ்வமைக்கும் ஏற்றவாறு சாமானிய மனிதனுக்கும் தன்மையும் தன் குடும்பத்தையும் எத்தமாயும் ஆரோக்கியமாயும் வைத்துக் கொள்வதை ஓர் இன்பமய மாக்குகிறது.

தூற்றுக்கு தூறு பங்கு பரிசுத்தமானது. ஏதைய அடிகளிக்கச் செய்யும். எவ்விதமான கலப்படமும் இல்லாதது.

உக்கலில் ஒவ்வொருவரும் இக்கோத்ரெஜ் பைண்டுகள் வாக்கி சிகரண திருப்தியை எய்துகள்.

தனவந்தருக்கும்
இன்பமளிப்பது

ரூ. 3-4 + ௮௮

1 டஜன் புது காணி
பொது உதய பன திறை
எனச் சிவ்வமைக்கும்

சிலம்

செய்கட்டிடு

Turkish Bath

கோத்ரெஜ் டர்க்கிஷ் பாத்

100 சதம் தூய்மைக்கும்
மிருகக் கொழுப்பற்றதென்
பதற்கும் உத்திவாதமானது

கோத்ரெஜ் சோப்பில், சிவ்வமைக்கும்
மதராகம்: 1௮4, பிராட்மே,
மெட்ரோபல்: 8/80, உக்கலத்தி.

சென்னை யில் பிரபல ஏற்றுமதி - இறக்குமதி வர்த்தகர், தேவ கோட்டை துணைப் M. E. முனம் மது கனி அவர்களது குமாரர் ஸ்ரீ ஜயம் முகன்தீம் (பி. ஏ., ஆனல்ஸ்.) 5-5-50ம் தேதி வண்டன் வழியாக அமெரிக்காவுக்கு விமான மூலம் பிரயாணமானார். அமெரிக்காவிலுள்ள பிரபல மிச்சிகன் சர்வகலாசாலையில் வியாபார துணுக்கங்களையும், பொது நிர்வாக முறைகளை (Master of Business and Administration) யும் கற்றுப் பயிலவே இளைஞர் ஜயம் முகன்தீம் சென்றிருக்கிறார். அங்கு சுமார் இரண்டு வருஷப் பயிற்சிக்குப் பின்னர் இந்தியாவுக்குத் திரும்புவார். அன்னர் ஆர்வம் செழித்தோங்கி, பயிற்சியிலும் வெற்றியடைந்து தாய்காட்டின் சேவைக்கு ஸ்ரீ ஜயம் முகன்தீம் சௌக்யமாய் திரும்ப எதிர் கொக்குவோமாக!

மார்ச் 10 } செப்டம்பர் 10 { விடுமுறை
தினம் 8 } ஆகஸ்ட் 15

என்ன செய்தி?	...	...	9
சிறந்த வழி!	சாத்திரி	...	11
இந்தக் கதைகளைக் கேளுங்கள்!	...	...	12
பொழுது போக்கு	"தம்பி"	...	14
அக்கப்போ!	...	...	16
இதன்மூலம் ஒரு வாய் கக்கி	...	...	17
அட்டைப்பட விளக்கம்	...	...	22
இதயநாயம்	கே. லட்சுமணன்	...	28
ஆரோக்கிய நகரம்	குமாரசுவாமி...	...	29
கம்பி தரும் காட்சி	டி.கே.சி.	...	31
நமசிதற்கு உபநிஷதம்	சாஜாஜி	...	33
வனஜா வந்தாள்!	விக்கிவி	...	25
நகுலன் நகரவன்	முத்தா	...	40
ஆர் மாரட்டம்	அஷ்வம்	...	43
பாப்பா மலி (டட்கன்)	சாமா	...	44
பாதுகாடின் கதல்	சுதர்சன்-ரா.சி...	...	46
பாதும் பாதவயம்	வித்தன்	...	50
பிக்டரி அப்பு	கோணம்	...	58
நீங்கள் குத	தரோணன்	...	63
முக்கிம் ரோஜா	"சப்பு"	...	65
வழிகா வந்தாள்!	செவிவாசன்	...	66
வந்த கேத்திரம்	ஜெயமணி	...	68
கோவையின் கேக்கி	ஆதமுலம்	...	71
வட்ட மேஜை	...	...	74

"கக்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உண்மையான கதைகள் எதிர்ப்பின்மேல் வெளிவர; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

திரைப்படத் துறை

மார்ச் 10

தினம் 6

என்ன சேதி ?

பாரதித் திருவிழா

செய்திருநாள் விழைந்த போற்றித் திருவிழா
மேலும் மெய்யும்

என்று தமிழ் மகா முனிவர் திருவாய் மலர்ந்த அருளிப்போது தமிழ் காட்டு மக்கள் மாதம் மும்மாரி பெய்து அன்ன விசாரியைத் துணைத் தமாக வாழ்த்து வந்தார்கள். எனவே அந்த மாமுனிவரின் வாக்கு அந்தச் செய்தி காலத்தைக் காட்டி, தும் இன்றைய காலமாகவந்ததே மூற் றிலும் பொருத்தமாக இருக்கிறது என வாம். ஒருவேளை இன்றைய நிலைமையை மூலம் உன்னித்தாய் திரைப்படத் துறை திருவள்ளுவர் அவ்வாறு கட்டிப் பிட்டாரோ என்னவோ! சிறிதளவே வயிற்றுக்குக் கெட்டதும்போது செய்து உணவை மூச்சியமாகக் கொள்ள வேண் டும் என்பது அந்த மகாவின் உபதேச மாக இருக்கலாம்.

அமர்தவம் அடைந்த கவிச் சங்கரவர்த்தி பாரதியாரின் தினம் கவிச் செட்டமல் மாதம் 11. சுருகிறது. உணவு கெடுக்கடி யையும் உடை கொடுக்கடிவையும் சமா னிக்க வேண்டி வருக்கும் துணைகள் மேற்படி விழாவை வழக்கம்போல் குறு கலமாகக் கொண்டாட முடியா விட்டா

தும், தமிழர்கள் வாலும் இடம் எங்கும் பாரதியார் பாடல்களைப் பாடி அந்த விழாவை நடத்த வேண் டியது கடமைமையும். வயிற் றுக்கு உணவு போதாம விருக்கும் இக்காலத்தில் செவிக்கு விருந்தாக விளங் கும் கவிவரசர் பாரதியா ரின் நீதிமீதும் பாடல் களைப் பாடி, அந்த மகாவின் சினை வுடைய தன் மூலம் மக்களின் உலர்ந்த உட லுக்கு வலிமையும் சேர்ந்த உணவத்துக்கு உற்சாகமும் ஏற்படும் அவ்வாறு?

அகிராசனார் தாண்டன்

நாளைக் கவிச் உடல் போகும் கால் கெடுக்கு முடிபுருஷத்தமதால் தாண்டன் அகிராசனாராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார். மொத்தம் பதினான வோட்டுக்களில் சரிபாதிக்கு மேலே 10 வோட்டுக்கள் அவருக்கு அதிகமாக விழுந் திருக்கின்றன. தாண்டன் தேர்ந்தெடுக் கப்பட்ட செய்தி அறிந்ததும் அமினாபாத் அகதிகள் ஆளத்த தாண்டலும் ஆடிக் கொண்டு தாண்டன் ஐக்களுக்குச் சென்று "ராஜாவி் தாண்டன் திரைப்படத்!" என்று கோஷித்தார்களாம். (சீனமான தமிழில் 'வாழ்க' என்று சொல்பதெனவே, அதை ஆங்கிலத்தில் 'Long live' என்றும் திரைத்துள்ளாளியில் 'திரைப்படத்' என்றும் கருக்கச் சொல்கிறார்கள் என் பதை இங்கே ஐக்கப்படுத்தி வைக்கி றோம்.) கம்மூ உடல் ஐக்களுக்கு 'ராஜா' பட்டத்திலும் பதவியிலும் எவ் வளவு பிரமை இன்னமும் இருக்கிறது என்பதையே 'ராஜாவி் தாண்டன்' என் றும் கோஷம் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. மு் தாண்டன் கால்கள் தலைவர் ஆகி விட்டதனால் தேச சினைமையில் பிரமாத மான மாறுதல் நன்றும் ஏற்பட்டுவிட்டது

என்று சொல் இத்தழில் உதிபகதையே இப்போதும் சொல்கிறோம். ஆனால் சில அரசியல் சிபுனர்கள் வேறு விதமாகச் சொல்வி வரு கிறார்கள். தேர்தலுக்கு முன் னாலேயே தாண்டன் ஸர் தர் பட்டம் தாங்கி சிறி கிறார் என்றும் இருபளா னியை ஐக்காணியால் து ஆதரிக்கிறார் என்றும் சொல் லப்பட்டன. தாண்டன் கால்கள் அகிராசனார் ஆகிவிட்டாம். ஐக்காணியால் து பிரதம மந்திரி வேலைவை விட்டு விடுவார்

கவிவரசர் பாரதியார்

என்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்தகைய
வந்ததிகள் ஆதாரமற்றவை என்றே
எாம் கருதுகிறோம். ஸ்ரீநாதர் பட்டி
றும் ஐயாணிகளும் வேறும் இப்படி
கோஷ்டி மனப்பான்மை கொண்டவர்க
ளாகி விடுவதென்றும், இந்தத் துறியி
டம் பிடித்த நேரத்துக்குக் கதி போட்டாம்
உண்டா என்பது பற்றியே எாம் சந்தே
கிக்க வேண்டியதாகும். ஸ்ரீநாதர் பட்டி
றில்லையம் எப்படியானாலும், ஐயாணிகளா
ன்றிச் சண்முகப் பட்டிற் உண்மையில் இத்
தகைய எண்ணங்கள் உண்டா
வதற்கே இடம் கிடைப்பது. காங்கிரஸ்
அச்சிராசைப் பதவி விஷயமாக அங்கனங்
கிருப்பது வேறுபுக்கள் ஐயாணிகளா
ன்றி மனதில் குடி கொண்டிருந்தால்,
வேறு யாரும் அப்பதவிக்கு வரமுடியுமாம்
தாமே இருந்திருக்கலாமே? அவரை
எதிர்த்துப் பார் கின்றிருக்க முடியுமா?
கின்றால் தாம், தேரவர்கள் அவர்ப்
பொறுத்திருப்பார்களா?—எனவே, சாது
ரீஷி தாண்டன் காங்கிரஸ் தலைமக்கு
வந்து விட்டது காரணமாகத் தேரத்தின்
மாடுபெரும் அசலியம் குழப்பம் ஏதாவும்
வெகிலாது என்றே எப்புகிறோம். வேர்க்
தாம் அது இந்தப் புண்மையிற் பாரத
புரிக்கு இன்னும் சண்முக காலம் பிறக்க
வில்லை என்பதற்கே அறிகுறியாகிவிட்டும்.

ஆத்திர அலங்கோசம்

நீதிமெய்க்குமுள்ள இருபத்தி எவ்வு
மாகாணங்களிலே இருபத்தி மூன்று
மாகாணங்களில் மாகாண காங்கிரஸ்
கமிட்டிகள் கூடின. கூடி மாகாணக்
காங்கிரஸ் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்த.
காங்கிரஸ் அச்சிராசைப் தேர்தலிலும்
கொட்டு அளித்தன. மாகாணக் கமிட்டி
யும் கூடாமல், காங்கிரஸ் தலைவர் தேர்
தலிலும் வந்த கொண்காமலிருந்த
பெருமையையே சர்க்காரை ஆந்திர மாகா
ணத்தவர் மட்டுமே அடைந்தனர்.
இதற்குக் காரணம் என்ன வென்பதைத்
தீர்த்து ஆராய்ந்த பார்த்தால் கிண்கைய
அறிவதற்கு உபயோகமாகிவிட்டும், நற்
பொதுள்ள மோசமான காங்கிரஸ்
அமைப்பு விதிகளில்படி. ஒரு மாகாணக்
கமிட்டியில் ஆங்கிலம் வகிப்போரை இயை
கில் அகர்த்தவியிட முடியாது. மாகாணக்
கமிட்டி, சிவாஜிகிரகினி விநாயகத்துக்கு
மாறாக வேறு மனிதர்கள் இடம் பெறவும்
முடியாது. ஆந்திர மாகாண கிண்கையப்
பார்த்தால் இது எங்கனங் உண்மையான
கற்ற என்பதை எங்கு அறிவோம். ஆந்
திர மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டி. ஸ்ரீ
டி. பிரகாசம்—ஆசிரியர் சர்க்க இவர்களு
டைய ஆதிப்பதில் இருந்தது. ஆந்திர
மாகாணத்தில் பிரகாசம்—சர்க்க கோஷ்

டிக்கு எதிர் கோஷ்டியும் பன்முக உண்டு.
இந்த எதிர்கோஷ்டியார் சென்னை மாகாண
மந்திரி சபையில் இப்போது ஸ்தானம்
வகித்திருக்கிறார். அந்தோடு எதிர்கோஷ்டி
யைச் சேர்ந்தவர்களான டாக்டர் பட்டாபி
தேராமையாரும் ஸ்ரீ காரா வெங்கட்
ராமும் இன்று வரை அகில இந்திய கா
ங்கிரஸ்டியூட்டில் பொதுப்பாச ஸ்தானம்
வகித்திருக்கிறார். டாக்டர் பட்டாபி கார்
கிரஸ் அச்சிராசை; ஸ்ரீ காரா வெங்கட்
ராம் காங்கிரஸின் பொதுக் காங்கிரஸிடு.
மாகாணக் கமிட்டி சிவாஜிகிரகினி
சர்க்க—பிரகாசம் மறுபடியும் தக்கன்
மனிதர்களையே மாகாணக் கமிட்டியில்
கொண்டு வரப் பார்த்தார்கள். அவர்களை
எதிர்த்து மந்திரி கோஷ்டியார் வேலை செய்
தார்கள். அகில இந்தியக் கமிட்டியில்
டாக்டர் பட்டாபியும் ஸ்ரீ காரா வெங்கட்
ராமும் அகிராசை வகித்த படியால் பிர
காசம்—சர்க்க கோஷ்டியின் தேர்தல்
முடியுமென வெவ்வாம் அவர்கள் அடித்தத்
தக்கனிடப்பட்டார்கள். ஏதாவது ஒரு புக்கர்
வந்தாலும் 'தேர்தலை தீர்த்து' என்று
உத்தரவு போட்டார்கள். மத்தியஸ்தத்
தற்கு ஆன் அனுப்புகிறோம் என்று பம்
பாய்மேயர் ஸ்ரீ என். கே. பகலும் அவர்
களை அனுப்பினார்கள். அவர் வந்து
பார்த்த மத்தியஸ்தமாகச் சொன்ன ஏற்
பாடுகளும் உருப்படாமற் போனது!
ஆகவே ஆந்திர மாகாணத்தில் காங்
கிரஸ் பிரதிநிதிகளே தேர்ந்தெடுக்கப்
படவில்லை! புதிய மாகாணக் கமிட்டியும்
ஏற்படவில்லை. மேலே டாக்டர் பட்டாபி
யும் ஸ்ரீ காராவும் இருந்த ஸ்வயொரு
தடையையும் முட்டுக்கிடைய போட்டார
கிட்டாம் பிரகாசம்—சர்க்க கோஷ்டி
யாரே புதிய ஆந்திர மாகாணக் கமிட்டி
வைப் பிடித்திருப்பார்கள். மற்ற மாகா
ணங்களில் இந்தகைய தம் சங்கடம் ஏற்
படவில்லை. மாகாணக் கமிட்டியில் சி
வாஜிகிரகினி மேலே அ. இ. காங்கிரஸ்
கமிட்டியிலும் ஸ்தானம் வகித்தபடியால்
அவர்களுடைய கோக்கம் எளிதில் கிடை
வேறி விட்டது! ஆந்திர காங்கிரஸ் மாகா
ணக் கமிட்டி சிவாஜிகளும் மேலிடத்
தாலும் மாறுபட்ட படியால், எல்லாம்
சர்க்க குழப்பமாகித் தேர்தல்களே நடக்க
வில்லை. இதனிடில் ஆந்திர மாகாணக்
கமிட்டிகளையே கிண்குத்தவிட்டுப் பம்பாய்
என். கே. பகலும் சிவாஜிகிரகினி கிண்க
யில்க வேண்டிய கிண்கு கோக்குவிட்டது.
இதனால் விளங்கும் கிண்கு வது. காங்
கிரஸ் ஸ்தாபனம் ஐயாணிக் கொண்
கக்கு ஒத்த அமைத்து புனிதம் பெற
வேண்டும் என்றும், இப்போதுள்ள காங்
கிரஸ் அமைப்பு விதிகளை அவசியம் மாற்றி
யாக வேண்டும் என்பதுதாம்.

சிறந்த வழி!

தமிழ் நாடுகள் மையம் அடியில் கீழ்க்கண்ட விதிகளைப் பின்பற்றவேண்டியிருக்கிறது. மேலதிக விவரங்களைக் காண உறுதியாகி.

கேள்வி: பேர்ட் உறுது மாவட்டத்தில் ஆதீனிடமும் தடுப்பதற்கு அமெரிக்கா துறையிற்
உருவம் எட்டு வந்ததும் அடல்பே திட்டத்தை மேலிடப்படுகிறது.

இந்தக் கைதையைக் கேளுங்கள்!

குட்டி குதரத்துத் தாயின் தலையில் வைத்த கைதையை அகல்; தாய் குதரத்துக் குட்டியின் தலையில் வைத்த கைதையைத் தான் சொன்னுமேயும்!

ஆட்டுக் குட்டிக்காகப் பரிந்து கொண்டு ஒருகும் கரடியும் செய்யும் புத்தம் ஆட்டுக்குட்டிக்குப் போர்பத் தாக முடிந்திருக்கிறது.

வக்கரகடனின் பீனாக்கும் போட்டா போட்டியும் ஒரு சமை ஆயிரா தாட்டின் தலையில் வந்து விடிந்திருக்கிறது.

அமெரிக்கக் கழுத்துகும், குடியக் கரடிக்கும் ஏற்பட்டுள்ள போர் கொரியா ஆட்டுக்குட்டிக்கு அளர்த்த தந்தை உண்டுபண்ணி விடுகிறது.

சென்ற இரண்டரை மாத காலமாகக் கொரியாவில் நடந்து வரும் கொர்ப் போர் முடியவில்லை; முடிவதற்கான அதிசூதியையும் காணவில்லை.

அந்த புத்தம் இன்னும் சில வாரங்களில் முடிந்தாலும், சில மாதங்களில் முடிந்தாலும், அங்கு அது உடை மகாப்பீரணயமாக முத்திரையும் ஒரு விசுவம் மாத்திரம் தீர்ப்பும் என்பது இப்போது தெரிந்து விட்டது.

அதாவது அதற்குள் கொரியாவில் உள்ன அழியை தாய்க்கன் எல்லாம் கொடிய தாய்க்கனாக மாறி விடும் என்பது தீர்வெய்தாம்.

கொரியா தேய் தற்பது வருஷங்க ளாக ஜப்பானின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த போது கூட, அதன் கதத்திரம் பறி போவித்தேய வந்தி அதற்கு இய்யவையு க்குட தக்கடக்கன் ஏற்படவில்லை.

கொரியா போர் விடுத்த ஓர் உண்மை வெளியாகி விடுகிறது.

வடக்கு கொரியாவுக்கு குடியா போர்த்தனையுடக்களைக் கொடுத்த உத வினாறும் நேரடியாக குடியா போரில் வந்தது கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

தென் கொரியா போர் முகையில் ஒரு குடிய சிப்பாயோ, ஒரு சில சிப்பாயோ வந்து போர் புரிந்ததாக இதுவகையின் தெரிய வரவில்லை.

தென் கொரியாவுக்கு அமெரிக்கா புத்த தனவாடங்களாகக் கொடுத்து உதவி வருகிறது. ஏதானமான அமெ ரிக்கக் சிப்பாய்களும் போர் செய்து வரு கிறார்கள். வீரிட்டன், ஆந்திரேவியா

முதலிய தாடுகள் போர்க்கடப்பங்களையும் படைகளையும் அனுப்பிவிடுக்கின்றன.

கூகிய தாடுகள் கைபரிதும் ஐம்பது தாடுகளுக்கு மேல் நெற்கு கொரியாவை ஆதரித்தும் வடக்கு கொரியாவின் ஆக்கிரமிப்பைக் கண்டதும் தீர்மானம் திறையெதறி விடுக்கின்றன.

இய்யவையு ஆதரவு இருத்தும் வடக்கு கொரியாவின் மிகக் ஆவெடுத்துடன் போர் புரித்து வருகிறார்கள்; விவக்கத் தக்க தீர்மானமுன்றெறி வருகிறார்கள்; மகா வக்கமை போருத்திய அமெரிக்காக்கை கூடப் பிந்தாக்கி குடும்பக செய்து வருகிறார்கள்.

ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் முதலிய வக்கரகடனின் முதியபுத்த அமெரிக்காக்கன் வடக்கு கொரியாக்கன் மொனிக்க முடியாமல் பீன் வரக்கு வதன் மர்மம் என்ன என்பதை ஆழத்து தெரிக்க வேண்டும்.

தாய்க்கன் வக்கரகடனின் இரும்புப் பிடியிலிருந்து விடுபட வேண்டும்; உண்மையான விடுதலை பெற வேண்டும் என்ற ஆவெயெ வடக்கு கொரியாவின் இய்யவையு விடுத்துடன் போராடுவதற் குக் காரணம் என்று வலிக்க வேண்டி விடுகிறது. ஜனங்கன் உண்மையான விராவெடுத்துடன் போர் புரிந்தால், அவர்களின் எக்வனவு வக்கமை போருத்தியவர்களும் எளிதிக் எதிர்ந்து தீர முடியாது என்பதும் இதிலிருந்து தெரிகிறது அக்கனா?

கொரியாவின் விடுதலிக்காவெ தாய்க்கன் போராடுவதான அமெரிக்காக்கன் உறுகிறார்கள். என்னும் பன துத்தருக்குடனாக ஐரோப்பிய தாடுகள் ஆசியாவை அடிமைப்படுத்தி ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்திருப்பதால், அகவகன் பீது ஆசியா தாடுகளுக்கு தம்பிக்கை ஏற்படவில்லை என்பது கொரியா புத்தத் திலிருந்து வெளியாகிறது.

கொரியா புத்தம் உடை மகா புத்த மாக மாற நோதுவில்லை என்று சில ஈதுத்ததிரிகள் உறுகிறார்கள்; தந்தாவிட மாக மகா புத்தம் ஐன இடமில்லை என்று வேறு சிலர் சொன்னுமிருக்கன்.

ஆனும் மகாபுத்தம் ஏற்பட்டது என்று தீர்வெமாகக் கூறும் வதரியம் யாருக்கும் இல்லை.

அகை உடைகளும் அக்டு திக்குகளும் புத்த மேகக்கனாக் குழப்பட்டு வரு

பொழுது போக்கு

“ *grace* ”

[illegible]

இது மறுபு புரணாகக் கிடைத்தது. இதற்கு 'சுரேஷ்' என்ற பெயர் இருந்தது. அது அரங்கேற்றம் செய்யும் போது மிகவும் அழகாக இருந்தது. அது மறுபு புரணாகத் தான் தான் அது அரங்கேற்றம் செய்யும் போது மிகவும் அழகாக இருந்தது. அது மறுபு புரணாகத் தான் தான் அது அரங்கேற்றம் செய்யும் போது மிகவும் அழகாக இருந்தது.

இருபேசு கட்டிக் கரையில் குடிசை கட்டி
பொருத்த ஓங்குக. இரவு கட்டி
அடுத்த கட்டிடமாக கட்டிவைக்க. பிற
குடி பிடிந் பந்திதேரவில்லை. கட்டிடம், கட்ட
மரக்கட்டை, 'கெட்டி' குடிசை
கட்டி கட்டிவைக்க.

இந்திய அரசு அரசாங்கம் முழுமையாக அரசியல் சட்டம் இது தாண்டி அரசியல் அமைப்பை சீரமைக்கும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும் என்று தெரிவித்துள்ளது. இந்தியாவில், அரசாங்கம் அரசாங்கத்தின் தலைமைக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் தெரிவித்துள்ளது. அரசாங்கம் அரசாங்கத்தின் தலைமைக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் தெரிவித்துள்ளது.

[illegible][illegible]

மாண்பு மதுரையோடு ஆறு மணி நேரப் பேச்சுக் கொண்டுவந்தது எதிர்பார்த்திருந்தது. அப்படி அந்த பேச்சுக்கிட்டுப் போனது பதி, பதினாறு, கதையாக்கிவிட்டு, எந்தும், 'மெய்யாகும்' எந்தையாவது அங்கே இருந்தது என்பதற்குப் பார்த்தோம்!

[illegible][illegible]

1951-ம் ஆண்டு முடிவில் தேர்தல் உணவு விநியோகத்திற்கு நாடுமேல் பதிவுபடுத்த வேண்டிய கிராமங்களில் இருக்காதென்ற முயற்சி அரசுக்கு வெளியாகி வெளியுதவித்தது. எப்படி உணவுதரத் தெரிவிக்கிறார்கள் என்பதற்கு அந்த கணக்குமேயே துரிதமாக பதிலளித்துள்ளது. தீர்க்க இயலாத எட்டு வகைகள் உணவு வெளியுதர இருக்கிறது. ஒரு

இன்று உங்கள் பற்களை மக்ளீன் செய்தீர்களா?

"என் எத்தனாவோ
நீத் பேஸ்டு உபயோ
கோதித்திருக்கிறேன்.
மக்ளீன்ஸ் போல
சிறந்த நொன்றை
தேர்வனாகண்டதில்லை.
என்பற்கள் என் உரையு
களுமயிருக்கின்றன
என்று என் நண்பர்கள்
என்போரும் பாராட்டி
கொடுக்கர் "

உங்கள் எந்தவித
மூலிகை தாத்தத்த
பொருத்தும்.

உயித்த
மெத்தெத தலை
சுறுகலைப் பாதுகாக்கிறது.

மெத்த உண் உரையு
பற்களுக்கு
மென்மை
கொடுக்க.

மக்ளீன்ஸ் பொருத்தம். நீத் பேஸ்ட்.
உயோகிக்கும்பொது நீங்கள் உங்கள்
பற்களுக்கு, சுறுகளுக்கு சிறந்த
பாதுகாப்பு அளிக்கிறீர்கள். பற்கள்
மென்மையாகிப் பளபளக்கிறது; அதே
மேலதில் கவரத்திலும் நறுமணம்
உண்டாகிறது. அதனாக்தான் வகை
கவர்ப்பான மக்ளீன் மெக்ளீன்ஸ்து
தலை மேலு எதையும் உயோகிப்ப
தில்லை.

இன்றே மக்ளீன்ஸ்
கொடுக்க !

இலங்கையில் ஒரு வாரம்

உதயசுந்தரி

2

61ம் கம்பர் ஒருவரிடம் ஒரு சமயம் ஒரு பழைய கதைகள் சொல்ல ஆரம்பித்தேன். "1935-ம் வருஷத்தில் திருச்சென்னை கோடு காத்தி ஆசிரமத்துக்கு மகாத்மா காத்தி வந்திருந்தார். அச் சமயம் காலும் அய்யிடம் போயிருந்தேன்....." என்று சொல்வத் தொடங்கினேன்.

உடனே கம்பர் குறுக்கிட்டு, "எந்த வருஷத்தில் போய்னீர்? 1935-மா? 1936-மா?" என்று கேட்டார்.

"1935-ய்தான்!" என்றேன்.
"எந்த மாதத்தில்?" என்றார்.
"என்றாய் ஐயடம் இல்லை. ஆண்டு மாதமா யிருக்கலாம்."

"ஒரு வருஷம் ஆண்டின் பெரு மறை பெய்தது. அந்த வருஷமா?"
"இருக்கலாம்."

"அந்த வருஷம் போய்னீர்? திருச்சென்னைக்கு?"

"ஆமாம்."

"திருச்சென்னைக்குப் போக எந்த கட்டேஷனுக்கு டிக்கெட் வாங்கினீர்கள்?"

"எக்ஸிஜிண்ட்ஸ் கட்டேஷனுக்கு!"

"அப்போதெல்லாம் ரயில் சீக்கன் ஓங்கும் வகுப்பில் பிரயாணம் செய்வது வழக்கமா? இவ்வாறு வகுப்பினர்?"

"கெட்டந்த வகுப்பில்!"

"சென்றாயிருந்த எக்ஸிஜிண்ட்ஸுக்கு டிக்கெட் கிடைத்த என்ன?"

"சமார்....."

"சமாராகத்தான் தெரியுமா? நீர்வயல் தந்த தெரியாததுமா?"

"தெரியாது."

"உங்கள் காலில் தொலை போட்ட அடைபாணம் இருக்கிறதே! அப்போதெல்லாம் கடுக்கன் போட்டுக் கொண்டிருந்தாரா?"

"இல்லை."

"அப்படித்தான் சிறைத்தேன். ஏனென்றால் காலில் கடுக்கெழு போனால் மகாத்மா கடுக்கைக் கழற்றிக் கொடு என்று கேட்டுவிடலாம் அல்லவா? அதிசயம்! உட்கார்! இங்கேயுள்ள ஒரு பெண் திடீராக 'காதல் குத்திக் கடுக்கன் போட்டால் கண்ணுக்கு வெள்ளை' என்று சொல்லி யிருக்கிறார்களே? அதைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?"

"சாதாரண அபிப்பிராயத்தான். காதல் குத்தினால் கண்ணுக்கு வெள்ளை.

கண்ணுக்கு குத்திக் கொண்டால் காதல்கு சொல்ப வெள்ளை....."

"அப்படித்தான் காலும் சிறைத்தேன். இப்போதெல்லாம் காதல்தின் விளைவு எப்படி யிருக்கிறது? அதிசயம்? குறைவா?"

மேற்படி கம்பரிடம் கான் சொல்ல ஆரம்பித்த விஷயத்தைச் சொல்லவே இங்கே! சொல்ல முடியவில்லை.

இவ்வகைக்கு எந்தக் காரிய சிபித்த மாவலாது போக விரும்பும் கம்பர்கள் ஆகா? மீளா சிபித்தத்தில் காதலா அதிகாரிகளிடமும் கம்பர் பரிசோதனை அதிகாரிகளிடமும் மேற்கண்டவாறு பல கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

காதலா அதிகாரி உங்களை ஏதே இறங்கப் பார்த்த விட்டு, கையில் உங்கள் அச்ச பார்த்தாலும் ஏதே இறங்கப் பார்ப்பார்.

பிறகு, "உங்களுக்கு கையுரி உண்டா?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை."

"பிசைத்த?"

"இல்லை."

"காணா?"

"அதையும் இல்லை."

"கடையாட்டி, சிமோனியா, பிசை சிமோனியா, காக்கை கவிப்பு, முட்டை வாத்தம், குச்சம்....."

"இவை ஒன்றும் இல்லை."

காதலா அதிகாரியின் முகத்திலிருந்து சோக சாண் சொட்டும். பிறகு உங்கள் கையைப் பிடித்த கையுரி பார்த்துக் கொண்டே "சரம், சிரம் ஏதாவது இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்.

"சரம் ஒன்றும் இல்லை. சிரம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கையைப் பிடித்துப் பார்த்த சீக்கன்தான் சொல்ல வேண்டும்."

இங்கே என்பதற்கு அறிநுறியாக உத்தி போகத்தான் தன்னை ஆட்டி விட்டு.

"ஒக்கோ! போகலாம்!" என்பார்.

இந்தக் கேள்வி கேட்ட டாக்டர்

"ஆஸ்திரா உண்டா?" என்று மட்டும்

எண்ணிக் கேட்டவில்கூட, துதிக்கிடத்

ததப் பாரும்பை! அய்யிடம் கேட்டிருந்தால் உடனே, "உண்டு! நின்பமாய்

உண்டு!" என்று அந்த டாக்டருக்குப் பதில் சொல்லி யிருப்பேன் அல்லவா?

கனகரா அதிகாரியிடமிருந்து கங்க அதிகாரியிடம் போக வேண்டும்.

கங்க அதிகாரி கங்கன் பெட்டிகளைப் படுக்கைகளையும் திறந்து காட்டச் சொல்வார். காவாயத் திறந்து காட்டச் சொல்வார். வயிற்றைத் திறந்து காட்டச் சொல்வார். சட்டைப் பைகளை உதறித் காட்டச் சொல்வார்.

எவ்வாயத்தையும் பார்த்த பிறகு "ஏதாவது பட்டு, கிட்டு எடுத்துப் போகிறீர்களா?" என்று கேட்பார்.

"இல்லை."

"தண்ணீர்?"

"இல்லை. இலங்கையில் கிர்வாணம் அடைவா என்னிடம் போகிறோம்."

"தங்கம் ஏதாவது இருக்கிறதா?"

"இல்லை; இருந்தாலும் கொடுக்கும் உத்தேசமில்லை."

"கவரம்? கவரோகம்? கோமேதகம்? புகப்பராகம்? சத்தினம்? முத்தி? பவழம்?"

"இல்லை!"

"புகையிலை? கெந்துரி? கோரோகன்? குக்குமப் பு?"

"ஒன்றும் இல்லை!"

கங்க அதிகாரி மிகக் கடுமையாக அடைத்துச் சந்தேகக் கண்ணாடிக் கங்கனை மேலும் கீழும் பார்ப்பார்.

"ஒங்கே! போகலாம்!" என்று சொல்லி அடுத்த ஆணைக் கூப்பிடுவார்.

அப்புறம் போலீஸ் அதிகாரியிடம் போக வேண்டும்.

"எங்கே போகிறீர்?"

"இலங்கைக்கு!"

"இலங்கைக்கா? சிலோனாக்கா?"

"சிலோனாக்கு!"

"சிலோனாக்கு எதற்காக?"

"சிலோனாச் செட்டி எடுத்துக்கொண்டு வருவதற்கு!"

"வந்து?"

"விளித்துக்கொண்டு படுப்பதற்கு."

"சரி! நீ எந்த வருஷம் பிரிந்தீர்?"

"1953-ல்."

"எங்கே பிரிந்தீர்?"

"ஒரு இருட்டகத்தில்!"

"சாட்சி உண்டா?"

"கிடையாது."

"அது வருத்தத் தக்கது. நீ எப்போது இறந்தீர்?"

"1950-ல்."

"எங்கே?"

"காங்கிரீஸ் நடந்த விமான விபத்தில்!"

"பிறகு இங்கு எப்படி வந்தீர்?"

"இந்திய சர்க்கார் விமான விபத்தைப் பற்றி விசாரிக்கக் கமிஷன் ஒன்று சிபமித் தார்கள். கமிஷன் விசாரித்து 'விபத்து கோடிலில்லை' என்று முடிவு செய்தது. காலும் அந்த முடிவை ஒப்புக் கொண்டேன். துண்டு துண்டாய்க் கிடந்த என் உடம்பெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒட்டிக் கொண்டு உயிர் பெற்று எழுந்தது. பிறகு இங்கே வந்தேன்."

"சொம்ப வருத்தத் தக்க விஷயம். ஒங்கே! நீ போகலாம்."

இப்படிவாகப் பலகிதச் சொதனை எழுத்து உள்ளான பிறகு ஆகா விமானத் துக்குச் சென்றோம். எங்களை இலங்கைக்கு எதிரிச் செல்வதற்காகக் காத்திருந்த விமானத்தின் மூர் பகுதியில் "தொ தேவி" என்று எழுதி யிருந்தது. விமானத்தின் பெயர் அதுவே என்று தெரிந்தது. இது பற்றி கண்புர் ஸ்ரீ பெரியசாமித் தார்கள் அவர் எழுத்து மிகவும் சந்தோஷம்.

"மூர் காலத்தில் அவ்வாறு தொ தேவி வைக் கண்டு பிடித்து வருவதற்காக அனுமார் ஆகாசமாரிக்காய் இலங்கைக்குச் சென்றார். இப்போது அதற்குப் பதிலாக அவ்வாறு தொ தேவி குழந்தை களாகிய நம்மோ இலங்கைக்குக் கொண்டு போகிறார்!" என்று சொல்லிச் சொல்லி ஆனந்தப் பட்டார்.

விமானத்துக்கு அனுமார் என்று பெயர் வைக்காமல் "தொ தேவி" என்று பெயர் வைத்ததில் எனக்கும் சந்தோ

இலங்கை இந்தியத் தலைவர்களின் முக்கியமான ஒருவரும் இலங்கைப் பார்வியோன்ட் அகத்தி நானுமன ஸ்ரீ எம். தொண்டையன் அவர்கள்.

வுத்தான். சென்னை மந்திரிகள் ஆகாசப் பிரபாகரம் செயலத்தரை ஒரு விமர்சனம் வரம்பிடுங்கள். அதற்கு "அனுமார்" என்று பெயர் வைத்தார்கள். அனுமார் தமது சபாவுத்தை அடிக்கடி காட்டிக் கொண்டிருந்தார். ஒரு சமயம் 'அனுமார்' மீது ஏதிக் சென்னை மந்திரிகள் ஆய்விக்குப் போனார்கள். வழியில் ஒரு பிரதமத்தில் சில பத்திரிகள் சாம் பதுகை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அனுமார் கையில் அது விழுந்து விட்டவே, நிம.சென்று மூன்றைச்சரிக்கை யில்லாமல் மீதே ஒரு மைதானத்தில் இறங்கி விட்டார். அப்படி அங்கிருந்து புறப்படவும் மறுத்துவிட்டார். சென்னை மந்திரிகள் திட்டாடித் தினாதி, பிழைத்தது புனர்ஜன்மம் என்ற எண்ணத் துடன், கால்கடைபாகவும் கட்டை வண்டி யிலும் சென்று சமீபம் ஏதி ஆய்வி போய்ச் சேர்க்கிறார்கள்.

சென்னை மிக்க சீதா தேவி அப்படியெல் வாம் எங்களைப் பாடாய்ப் படுத்தாமல் பத்திரமாய் வாழ்ப்பாணத்தில் கொண்டு போய் இறக்கிறார். அங்கேயுள்ள கைக் அதிகாரிகள், ககாதார அதிகாரிகள், பொலீஸ் அதிகாரிகள் முதலியவர்களிடம் தாக்கல் கொடுத்து விட்டு, விமான சிங்கப் பத்திர வந்திருந்த வாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் அன்பர்களிடம் ஏற்றுத் தூரத்தி லிருந்தபடியே அவ்வளாவிப் பேசியிட்டு மதுபடியும் புறப்பட்டோம். அந்த மரக தத் திவின் இயற்கைவளங்களை மேலிருந்து பார்த்துக் கொண்டே, கொழும்பு போய்ச் சேர்க்கோம். தமிழ்ச் சங்கத்து அன்பர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தபடி கொழும்பு கசரில் டாக்டர் செல்வநாதன் அவர்களுடைய இவ்வத்தில் தங்கினோம்.

கொழும்பில் முதல் முதலாக கார் விசாரித்த விஷயம் அங்கே உணவு சிங்கை எப்படி என்பதுதான். சில வருஷம் களுக்கு முன்னால இவ்வகையில் உணவுத் தட்டுப்பாட்டைக் குறித்து அடிக்கடி செய்தி வருவதுண்டு. இந்திலாவிலிருந்து அரிசி அனுப்பி வைப்பதற்குத் தூது கோஷ்டிகளும் இங்கே வந்ததுண்டு. அப்படியிருக்க, தற்போது இவ்வகை இத்திராவுக்கு அரிசி கடன் கொடுப்ப தாக மூன் வருஷது எவ்வாறு சாத்திய மாயிற்று?

இவ்வகையில் விவப்பதப்பை என்னும் போது ஜனத் தொகை அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது. தமிழ் நாட்டில் மூன்று லில்லாக்களின் பரப்புக் கொண்டது இவ்வகை. வாழ்வியற் மக்கள் சுமார் 77 லட்சம் பேர்தான். ஆயினும் இவ்வகை பற்றாக்குறை நாடாகவே இருந்த வரு

கொழும்பில் ஸ்ரீ பி. வி. உஜிவேறு செட்டி யர் பேரம் வந்ததை; ஸ்ரீ கண்ணதாசர் கொள்கைப் புதுப்பிக்கும் திருப்பணி செய்தவர்.

கிறது. இவ்வகை மக்களுக்குப் போதுமான உணவுப் பொருள் இவ்வகையில் விசை வதிலும், சமீப காலத்தில் விசைவிக்க முடியும் என்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

இந்த சிங்கையியில் இவ்வகையில் தற் சமயம் உணவுத் தட்டுப்பாடு கிடையாது. எல்லா மக்களுக்கும் பரிசீல உண்பதற்கு வேண்டிய உணவு கிடைத்து வருகிறது. அதுமட்டுமல்ல; அரிசி கடன் கொடுப் பதற்கு வேண்டிய வசதியும் இருக்கிறது.

இவ்வளவு திருப்திகரமான சிங்கை இவ்வகையில் தற்சமயம் குடி கொண் டிருப்பதற்குக் காரணங்கள் என்னவென்று விசாரித்துப் பார்த்தபோது பின்வரும் காரணங்கள் தெரிகின்றன :-

1. உணவுத் திட்டத்தை மூன் ஐக்கிர கையுடன் சரியாக வகுத்து அமுல் நடத்து கிறார்கள். உணவுத் தேவை இவ்வளவு தான் என்பதைச் சரியாக வினாவித்துக் கொண்டு, அதில் பற்றாக்குறைக்குப் பரிவாவினிருந்து அரிசியும் ஆஸ்திரேலியா வினிருந்து கோதுமை மாவும் தருவித்துக் கொள்கிறார்கள். உணவுப் பங்கீடு முறை புனாருக்கு இடமின்றிச் சரியாக அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இது குறித்து இவ்வகை அரசாங்கத்தை நாம் கட்டா லம் பாராட்டியே தீர வேண்டும்.

ரப்பித் தோட்டத்தில் ஆதி காலிருந்து உருவத்துப் பாடுபட்டு வளர்த்தவனான இத்தியாலிருந்து, முக்கிடமார், தமிழ் கட்டியிருந்து இவர்களுக்குச் சொந்தமான தொழிலாளிகள்.

தேவியையும் ரப்பரும் இவர்களின் கிராம உற்பத்தி பாடுதது. பன தேசம் கனத்தும் போடுதது. அவர்களுக்கு வன்மை இல்லாமல் இருந்தது. அவர்கள், கட்டிடம்—புலர் காலங்களில் இவர்களுக்குப் பணம் வரவேண்டியதாகிறது. அந்தப் பணத்தில் ஒரு பகுதியைப் பெற்று அதிலும் கோதுமை ஈரவும் வேண்டிய அளவு தருகிறேன் முடிந்தது.

இந்தச் சிபிசுமாவ கிராமங்கு ஆதி காலமானவர்களும், இந்த வளர் காலமான விருப்பங்களும் ஏழரை வட்டம் இத்தியாத் தொழிலாளர்கள்தான்.

இவர்களுடன் முன் தனிமுகதையில் வேலை செய்பவ் போனவர்களுக்கும் அவர்களுடைய சந்ததிலுமாய் இவர்களுடைய வட்டம் தமிழ் கட்டித் தொழிலாளிகள் இவர்களுடைய இருக்கிறார்கள். இவர்களைப் பின் தொட்டித் சொந்த விவசாயம் முதலிய தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்கள் ஒரு வட்டம் பெட் இருக்கிறார்கள்.

இந்த வட்டமான வட்டம் இத்தியால்கள்—பெரும்பாலும் தமிழர்களே—அங்கிருந்து விரைவில் இவர்களை எதிர்த்து எதிர்த்துப் பவந்தி உபாபங்களில் கவலாண்டு வருகிறார்கள். பற்பல குழந்தை திட்டங்கள் வகுக்கிறார்கள்.

‘மூக்கியனாக இத்தியால்களுடைய பிரஜா உரிமைகளையும் வேட்டுரிமைகளையும் பற்றித் திட்டம் உருவ வட்டங்களைச் செய்கிறார்கள்’.

இத்தியால்கள் வருஷங்கள் இவர்களுடன் தொட்டித் வந்ததற்குக்கு மட்டுமே இவர்களைப் பிரஜா உரிமை உண்டு என்றும், அதற்கு அவர்கள் அந்தாட்சி கட்டி குகப் படுத்த வேண்டும் என்றும் விதித்திருக்கிறார்கள்.

இந்தக் காலமான வட்டத்தில் பட்டியல் இவர்களுடன் பிரஜா உரிமை பெறக் கூடிய இத்தியால்கள் வட்டம் வளர்வதன் வட்டம் உண்டு. ஆனால் அதற்குரிய தந்த வேறு-உரிமைத் தேய்க் கண்டு பிரத்திக் கொண்டு வந்த கொருத்துப் பதிவு செய்த கொள்வதென்பது பெருமாள்களும் ஏழைப் பட்டிக்கத் தெரிவாத கைமுத் தொழிலாளர்களுக்கு அளவற்றிய மான காலம்.

பட்டிக்கத் தெரிந்தவர்களும் உருவம் அறிந்தவர்களுமாய் மனிதர்களுக்குத் தந்த காலமாக இவர்களை போய்க்கிட்டு வருவதற்குரிய பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்து, அதிகாரிகள் வேட்டித் கொள்வதற்குப் பதிவ் (கொல்), சிபித்தியான கிராம

பெற்றி விட்டுப் போய் வருவது பிரம்மம் பிரபந்தமான இருக்கிறது.

ஏழைப் பட்டிக்கத் தெரிவாத தொட்டித் தொழிலாளர் குழுவும் தம்மை இவர்களைப் பிரதானமாகப் பதிவு செய்த கொள்வதற்கு வட்டம் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய பாதம் உரிமைப் பாதத்தான் என்றும் வேட்டு கொட்டி விட்டது விடுவோம். அதற்குரிய இதர தந்ததெனவே-உரிமை கொண்டு வருவது, கொள்ளும் “வேண்டாம்! வேண்டாம்! கொள்ளுகிறப் பிரஜா உரிமையே வேண்டாம்! உருவ விட்டாக் போதும்!” என்ற தெருவோம்.

அவ்வளவு பவந்தமான சொந்தியை இத்தியாத் தொழிலாளர்களுக்கு இவர்களை எதிர்த்து எதிர்த்திருக்கிறார்கள்.

அந்தச் சொந்தியின் அவர்கள் தெருவதற்குப் பெருமாள்கள் பூர்த்தியாகும் கிராமங்களில் இவர்களுடைய இத்தியால்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். இது அவர்களுடைய காலம்.

இத்தியை இத்தியாத் தலைவர்களின் கிராம இவர்களுடன் வந்த சந்தித்தேன். ஸ்ரீ ராஜகிராமம், ஸ்ரீ தொண்டமான், ஸ்ரீ குமாரசேன், ஸ்ரீ கம்பையா, ஸ்ரீ சோம சந்தரம், குழைப் அலின் ஆகியவர்களைப் பார்த்துப் பெரிசாக.

ஏழரை வட்டம் இத்தியாத் தொழிலாளர்கள் பிரபந்தமாக வேட்டுரிமை உட்பட அவ்வா உரிமைகளையும் இத்தியால்களோடு வந்த வரம் அடையாமல் தடுத்துக் கொண்டு தீயவர்கள் இந்த ஒரு கிராம இத்தியாத் தலைவர்கள்தான்.

கிராமங்களுக்கு முன்பு இவர்களை மத்திய வில் ஒருவரான ஸ்ரீ குமாரசேன் என்பவர் இத்தியாத் தலைவர்களைப் பற்றிப் பெரிசாக பத்திரங்களில் வேட்டுவாடி இருந்தது.

“இத்தியாத் தொழிலாளர்களோ! ராஜகிராமத்தையும், தொண்டமானையும், கம்பையாலையும் கம்பாதினன். அவர்களை வட்டம் அறிந்த போனார்கள். அவர்களுடைய திட்டம் எதையும் உருப்படாதது” என்ற ஸ்ரீ குமாரசேன் எதிர்த்திருக்கிறார்.

ஒரு ராஜகிராமம், ஒரு தொண்டமான், ஒரு கம்பையாலும் இவ்வாறு போய்க்கிறதால் இவர்களுடன் உருவ வளர்வதற்கும் காலமான ஏழரை வட்டம் தமிழர்களே இவர்களை எதிர்த்து திட்டமிடக் கட்டிய வில் எதிர்த்து வட்டியே விட்டிருப்பார்கள்.

ஸ்ரீ ராஜகிராமத்திற்கும் ஸ்ரீ தொண்டமான், குமாரசேன் ஸ்ரீ கம்பையால்களும் மத்திய அவர்களுடைய காலங்களுக்கும் ஏழரை வட்டம் தொட்டித் தொழிலாளர் மட்டுமின்றித் தமிழ்மேலே விஷயம் உருவம் பட்டிருக்கிறது.

(தொடரும்)

இதயதாயம்

வே. ஸ்டீவன்சன்

வான விதியின் பூமியிலிருந்து வெகு தூரத்தில் அந்த மீதிப்பொறி பந்து கொண் டிருந்தது. அந்நேரம் கோவிலைக் காண வாக விரைவாக ஒரு மயிலேதோகை விரித்துப் பந்தைப் போயிருந்தது.

கிரகன் கங்குலக் காய்ந்த கொண் டிருந்தான் அப்போது. கட்சைக் கூடா காரியம் எதிர்த்தே வந்த வகுத்தல் உட்பட் டதனாலே வந்தவோ, திடமொன்ற ஒரு கருமேகப் பந்தங்குள் அவன் புகுந்த மறைத்து கொண்டான். பாதங்கு ஒளி செழும் சிவவழியைப் பறந்து உயிர் அந்தகாந்தம் பாய்ந்தது. அவன் மறைத் துக்குக் காணம் மனிதர்களுடைய மன அந்தகாந்தம் காணப் பந்ததான்! ஆனால் அவன் மறைத்ததனால் அவன் பாய் வந்த ஒளியும் குறைந்து உலகம் அந்த இருட் பிறழ்வுகளே தோற்றமளிக்கத் தொடங்கி விட்டது. ஆகிலும் அந்த மீதிப் பொறியே ஒன்றாகவும் உயிர் செல்லாமல் ஒரே சேரக் கோவிலைப்பெயர்வம் துணித் துக் கொண்டு சென்ற வந்தவர்களை இருந் தது. காலு கோவிலைமேல் மிகு கோவத் தையும் ஒன்றாகச் சென்றத் தெரிந்த ஒரு காலத் தீர்தல் பிழை இருந்தது. விட மோவந்தாக அப்பொறியைப் படைத்திருந் தான். அது அதைப் படைத்தவனுடைய பெருமைக்கு ஒத்ததுக் கட்டாய இருந்தது.

அதுமட்டுமல்ல. இப்பொழுது காணத் திரை பந்து செல்லும் அப்பொறி இரண்டு ஜீவன்களையும் பயங்கரமான ஆற்றியிருந்த மீட்டுக் கொண்டு சென்றது.

அந்த இரண்டு ஜீவன்களும் ஒன்று மற் றொன்றைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தது. அவைகள் இரண்டும் காலு குழப்பத்துப் புனித ஆழ்மக்கள். மாராணி விஜயை தன் வலித்திரை உலகை ஆப்போகும் ஒரு குழப்பத்தைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தான். அவையே அந்த மீதிப்பொறி வந்திச் சென்ற கொண்டிருந்தது.

திடமொன்ற அப்பொறி ஒரு புறம்புச் சாய்ந்தது. பிறகு கோவத் திருப்பியது. அதன் பின்பு மெல்லக் கேட்க இறங்கியது.

மனிதர்கள் வந்திருந்த பூமியிலிருந்து புறப்பட்ட அந்த மீதிப்பொறி கைகளில் மனிதர்கள் வந்த சாப்பாடுதல் மனத்தில்

இறங்கி வந்த கிந்தனை. இருப்பவர்களைவிட இறந்தவர்கள் கல்லாக்கள் என்ற உண்மை அந்தப் பொறிக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும்!

உண்மையில் அது திடமொன்ற பூமியை கோட்டு இறங்கியதற்குக் காரணம் இவ்வா ய் இவ்வா. அதுவும் அய்ந்த வந்த மாராணி விஜயைகள் கை சென்ற வேறொரு தான் அது அந்த மனத்தில் இறங்க வேந்தது. கொஞ்ச கொந்தக்கு முன் விஜயையின் செவியில் தாத்தியிருந்த கோட்ட முகமொன்று ஒரு பூம்பு ஆட்டத் தைக் கொடுத்தது. அதன் காரணமாக அவன் கோந்த போனான். அப்பொழுது தந்தெவ்வா அருளுடைய கை மீதிப்பொறி யின் கைகளின்மேல் பட்டு விட்டதனால் தான் அது சேந்தோங்கி இறங்க வேண்டியது.

'காலம் ஒத்ததுக் கொண்டது' என்றிருந் ததே, அது போல காலம் காணத்தான் அவ னுடைய கை காருக்காவே அந்த கைகளில் பட்டது. இவ்வாவிட்டாய் அவனும் அவ னுடைய வலித்தில் காலம் செழும் காலத் தீர்தலு இருந்தது. அப்பொறியின் மன்காலம் தனித்திட்டுப் பாய்ச்சலுக்குப் பவி வலிவிட வேண்டியிருந்தது.

விஜயை பொறியிலிருந்து இரங்கிவந்தவாக வெளியே வந்தான். அவன் அந்தப் பொறி யில் ஏதே வெண்டி வந்த கிப்பந்தம், அவன் பூண கல்யாண இருக்கும் கிழமை ஆகிய எல்லாம் அகலிசு செறிது கோம் காட்டியவரு அவன் முன்பு கின்று ஆர்ப்பரித்தான்.

ஒருத்த கணியும், வெந்த தெய்யும், வரிந்த தெய்யம் இருந்த அப்பிரதேசத்தில் மனித சஞ்சாரம் இவ்வாறு இருப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

ஒரு புறத்தில் மன்காலம் பிரம்புப் பேரொளி வந்து கொண்டிருந்தது. இன் னொரு இடத்தில் கால்க்காலம் இறந்த மன்தீரே போல் உடைந்த தன் தன்னைவிட உருக்குண்டிட்டு வந்த சட்டிச் சிததங்கள் மன்கால மொனத்தைக் கடைப்பிடித்ததுக் கொண்டிருந்தது.

விஜயை அவந்தை வெல்லாத கொஞ்சம் உட்பு பங்குகளில் அப்போது. 'மீதிப் பொறியின் கைகளை அகல்கிவந்தவாந்த தட்டிவிட்டோமே' என்ற தைக்குள் உழிக் கொண்டான். அடுத்தது போல் அவன்

சோட்ட அந்த முகவரிமையப் பற்றி அவர்
சிந்தனை சென்றது.

'ஆம்! பகலாண்டன் வெற்றி சோண்ட
வாழியில் ஆவாசம் புரிந்த ஒலியெழும்பும்
நகரமாம் அது! அதில் சந்தோசமேயில்லை!
இந்தோத்திக்குள் மெது அரண்மனை சிந்த
யினாய் பட்டிருக்கும்! வயிரினும் மோக
வண்ண சேமித்த மன்னர் என்ன விதைய
அடைந்தோரை, தெரியவில்லையே! ஒரு சமயம்
அவர் இறந்தே போயிருப்பாரே! பகலா
ண்டன் மோடு வானுக்குத் தன் அருகித்
வயிரைப் பகி கொடுத்திருப்பாரே! நூ
சோலி பகலாண்டன் வெற்றியைச் சட்டித்
சாட்டுவபோது வேறொரு விளம்பது!
அப்படியானால் என் இனி அயல்விரை?
என் வயிற்றில் வானம் செய்யும் இவன்
தான் பிறப்பதற்கு நான் தன் தந்தையை
இழந்த விட்டா? என்ன அபிமானம் இது!'

விஜயமயின் வன்வலிவிரும்பு ஒன்றை
மெற்பட்ட நீ குத்தினால் அருகி அனல்
கடவ விரிந்தியே தெரிந்தது. அவற்றின்
வெப்பத்தை அவன் உணர்ந்தான். ஆனால்
அதையிட அநிலையான அவன் பணம் அப்
பொது உருக் கொண்டிருந்தது.

திடீரென்ற அவன் தவாயில் மயங்கித்
சொந்தான். எந்தேமோ ஒரு சில பருவங்கள்
தான் உறக்கத்தில் பெந்த அதிலிப்
படு பொன் குரல் கொடுத்தது. அதைத்
தொடர்ந்த விஜயமயின் வேதனைக் கர
தான் எழுந்தது.

உடனும், மயங்கி மொனனும் சிறந்த
அந்த சிவனுடையப் பிரதோத்தின் 'மீன்'
என்ற சில குரலொலிகள் எழுந்ததற்குப்
பின் 'கூல, கூல' என்ற இனிம குரல்
எப்போதும் ஒலித்தது.

அழகின் வடிவம் விவரிப்பே இது ஆம்
சூழ்ந்த தன் விரிசே மயானத்தின் தவா
யின் மெட்டவதை தன் விஜயம் கொண்டான்.
அரண்மனையில் சேடியர்கள் போட்டி
போட்டுக் கொண்டு வான் செய்ய மிகவும்
கொஞ்சனாய் பிறித்த செவ்வாய் வான
வெண்டிய சூழ்ந்ததைய அந்த மயானத்திப்
பூமி தேவி தன் மயிற் றவத்தல் கொண்
டிருப்பதை அவர்கள் சிறிதும் சிவிகை முடிய
வில்லை. சூழ்ந்ததைய மெல்லச் சொகிதான்.
தவான் சிறந்த அவருடைய அந்த மனத்
திறம் ஒரு பாசம் தாங்கியிருக்கும். மந்திரெரு
பாசம் சூழ்ந்ததையப் பெற்ற மயிற்செங்கும்
இடம் நூலாய் இல்லை.

"என் என்னோ! என்னுடையதுதான்
பிரகாசிக்கப் போகும் நீ இவ்வளவு துன்ப

பாக்கிய தவாயின் சோந்தவேண்டும்!"
—அதற்குமேல் அவர்கள் வாய்க்கிட்டு ஒன்
தும் உற முடியவில்லை.

வாய் உற முடியாதபடி சொந்தனை மனம்
உதிர் கொண்டு விடுமெது. மனிதனுக்கு
மனத்தைப் போன்ற உறவும் மெட்டவது.
மனமும் மெட்டவது. சந்தோஷத்தை அது
உணரும்போது உடனும் பூரிக்கச் செய்
மெது. தவாததை உணரும்போது உடனும்
உருக்கிப் பழைய சிவனாகவாய் மன்னர்வலி
மெல்லாம் மயங்கி அநிலையாகி ஒலித்
மெது! அந்த மனக்கடலியே தவா அந்
தின் நகர ஆப்பிரிக்கைதொடங்கி விட்டால்,
அந்தச் சந்தப்பதில் இன்பம் அளிக்கும்
சந்த வந்ததும் எதிரில் தட்டுப்படுவதில்லை.
என்றும் அது சாட்சி தந்தபொதிலும்,
அதை உணர்ந்த வானக்கடிய சந்தியைத்
தன் இழந்த விடுமெது.

விஜயமயும் பழைய சிவனடி அநிலையிலே
சில சேர்ந்த ஒதுக்கப்பட்டான்.

நீதினுடையதின் புன்மைப் பூமியில்
பெரும், வானு, வானுக்குதலில் வானுக்கின்
எப்போதமே தன் வாய்ப்புதில்லை. சந்த
தன் என்ற விட மன்னர் மகத்தான சிறி
பரிபாலனம் செய்து கொண்டிருந்தான்.
மயங்கி சாட்டின் திவானையிட என்ன
புரம் சொல்லப் பொலியும், அதிலும் பிரகா
சும் பெற்ற அமராவதியைப் போல் ஒளி
விக்க கொண்டுதான் இருந்தது.

ஆனால் எதற்கும் ஒரு மாதம் என்பது
உண்டல்லவா? அதற்குக் காரணமாவதும்
ஒன்ற அமராவதிதான் வேண்டும்?

என்னுடைய தன்
தவான் சிறந்திப்
பிரதாயம் உற
மெல்லாம் இழத்
ருப்படியான ஒரு
வானுவதையிற்
தது. அதற்குச்
சந்தை மன்ன
னும் மயங்கிவிட்
டான். மயிதனும்
வானுத்தவாத்
தொடங்கிமெது.

அன் ன என்ன
சமயமில் என்னோ
ரும் உருகி
தான். சந்திர
தாய முகத்தையு
மன்னர் அமர

எவரப் பார்த்து, "எம் ஸ்டீபின்போனஸுடன் அனைவரும் கலீஸ்தாயா காய்க்கை உட்பட விருந்தினர்? போதிய உணவும் பொருளும் கிடைக்கின்றனவா?" என்ற கேட்டான்.

அமைச்சரும் ஒருவர் தம் இருக்கையிலிருந்து எழுந்தார். "அரசே! சச்சரம் மன்னர் கிரியாவைச் செட்டிப் பூமியின் குகைகள் உண்டா?" என்ற கம்பிதனை முகமும் படிபெய் பதில் உதிர்த்து.

மன்னர் அதைக் கேட்டுப் பெரிதும் மிழ்ந்தான். மத்தவரும் அந்தச் சர்போ உத்தரவில் பங்கு கொண்டார்கள். ஆனால் ஒருவர் மத்திரம் மிழ்த்தியைத் தெரிவிக்காமல் காய் முடிவிருந்தான். அவனே சச்சரம் மன்னரால் மிகவும் கொள்கிப்பட்டிருந்தான். எட்டியவர்களை எந்த பெருமையுடைய அமைச்சரும் முக்கியமான ஒருவரையும் அங்கு இருந்து கொண்டிருந்தான். சிறை வக்கீலும், உடன் வலியுடன் உடைய அவன் மன்னம் காண்கிறேன் மன்னரதுக்கு அதன் காவல்துறை அறிப ஆகும் முண்டது.

"என்ன, எட்டியவர்களை! உமது அபிப்பிராயம் என்ன?" என்றும் மன்னர்.

"எனக்கு மத்திரம் அமைதியான ஒரு அபிப்பிராயம்? எம் ஸ்டீபின் குகையெதும் இங்கு பெரும்பதனாக எழுந்த உடைய மிழ்த்தி கொண்டிருந்தான். ஆனால் இது சீர்தந்த இருக்க வேண்டும் என்பதையும் எம் போலிசு வேண்டும் அல்லவா?" என்றான் அவன்.

"என். அந்தவகைய சர்போவோ! உடைய பொருள் மதிப்பெனும் அமைச்சர்கள் இருக்கும்வகை எக்குகையும் உடையவருக்கு இருபேய் பிங்கு பங்குவா? இருந்ததும், ஸ்டீபின் மன்னர் எந்த சிவயின் இருக்கிறேன்,

என்பதை உடையின் ஒருவராகத் தவிர்த்து எவன் இருந்திருக்க முடியாது?"

மன்னர் இவ்வாறு உத்தரவு எட்டியவர்களைத் தவிர்த்த மற்ற அமைச்சர்கள், "அரசே! ஸ்டீபின் மன்னின் கையே மன்னரின் கை; ஆகவே உடையுக்கும் குகை மிகவும் கிளப்புகிறார்களா?" என்றார்கள். எட்டியவர்களை தன் ஒரு சீர்தந்திரியை போல் அமைச்சர் மத்தர்த் உதிர்த்து.

"அரசே! குகைகள் கையே மன்னரின் கை என்ன வன் உடைய கொண்டிருந்தான். ஆனால் மன்னர் கையே குகையின் கை அல்லவா? உடையுக்கு ஒரு குகை இருக்கிறது என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரிந்தது. ஆனால் அந்தக் குகை என்ன வன் பத என்னக்குத் தெரியாது?" என்றான்.

தன் மன்னம் போய் உதிர்த்து எட்டியவர்களைத் சச்சரம் மன்னர் மிகவும் பிரமதமாகக் கொண்டிருந்தான்.

"ஆம்! நீ உதிர்த்தான் உடைய. எனக்குள்ள ஒரு குகை பெரும் பெரும் சிறித கை உடையுக்குத் கொண்ட முடியலிங்கியை பெரும்பதனம். மதவகையிலிருந்து கிட்டப் பிரிந்திருக்க முடியாத பாத சிவயின் இருக்கிறான் வன். கொஞ்ச காலத்திற்கு நீயே அரசு காரியத்தைக் கவனித்த வந்தான் எனக்கு மிகவும் கொள்கியாக இருக்கும்" என்றான்.

இதைக் கேட்டதும் இது தவிர வகை போன மருந்து உடையிலிருந்து அனைவரும். ஒன்றும் மதமொழி போய்க் தவிர்த்து, பெரித்தப் பார்த்துக் கிளக்குகள்.

அப்பொழுது எட்டியவர்களை, "அரசே! பெரிய பொருள்கள் தவிர்த்து கவந்த சிறிதவரை! என்னும் கிளக்கிக் முடியுமா என்பதே எனக்குச் சர்போவையிலிருந்தது. இருந்தபோதிலும் தவிர்த்து உடையோடு மத்தர்த் போல காண்கிறாள்" என்றான் மிகவும் கிளக்கிறான்.

அதைக் கேட்டதும் மன்னர் அவரின் வந்த மிழ்த்தி கொண்டான்.

மத்த அமைச்சர்களின் மதப்ப் மொழிகள் அனைவரும் பஞ்சுடைந்த செவியின் ஏதிலிங்க. அவன் ஒருத்தம் மதமிங்க.

மன்னர் அந்தப்புகுந்த அமைச்சர்கள். எட்டியவர்களை சிவயைத்தவின் அமைச்சர்கள். சச்சரத்தின் ஏதற்கு கொண்ட அநே சிவயைத்தவின் எட்டியவர்களைமும் ஏதற்கு கொண்டவ் தவிர்த்தவர்கள்!

விஜயம் அழகின் கொள்கியைப் பிரசாரம் செவியி. பிரமன் பவ கைகள் கிளக்கிற

தது எருமுகம். ஒரு பெண் தாழ்
வன் தறினா. இருவரும் அம்
மென்ற கைத்தாழ்வன்.

“விஜயா!” என்ற குரல்
செட்டது.

“உங்களை விட்டுப் போய்
ஒரு விசாரணை ஆகையினால்
அதற்குள், ‘விஜயா!’ என்றும்
என்ன செவ்வாயம் அவன்!”
என்ற உதிக் கொண்டு அரு
கில் வந்தான்.

“விஜயா! உனக்கு என்
ஒரு பெண் செய்தியை இதனால்
உறையினால், சேர என் உன்
நாள் பிரியமளிக்குமெனினால்,
என் தெரியுமா?” என்றான்.

“என்னிடமிருந்து பிரியம் என்
னாலும் அதன்னை ஒருவரை
ஒருவர் பிரிய மிருப்ப மாட்டா
வன்! என் அதனானேவானாம்?”

“எனதுமே.....”

“பித்தோ என்ன வானாம்?”

“மனதா வந்து செறித போல் பிரித்த
விடுவதா, வானததைச் செவ்வாய் வாய்க்க
எதிர் பார்ப்பதா இல்லா, வானதத தாய்
பா வான போயேமேயும் பிரித்த விடுவதா,
ஆனால் இப்போதைய விட்டி இதைவன் பிரி
திகிலா! அந்த போல் வானும் வினாக்க வேண்
டும் என்றதான் இக்கவா இருக்கிறேன். நீ
இப்போது, என் இதைவன்!” என்றான்.

“அரசே! ஒரு மன்னர் வட்டைப் பாத
வாக்க வேண்டியவனவா? என்னையே சேர
ருந்திருந்தான், குடிவனின் அபகாரம் உன்
டானா மன்னவா?” என்ற செட்டான்.

“அதற்குத்தான் வட்டியம்வானா சில
மித்திருக்கிறேனா!”

“வட்டியம்வானா ஒரு மன்னனா?”

“இல்லை.....”

“அரசே! இக்கோவான் கீழ்க்க தயை
விட்டவன்! குடிவனக்கு மன்னந்தான்
வேண்டும்; மந்திரியல்ல!” என்றான்.

“கீழ்க்கவா சரிதான். ஆனால் வனக்கு
இந்த சான்றாங்குபத்தையிட சீயே முக்கிய
மாகப் படுகிறதா! என்ன செய்ய?”

விஜயை அப்பொழுது எவையோ கிணத்
திக் உதத் தயக்கினான். அவன் பார்வை
அவரை வானததை அதிகமாக எதெதிக்
காட்டியது. முக்கிய குடிக்க கொண்டான்.

“என்ன வானா? கொல்லக்கூடாது?”
என்றான் வேந்தன் ஆவதாடன்.

தன் மனதில் கிளையில் உருவாக்கிய ஒரு
பெண் அனாதை விஜயையாகத் தோன்றி
யிருந்தான். அம்ம அழகின் பூரணக் கலகை
யுடன் அறிவு, கருணைப் முகவிய அதரு
வளும் அவளைத் தஞ்சம் அடைந்திருந்தன.
அவன் தயை உடல் ஒளி கிளினான். “மன்னர்
அப்பொழுதும் என்னிடம் பிரியமளிக்கு
கிறாரே! என்னும், நீதி, ஆட்சி என்ற
எதையே செய்வாது?” என்பதைப் பற்றி
அவன் சிந்திக்காமல் இல்லை.

ஒரு வான் தன்னையே கெடுவோம் பிரியாத
உதிக் கொண்டிருந்த மன்னரைக் கட்டி
போக்கினான் அவன். அவனது வன்னலின்
தாண்டவமாடிய எவையெவையைய மந்திரன்
பார்க்க முடிவாத ஒர் உணர்ச்சியுடன்
பார்க்கான்.

“என்ன வன் இப்போது கட்டி பார்க்
கிறான்?” என்றான் அவன்.

“உங்களைவா பார்க்கிறேன், இல்லையா?”

சேர்ந்தான் அதன் வட்டொருவன் பூரித்த
கொண்ட முடியாமல் கிழித்தான். அவையா
வா அதைச் சமையித்தான் அவன்.

“உங்கள் வன்னலில் என் வன்னலையு
வா பார்க்கிறேன்!” என்ற ஒரு போரு
போட்டான்.

அப்பொழுது அவர்கள் இருவரும் உப்பரி
கையில் சிலா முத்தத்தில் விந்து கொண்
டிருந்தார்கள். திடீரென்று மதியை மறைத்

"இன்னும் சில மாதங்களில்..." என்று அவன். உடனே புரிந்தவொன்டான் அவன்.

"என் தம்பையாடப் போகிறேனா?"
எத்தோடி மென்மை அவர்கள் முன்னே பெருக்கெடுத்த தோடியது.

சுட்டியம்மாரன் கையில் ஒதுக்கப்பட்ட மயங்காத கட்டிச் செங்கோல் முன்போல் பிரகாசிக்கவில்லை. மென்பதன் உதற் தோவையிலும், செங்கோல் பிடிக்கும் போக்கி யதை அவனுக்கு உணரவிடுவோய இருத் துமனாக மன்னரிடமிருந்து அதைப் பெற்ற தீர்க்கிக்க அவன் ஒப்புக்கொண்டே இருக்க மட்டான். அந்த நிலையை மறிப்பிருந்ததனால் தான் ஆசையோடிக் குரூ பதவியையும் எந்தக் கொண்டான். சில கட்டிகள் அந்தச் சை போவத்தில் கையிலுன் னீடித்த போவத்தை எதிர்பார்த்தான்.

மயங்காமல்வரை எந்தி ஒரு சில கதிகக் கொடியன் பட்டவதன்மே. அக்காரே டெடி வம்மாரனுக்கும் அப்போய்ப்பட்டவன் ஒருவன் இருக்கத்தான் சொந்தான். மதான் என்னும் பெய் மகடத்த அவன் டெடியம்மார னுடைய சில செலிக்குத் சீயம் கட்டினான்.

"மதனா! சச்சத்தின இனி இந்த உலகில் கைத்திருக்க என் மதன் விருப்பவிலும், ஏதோ ஒரு தெய்வம் என் மகடத்தில் தோன்றி அவனைக் கொன்றவிடு என்று கூறினதா!" என்று.

"தெய்வம் இதையும் சொல்லும், இங் ளும் சொல்லும்" என்று தனக்குள் உதித் கொண்ட மதான், "அப்படித் தெய்வமே கூறப்போது அதை விவரமெதிர்த்திட்டான் போகிறதா" என்று.

நீரிட்டான் சில சொந்தன். விஜயை அந்த மிகவும் விளம்பரத் தென்பட்டான். "அரசோ! மன்னர் தான் சொப்புவையுய வாரியம்வரை மந்தரம் மன்னுமாம் மெதா க்கும். ஆகையினால் கட்டையும கவனியும்கன், எய்வோவாயும் விட அந்தக் கட்டையம்மாரின மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கீழ்க் கவனித்தும் கொண் கொண்டும்" என்று.

"உலகமேன் இந்தக் கவனம்கன் எல்லாம்? சச்சத்தின ஒரு கைகை என்று கிணத் தன்? அவனை இந்த உலகம் எப்போதும் போற்றத்தான் செய்யும். சிவமகாதத்தில் இருந்தாலும், அந்தியுத்தத்தில் இருந்தாலும் அவனுடைய கொத்தம் கைபெற்றதக் கொண்டுதான் இருக்கும்" என்று.

அவன் நிமிசென்ற, "கைக்கு மயங்கை வகுகிறதா" என்று.

"இக்கோயை சத்த விளம்பரத்தொன்" என்று மன்னன். அவன் என்னாய்க் தான். அவனைப் பார்த்தபடியே மதன் கவித் திருத்தான் மன்னன். நிமிசென்ற "எதா, எதா!" என்று உயினும். அவன் பர பரப்புடன் "என்ன?" என்று.

"எதா, என் இப்போது ஒரு கைகை கண்டேன். மயங்க இருக்கிறதா" என்று கிஜயை. அவன் அவனை ஆசையோடுதி ளும். அவன் செத்தியில் கிபங்கை முத் தக்கன் அரும்பி விருத்தான். தன் கையில் கையம் கொண்டு கிபெதினும் வேத்தன்.

"எதா! கையில் ஒரு அரோக மாத் கைக் கண்டேன். அதை ஒருவன் கொடரி யினும் வெட்டினே அது அடியோடு சீழே விழ்த்தையும்கன் கண்டேன்."

மன்னனுக்குத் தக்கவாரிப் போட்டது. "இதமட்டுமா? இன்னும் இவ்வுக் கைக்கிளத் தொட்டத் கன்னும்க் தோன் தின. கீழ்த்த அரோகமாதத்தில் அடியில் போன் முடியோடு கூடிய ஒரு முனை தோன்றி கைத்தது. அதைத் நிமிசென்ற எட்டு மலர் மலகைன் குழவும் கண்டேன்."

சச்சத்தன் மு த வில் தடுமறினும். பின்பு கவனித்தக் கொண்டு, "கிஜயா! தோன்றிய முனை மெக்குத் குமான் பித்தெப் போகிருன் எக்பகையே தெரிவிக்கிறதா. முனைமகப் குத்தித் த மலகைன் அவனை மகக்கப்போகும் எட்டு மன்னவாரியே குறிக்கின்றன!" என்று.

"அப்படியானும் மதன் அடியோடு வெட்டப் பட்டு கிருத்திதே! அது ஒருவேளை உங்குக்கு....."

அவன் மன்கி கிருத்தான். அச்சமாதத்தில் கையில் கைவாரி அங்கு கைமகை நுடவத்தவன், "அரசோ! கத்த கைடு! கட்டையம்மாரி கீழ்க்குடன் கையில் ஆயுதம் எந்தி உலகிலக் கொல்ல கருகிருத். தப்பி ஓங்கன்!" என்று.

மன்கிக் கிடந்த கிஜயையின் செலித்தும் அச்சொத்தன் காரைமப்பால் பங்க்த்தான். மன்னன் பரபரப்புடன் அவனைப் பார்த்தான். தனக்கு தோத்த கிபீதமகை கிணையப்பற்றி அவனுக்கு அப்போயுது ஒன்றமே தோன்ற வில்லை. எப்போவகைது கிஜயைமகைக் கைப் பார்த்த வேண்டும் என்னே கருகினும்.

ஆபத்தக் கைத்திற்கு உதவும் என்ற தோக்கத்தொடே கைத்தத்தினும் சிருப்புகக் கம்பட்டிருத்த மறிப் போதிலில் குவகம் கட்டென்ற அவனுக்கு வந்தது. "இதில்

சத்திரோவங்கு இப்பொழுதே இங்கிருந்து
கி செல்!" என்று மண்கார்.

"தங்களை விட்டு என் செய்வாப்போம்?"
என்றான் விஜயன்.

"கி போய்தான் நீரே வேண்டும். ஆபத்த
குன்றி விட்டது!"

"உங்களைவிட்டு என் எங்கே போவது?"

"உன் ஹிந்திவிருக்கும் சிவ மிஷ்
மேயுத்தைக் கருதி கி எங்கேயாவது போகத்
தான் வேண்டும்!" என்று உதீ,
சச்சந்தன் அவனைப் பிடிவாதமாக மயிற்
பொதியில் சத்தி அதன் விசுவாசம் குறக்கி
விட்டான். அது மன விநிர்வே படுத்தது.

அதற்குள் எட்டியங்கோளின் தரோவம்
பூரண ஆகிவிட்டது. அவன் மூன்று தோள்
நிலை. தங்கி ஓட விடுவதற்கு விரைவே
சச்சந்தன் மண்கார் அந்தப்புரத்தின் உள்வா
தாடுகருவகூட சிந்த எதிரிவாசியெல்லாம்
எதிர்த்தான். ஆனால் ஒருவரோடு இருக்கும்
அவனைப் பாராண்டு கூடியிருந்த பகைக்கிட்
டம் வென்றது. எட்டியங்கோளின் மேல்
பாய்ந்த பாய்டன் சச்சந்தன் மேல் விழுத்
தான். குத்துதலும் வட்டியும் சேர்ந்த
எட்டியங்கோளன், "வெந்தி நானா ஒவ்வொரு
செய்யும்கள்!" என்று உயிர்துண்டி. நூ
சேவையின் எழுந்தது! மன விநிர்வே மயிற்
பொதியில் சென்ற விஜயனின் செவிவந்து
பயங்குமையாக் கேட்டது அது.

சிறு மயுறத் தாழ்க்கை தாழ்வை
தன் கிணறுகளிலிருந்து சத்திரே விடவிடுவான்
விஜயன். எதிரே குழந்தை தனயின் மீட்பு
பகைக் கண்டு வெல்லக் கையில் எடுத்தான்.

"தங்களை விட்டு என் போன்ற இத்தக
குழந்தைகள் என் எப்படி வளர்ப்போம்? என
விரை இழந்து, எட்டிய இழந்து இத்த
மயான வாயில்கிவிட்ட என்ருது இனி
வாழ்வதான் ஏது! தாழ் புகழ் எங்கே
போனால் சத்திரே திரிந்து வாழ்வதற்கு தனி
எனக்கு வேறு யார்க்கும் ஏதும் இல்லைவே!"
என்று தங்களுக்கு முன்விட்டான்.

அக்கமயம் வரவே அக்கு வகுமே பாரி
சத்தம் கேட்டது. உடனே பாய்ந்தோடி
எழுந்தான். மண்கார் கிணற்றோரே, சச்சந்
தன் பெயர் பதிந்த ஆதி குழந்தை அக்குழத்
தலையின் பெருகாலில் குட்டி விட்டு அங்
கிருந்து கீழே ஒரு பதகுத்துக் மயுறத்த
கின்று. குழந்தை தலையே மீட்டது.

அப்பொழுதுதான் தங்குமைய ஒரு
மகளைப் புகுத்தது விட்டுத் திரைத் தாயுடன்
ஒரு வானிவர் வந்து கொண்டிருந்தான்.
விஜயன் அவர் வருவதையே மிகவும் ஆவனோடு
எதிர்பார்ப்போ வானிவர்த்துக் கொண்டிருந்

தான். "என் குழந்தை எங்கே வந்தது
தாழ்க்கை; பெற்ற பிள்ளையைப் பிரித்த
பாடுகள் வளக்கு வந்ததும் சிவ வானம்
குழந்தை விவகி விருப்பிதே மேல்.
தங்குமைய விதிவே திரைத்துடன் தன் எட்டி
கூடத் திருப்பலும் பெற்றது அவன் ஹிந்தி
மேலாவியை வாழ்த்தான் அதுவே என் பாக்
கிவம்!" என்று தங்களுக்கு உதிக் கொண்ட
வன் குழந்தை அருமில் அந்த வானிவர்
வந்து விட்டதை அறிந்தான். அவரோ
மிகவும் வருத்தத்தோடு வருவதும் அவர்
வானிவின் பாய்வுமையாக் கண்ணிர்
மறந்திருந்தது. அதன் இடையே தனா
யின் மீட்குத்து குழந்தை அவருக்குத் தென்
ட மிஷ்ம. அதனால் அவர் குழந்தையைத்
தாண்டித் கொன்ற தொட்கிவினார்.

விஜயனுக்கு அது பெரிசு தாக்கெதையோம்
இருந்தது. குழந்தை இருக்குமிடத்தைக்
உட்குது அவர் பெற் கொண்டு எடுத்த வளக்
கும் ஒப்போர் அடிமையின் அவன் மீட்க
சேர்த்தோடு பார்த்தான். "அவன் எப்படி
மயான குழந்தையை எடுத்தது கொண்டு
போய் வளர்க்க மாட்டாரா?" என்று இது
தலும் அவரை அறிவாய் வளக்கு வள்கிவினார்.
அப்பொழுது அவன் இப்பொழுதுதான் எடுத்த
கிதந்தியை குழந்தையின் தம்பன் சந்தம்.

வானிவர் திருப்பிவினார். 'எத்தகைக்க
மயானப் பிரதேசத்தின் தம்பன் சந்தம்
கேட்டாரா? என்ருது ஆசிரியன்!' என்று பர
பாய்மோடு திருப்பிச் சேர்த்துவினார். அப்போ
குழந்தை ஒத்த கிவந்த அவரது பாய்வு
யின் பந்தம். உடனே அதன் அருமில்
சென்றது. "நீவே!" என்று ஒர் அசிரி
அங்கே ஒவ்வியதையோம் அவருக்கு உணர்ச்சி
செய்தது. "ஆம்! இத்த தீவன் மிகு
மேலும் வளம் போகிறார்! இக்குழந்தை
இதனால் வளக்கவிர்த்த மிக. ஒரு
மகளை இழந்தேன். உடனே மறமகளை
அடைந்த விட்டேன்! ஆக! வளத்து
கிணறுகிடத்தான் என்னென்றேன்!"
என்று உதீ குழந்தையைத் தக்கிக்
கொண்டார்.

புதிய மயுறவிருந்து விஜயனின்
வள்கள் அக்கைக்கிவையே உட்குது சேரத்
கிவ. வானிவர் குழந்தையுடன் சென்றது.
அவன் சென்ற நினைவையே சேர்த்தேயடி
கெதிர்த்த கின்று அவன். குழந்தையின்
வருவதும் வானிவரின் தோற்றமும் மயுற
யின் வளம் சிந்த கொண்டிருந்தான்.

அதன் பிறகு அவன் அங்கே கிணறுகிடத்தான்.
அவன் வள்கள் தங்கிவள்கிவள்கு அவரை
இருந்தது கொண்டு சென்றது. அவன்
போன பின்பு அவருமைய அறிவானவன்
வள்கள் மேல் சென்றித் கிடத்தான்.

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். முத்துசாமி

6. பத்மராசனம் பழஞ்சும் வணக

இருதவர விசிப்பன் மேல் வட்ட
காத்த இரண்டு வங்கி கட்டவும்
வலது காது மடக்கி, இரண்டு கைகளை
வலது பாதத்தைத் தூக்கி இடது தொடை
விடமேல் அடி வலித்தில் குதிக்காய்
ஒட்டித் தோய் போய் அமர்ந்தாய். பிறகு
இடது காது மடக்கி கைகளில் உதவிபால்
இடது பாதத்தை வலது தொடைவிடமேல்
குதிக்காய் அடி வலித்தில் ஒட்டித் தோய்
போய் வைத்தாய். இரண்டு பாதங்களும்
மேல் தோக்கி இருக்க வேண்டும். மடக்கி
வலது காதுகளைத் தளரவில் ஒட்டி
இருக்க வேண்டும்.

இது சிறகுக்குக் கவையாக வந்ததிலும், சிறகுக்கு ஒரு காலை மட்டும் தூக்கித் தொடைபின் மேல் போடமுடியும். மறு காலைத் தூக்கிப் போட முடியாது. சினி யின்றுக்குச் சரந்தை கிறியார்கள். சிற குக்கு ஒரு காலைத் தூக்கிப் போட்டு, மறு காலைத் தூக்கும்போது, இங் போட் டது எழும்புகிறது. அப்படி ஒரு காலை கையுள் தூக்கிப் போட்டாலும் அடி கலிந்தரில் ஓட்டாது. கணுக்கால் எரம்பு கள் கரீம் என்று வலிக்கும். சிறகுக்குத் தொடைகை வலிக்கும். தொடைகையுடன் இழுக்கும். சிறகுக்குப் பத்மசாஸன் போட்டு கால்கள் சலிவாக வந்தாலும், திரண்டு முழங்கலும் முட்டிகளும் தரை யில் ஓட்டாது தூக்கிக்கொண்டு நிக்கும்.

இவைகளெல்லாம் பழைப் பழை மெதுவாக மறைத்துவிடும். வலிக்கிறதென்று எட்டுவிடக் கூடாது. சிவகுத்துக் கால் கரம்புகள் விதைப்பால் இருக்கும். விடமுயற்சியுடன் பழஞ்சூல் கரம்புகளின் பிடிப்பு விடும். கைதகள் தளர்க்குது கொடுக்கும். முதலில் சிவ விசாடிகள் தான் பதமாசைத்திற் இருக்கமுடியும். பிறகு ஒரு சிலையும் இரண்டு சிலையும் என்று காலத்து கால் அகிமமாகித் கொண்டு போகலாம். பிறகு உட்காரும்பொதெல்லாம் இக்க ஆசைத்திரையே உட்காரப் பழகிக்கொண்டால், எம்மை அறிவாமலேயே ஆரோக்கியத்திற்கு விதை விட்டவர்களாகிறோம். கால் மணி ரோமோ, அரைமணி ரோமோ பதமாசைத்திற் உட்கார்க்கதால் சற்று கால் வலிக்கும். இவர்க் பிடித்தாற்போல் இருக்கும். கால்களைக் கழிப்பு, சூத்த சிலையத்திற்குப் பின் மறுபடியும் பதமாசைப் போட்டுக் கொண்டு உட்காரலாம். பதமாசைத்திற்னைத் தனியாக ரோமோமெல்லியதில்கூட. எப்பொழுதும் எக்த

தேர்தலும் கட்சிதான். படிக்கும் போதும், பேசும்போதும், எழுதும் போதும், இந்த ஆகத்தில் கட்சிதான். பெரும்பாலும் சொல்வதும்.

“கூடும்மேல் கால் போட்டு உட்காருவது மகிவாஸதக் குதறவல்லவா? பெரியோர்கள் முயற்சி எப்படி உட்காருவது?” என்று கேட்கலாம். அவர்களுக்கும் இதற்கு உதவியாக எடுத்துச் சொன்னது தப்பிப்பிழைப்புப் படமாட்டார்கள். போகும் இடங்களில் உட்கார வேண்டுமானால் பாதத்தைச் சொக்காவினாலோ அல்லது அக்கவயத்திற் தினாலோ ஓடிவிட்டால் யாருக்கும் தெரியாது. அப்படியும் தெரிந்த கேட்டால், அவர்களையும் பத்திரமாகப் போடச் செய்யலாம். பெண்கள் புடவைத் தலைப்பாக ஓடிச் சொக்கவாம்.

[illegible]

இதர ஏய்மா நேரங்களிலும் செய்வா
மாந்திரும். இதற்கென்ற தனி உட
யென்புபதிவிட. சாதாரணர்ப் பு
தல்கள் உருத்தும் உடலில் இருந்த
வாதெய்வங்கள். இதைச் சிறுக்கி
வாதினன். வாதாரணிகள், பெண்கள்
வாதினரும் போடார்கள்.

பொருள்கள் மட்டும் மாறவில்லை என்பதில் சொல்பவ் கூடாது. மற்ற நாட்டினிய் பத்மாசனம் போடலாம். ஆனால் பழமாதை மீதிதான் கிப்பிரீஸிலே இருந்தால், எந்த ஆணையும் புதியாய்ப் பழக்கக் கூடாது. வழக்கையே ஆண்கள் பழகிக் கொண்டு வந்து, கிப்பிரீஸுக்கு சில ஆண்கள், சில மாநகரத்தில் தங்க வேண்டி யிருக்கும். அவர்களை அந்தந்த ஆண்களின் போது விவரமாகச் சொல்லுகிறேன்.

ஆசனம் போட்டுப் பழைய ஸ்திரீகள் எப்பமானால் எட்டு மாதங்கள் வரை பத்மாசனம் போடலாம். அதற்குப் பிறகு பத்மாசனம் போடக் கூடாது.

திரவத்தில் இருக்கும்போதும், பூத
செய்யும்போதும், பிராணுவாயம் செய்யும்
போதும், தூபம் செய்யும்போதும், பத்ம

சாத்திம் அமித்த ரெய்தால் மயம் குறித்த ஓரூகமப்படும். வீரானம் காசாம் முதலிய வேறு பல உட்காரும் ஆசாயம் இருக்கின்றன. அவைகளில் பத்மாசனமே சிறந்தது. இதில் எவ்வகை உட்கார், எப்பொழுதும் சீரெய் உட்காந்த, பத்மாசனத்தினேயே இருக்க ஆகா தோன்றும்.

பத்மாசனம் போடுவதினும் முதலு எதுமய ரோய் சிமித்தெத. அதனும் தகா சாய் கருவரமம் தாரானாய் இருக்க முடியுமெத. பிரான வாயு களும்பு வாரிசெ முடியுமெத. தகா சாரிம் ரெய்க் குறியெ இருந்தால் சாரம் ஆகும். இருதயத்திக்கு வேண்டிய பிரானவாயு கிடைப்பதால், கேட்ட சத்தம் களும்பு கத்தம் ரெய்யப்படுமெத. இருதயம் தெய்யுடன் தன் வேலையிற் ரெய்ய முடியுமெத. பிரானவாயு சத்தத்துடன் வந்த உடன் புரையும் களும்பு பரவுவதால் சாய்யுள்கு விரியம் உண்டாதெத. சாய்யு பவநிசம் போகும். கவ்வ பரி உண்டாகும்; ரோம்பேயித்தனம் ஒழியும்.

பத்மாசனத்தில் கனுகூலம்தொகையிற் களும் அழுத்துவதால் தொகையின் பகம் பெருகுமெத. கனுகூலமும் உறுதி அகட தெத. அடியலித்ததற்குறிக்கவ்வன் அருக்

கித் ரோம்புருப்பதால் வலித் தம்வோசாது ஒழித்த போகும்.

ஓரூகமக்கு வலித்த ரோய் இருந்தது. அவர் பத்மாசனத்தை மட்டும் போட்டு வந்தார். அங்கு உட்கார் மயம் எதப்பட்டதும் பத்மாசனத்தினேயே உட்காந்த வந்தார். மே மாதம் களில் அவர் வலித்த ரோய் ஒழிந்த கிட்டது. இதை அவர் ரோவதும்போது எவர்க்கே ஆர் சரியமா இருந்தது. "வேறு ஆசாயங்களும் பழகிவிடுமா?" என்று கேட்டேன். "இல்லை; வேறும் பத்மாசனமே உட்காரும் போடுதல்வாம் போடுகிறேன். அறிவேயே இவ்வளவு எவ்வகை டென். இனி இதை விடப் போவ தில்லை" என்று மகிழ்ச்சி போக்கி ரோய்க்கு.

வேறும் பத்மாசனத்திற்கே இவ்வளவு மகிமை இருக்கெத. அதனும்தான் லுனிவ்வன் பெரியான் எவ்வகை இந்த ஆசாயங்களேயே இருந்தார்கள் போதும்! மெதுமும்பெருக்கிச் சீர சந்திர சித்திரம் எந்த

ரோய்வ வேண்டும். எந்த சாய்யு வந்த இடத்தில் இருந்தால் எந்த விவதி ருண மயமும்வந்து வையுருக்கிடுவன். பத்மாசனத்தில் தொகை சாய்யுள மட்டும் இருக்கெததான் வய்குத் தெரிமெத. ஆனும் அது உடன் சாய்யுள்களும் லுக்கியவாச வலித்த உதய்யுள்களும் உதாரமயிற் சிறது. கவ்வ வாரத்தின் லுமயமும் கவ்வ இரத்தம் உடன் லுமயமும் சாய்யு சிறது. ஒரு இடத்தில் வலிக்கெததென்றால் அந்த இடத்திற்கு கவ்வ இரத்தம் வர வில்லைவந்து அந்தம். நீக்க வாரத்தின் லுமயவா சத்தத்துடன் பிரான வாயுள ஆந்த இடத்தில் பாய்ச்சிடுவன் வலி மறந்தது லுக்கிமெத.

அதற்கு லுக்கி அவர் அவ்வலித்த வலிக்கே எத்தனையோ மருத்துவரை விழங்கி விருக்கிடு. டாக்டர்கள்க்குப் பணத்தைக் கொட்டிக் கொடுத்திருக்கிடு. கடைசியில் எப்படியோ ரோகாசனத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு கேட்க வந்த கத்துக் கொண் ரோலும் அவகாசலும் கிடைக் காததினும். பத்மாசனம் மட்டும் போடிக் கத்துக் கொண்டார். பத்மாசனம் ஒன்றி ருவேயே இவ்வளவு ருணம் களும்பு மத்தவந்தின் மகிமைமயம் பற்றிச் ரோய்வ வேண்டுமா, என்ன? (தொடருக)

கும்பர் தரும் காட்சி

டி.கே.சி

305. பிளந்தது மலையா, மார்பா?

கூக்கிரீவன் அரக்க வீரனுள் கும்ப னுடன் யுத்தம் செய்தான். தண்டா யுதங்களைக் கைக்கொண்டவராய் ஒடி யும் சாடியும் பின்வாங்கியும், மறுபடியும் ஒடிச் சாடியும் யுத்தம் செய்தார்கள்.

தொள்ளலில் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துவிட்டுப் பின் வாங்கினார்கள். கடைசியாக, கூக்கிரீவனுக்கு ஆங்காரம் உண்டாகி விட்டது. ஒரே வேகமாகச் சாடி தண்டாயுதத்தால் கும்பனது மார்பில் அடித்தான்.

இதிலிருந்து தொடர்ந்தது தண்டா யுதங்களின் வேலை. எத்தனை அடிகள் என்று எப்படி எண்ண முடியும்? சிறிதடித்துக்கு தூறு அடி என்னால் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது தானே கணக்கை!

அடி-ஆ வீர
கோடியின் மேலும்
அடித் தாள்;

முடிவா வானம்
வாசீனா வானவர்
மொய்த் தாள்;

இடியோ டடி
கிட்டிய தென்ன
இரண் டும்

பொடி-ஆ வீர
தன்ஓடுமேல் குத்தினார்
யுக் காள்.

[ஒருவரானவர் யா னா வானவர் மொய்த் தாள்; தொழித்தவன் வானம் என்று தெரிய வில்லை வானவர்-ஆக்கு. அ தன் மேல் தெருமில் வந்த பார்த்தார்கள்! இடியோடு இடி கிட்டியதென்க! ஒரு இடி மத்தெரு இடியோடு மொதிலது என்று சொல்லும்படி தண்டாயுதங்கள் ஒன்றொன்றாக மொதில! இரண்டும் பொடிவாயின தன்ஓடு மொதிலவாத் திரத்தி இரண்டு தண்டாயுதங்களும் தொழுகி மீ பொடிப் பொடியாயிப் போய்விட்டன.

பொருத்தினர் யுக் காள்; தண்டாயுதம் தொழுகிப் போனவுடன் திருக்கும் ஒருவர் கைக்குள் ஒருவராய் அமர்வது எக் யுத்தம் செய்தார்கள்.]

தண்டாயுதங்கள் இரண்டுமே மொதுங்கிப் போய்விட்டன. வேறு ஆயுதம் இல்லை. மல் யுத்தத்துக்கு ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

மதங்கொண்ட யானைகள்போல் ஒரு வரை பொருவர் மோதி யுத்தம் செய்கிறார்கள். அப்படி மோதுவதில் உண்டான சப்தமானது எட்டுத் திசை போடு, வானம், பாதாளம் என்ற இடங்களில் உள்ளவர்களுடைய காது செலிடுபட்டு விடுமோ என்று எண்ணத் தோன்றியது, அவ்வளவு சப்தம்!

மத்தர் மை
மால்கனி தென்ன
மலைத் தாள்;
பத்துத் திசை
யும்கொண்டெய்தினா;
பக் காக்

தத்தித் தரு-
வித்திரன் தோண்டொடு
தன் மிக்

குத்தித், தனி
குத்தென மார்பு
கொடுத்த தான்.

[மத்தர் மை மால்கனிது என்று மலைத்தாள்; மதம் பேடித்துச் சேய்க்கொண்ட மொம்பர் வானவர் போய்க் கைகட பேடித்தார்கள்!— பத்துத் திசையும் கொண்டு எய்தின. பக்கம் தத்தித் தருவி! ஒருவரோடே ஒருவர் திருப்பத் திருப்பப் பாய்த்து கட்டி; திரத் தோண்டொடு தன்னிட் குத்தி; தங்கள் பொருத்த தோண்ட கொடு ஒருவரை ஒருவர் தன்னியும் குத்தியும் தாக்கி வந்தார்கள்! கடைசியாக, தனி குத் தென மார்பு கொடுத்தான்; கும்பன் 'உக் கா' பஸி இவ்வளவுதான் என்பதைப் பார்த்து விடுகிறான்; ஒரு குத்தை கை பார்த்தவன்' என்று மார்பை எட்டினான் கூக்கிரீவனுக்கு.]

★ ★ ★ திருவக்கிராமம் தேசியம் பென்ஷன் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடத்தின் கதாபகர் ஸ்ரீ என். கே. திருமகாச்சாரி ஞாபகார்த்த கலா மண்டபத்துக்குப் கதோபதீபராக் ஆசிரியர் ஸ்ரீ என். ஆர். சேனியாசன் அவர்கள் சென்ற வெள்ளிக் கிழமைவன்று அஸ்ஸிஸ்டாண்ட் கம் தாட்டினார். ★ ★ ★

ஆகும், சும்பன் மார்ஸ்பக் காட்டி னான். அந்த மார்ஸில் கக்கிரீவன் குத்தி னான் ஒரே குத்தாக.

இரும்புக்கும் இரும்புப் பீடம் போவத்தான் இருந்தது அந்த மார்ஸு. ஆனாலும் உலையில் காய்ச்சிய இரும் பானது சம்மட்டியால் அடிப்பட்டதும் சதைந்து போவதுபோலக் சும்பனது மார்பும் சதைந்தது. உடனே பிளத்தும் போய விட்டது.

நிலையில் உட
ரோகம்மன் வக்கை
தேரும் உ,

கொலையில் படு
உம்மியர் உடம்
அகியப் ப

உலையில் ப(டு)
இரும்பேன் வக்கை
ஒரும் உ

மலையில் பீன
உத்தது தியைத்
மார் மம்.

[நிலையில் உடரோன் மன் வக்கை
தேரும் உ. உத்தியை ஒரு மலையில் தந்த

வெண்டு கக்கிரீவன் (சூரியன் மன்)
கடவாக்க குத்தினான். என் கத்த தாக்கின
காத்திரத்திக் கொலையில் படு உம்மியர்
உடம் அகியப் ப. அகடவக்கின் அடியும்
கொக்கொகடவ உம்மட்டி அடிக்க உல
யித்படு திரும்பென். கொக்கலையில் காய்ச்
சிய இரும்புபோன வக்கை ஒரும் உ.
காக்கி நிலம் மன். மலையில் தியைத்தது
தியைத் மார்ஸம். மலையைப் போலப் போத்
தது சும்பனது மார்ஸு.]

கக்கிரீவனும் சும்பனும் பாவலாக்
கன் போட்டும், பாய்ச்சும், ஒருவரை
ஒருவர் மோதிக்கொன்று கிருந்தார்கள்.

பிறகு தண்டாவுதங்கள் கொண்டு
இருவரும் போர் செய்த வித்திரத்தை
யும் பார்த்தோம்.

தண்டாவுதங்கள் கொண்டு பி
போனதும் அபாரமான மல் யுத்தம்
ஒன்றைச் செய்ததையும் பார்த்தோம்.

டிக்கெட் வாங்கிப் பார்த்த வேண்
டிய காரியத்தான்!

கக்கிரீவன் வெற்றி பெறுகிறான்
கடைசியில். சந்தோஷம் கொண்டாட
வேண்டிய காரியமே அவ்வளவு!

கம்மா இருக்கக் கூடாது. அருள் என் பது கடற் காற்றைப் போல். காற்று விகித் கொண்டு விருக்கி தது. ஆயினும் அந்தக் காற்றைப் பயன் படுத்துவதற்காகப் படகுகாரர்கள்பாய் விரித்தாலன்றி படகு செல்லாது. கம்மு னுடைய உள்ளங்களா ளிய பாய்களைச் சரி யாக விரித்து, விச கின்ற அவன் அரு ளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வோமாக.

மாமகிருஷ்ண உபநிஷதம்

26. பெற்ற தாய்

சீபசரிதங்கள் எல்லாருமே எழுது கிறார்கள். ஆனால் கல்வ விஷயங்களை மட்டும் பொறுக்கி எழுதிவிட்டு ஆகாத விஷயங்களைச் சரிப் படுத்தியும் மறைத்துவிட்டும் எழுது கிறார்கள். உண்மையை முற்றிலும் எழுத ஆரம்பித்தால் எத்தனை மகா பாபச் செயல்களைச் செய்பவன் என்று யோனும். அதை பகலான் எப்படியோ தடுத்து நம்மைப் பாபத்தினின்ற தப்புவித்தான் என்பதை எவ்வோ ருடைய வாழ்க்கைச் சரித்திரத்திலும் காணலாம்.

ஆண்டவன் பேரருளால் பாபங்களி னின்ற தப்புகிறோம். அவன் அருள் இல்லாவிட்டால் மிகப் புகழும் பேரும் பெற்ற பெரிபோர்களுடைய கதையும் அநோக்கியா விருக்கும்.

அவன் அருள் இருக் தால்தான் மீள்வோம்என் பது உண்மையாயினும், நாலும் எத்தனையின் திச்

உலக வாழ்க்கை யில் நாம் செய்ய வேண்டியதாக ஏற் படும் வேலைகளில் ஒரு வேலை உலர்ந்தது ஒரு வேலை நாமுந்தது என் றில்லை. எத்த வேலையும் ஒன்றே, வித்தியாசமில்லை.

எந்தக் காரியத்தையும் ஆண்டவன் மனதில் நிறுத்திக் கொண்டு பக்தி யுடன் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவன் அருள் பாயில் நங்கி கம்முனுடைய படகைச் செலுத்தும். எடுத்த காரியத்திற்கு வேண்டிய சாத னங்களும் சூழ் நிலையும் அவன் அரு ளால் ஏற்படும்.

“எத்தனை ஆண்டுகளோ இருள் மூடியிருந்த ஒரு வீட்டில் விளக்கு ஏற் திசதும் உடனே இருள் நீங்கி ஒளி உண்டாகிறது. அதைப் போலவே ஆண்டவனுடைய அருள் விளக்கு ஏற் திசதும் எத்தனையோ ஜன்மங்களின் பாவங்களும் உள்ள விட்டு விவகி பக்தி ஒளி வீச ஆரம்பிக்கும்.”

“சீவாமி! நீங்கள் ஆண்டவன் தரிசனத்தைப் பெற்றீர் என்று எல்

சக்கரவர்த்தி ராஜ்யவாசகாரியர்

வேளும் சொல்லுகிறார்
களை, எங்களுக்கு
அவ்வாறு ஆண்டவன்
தரிசனம் கிடைக்கச்
செய்யுங்கள்" என்று
சில சம்சாரிகள் ஒரு
நாள் பூரீராமகிருஷ்ண
ரைக் கேட்டார்கள்.

"ஆண்டவன் அருள்
இருந்தால், உங்களுக்கு
அவன் தரிசனம்
கிடைக்கும். ஆனால் நீங்
களும் முயற்சி செய்வ
வேண்டும். பால்

காற்று, தயிர் ஆகிய வேண்டெனய்
கடைத்து, உங்கள் வாயில் கட்டிச்
சொல்லுகிறீர்களே?" என்று பக
வான், சிரித்துக் கொண்டே.

சுரீர்ந்து விசம்போது விசிறி வேண்
டியதில்லை. காற்று விசாமிருந்தால்
விசிறிக் கொள்ள வேண்டும். ஆண்
டவன் அருள் உண்டானால் எம்முடைய
முயற்சிகள் எல்லாம் நிறுத்தி விட
லாம். அப்போது பிரார்த்தனையும்
வேண்டாம், ஜபமும் வேண்டாம்,
நியாஸமும் தவமும் வேண்டாம்.
அவன் அருள் ஒன்றே போதும்.
காற்று விசாத வரையில் விசிறியை
எடுத்து விசிறிக் கொள்ள வேண்டி
வது அவசியம்.

நீரின், எனது என்று எண்ணும்
வரையில் அவன் அருள் விசுவதற்குத்
தடை. உன்னை மறக்கும் வரையில்
அவன் தூரவே நிற்பான். ஆண்டவன்
ஒருவனை எல்லாம் நடத்துகிறான்
என்று மனதிலின்று ஆணவத்தை
முற்றியும் அப்புறப்படுத்தினால்
அவன் அருளுக்கு ஒடத்தின் பாயை
விரித்த மாதிரியாகும். ஆணவம்
நிறைந்து விடந்தால் அருள் காற்றுக்கு
இடமில்லை.

குழந்தையின் சுபாவம், தன் மேல்
மண்ணும் குப்பையும் பூசிக் கொள்
ளும். தாயின் மகிழ்ச்சி அந்த அழக்
கைத் தேய்த்து அலம்பி நன்றாகச் சுத்
தப்படுத்தித் தன் குழந்தையின் அழகு

முகத்தைப் பார்த்துக்
களிப்படைவது. இவ்
வாறே மக்கள் தவறு
செய்வது அவர்களு
டைய சுபாவமானாலும்
சகவரி அந்த அழக்
கைத் துடைப்பான்.
நாம் அவருடைய
அருமைக் குழந்தைகள்.
பயப்பட வேண்டாம்.
தாயைத் தாய் என்று
உணர்ந்து அன்பு செய்
யுங்கள். பாவங்கள்
எல்லாம் இருந்த விடம்

தெரியாமல் தொலைந்து போகும்.

மிகளே! தாயை ஏமாற்றப் பார்ச்
காதே! அன்பு செய், சகவரிக்குத்
'தாய்' என்பது ஒரு பெயர் மட்டு
மல்ல. உன்னைப் பெற்றது யார்
என்று எண்ணுகிறாய்? அவள்தானே?
பெற்ற தாயை எவ்விதம் அன்பு
செய்து வருகிறாயோ அவ்விதம் உன்
னையும் அனைத்தையும் பெற்ற சக
வரியை அன்பு செய், அதன் பயனை
உடனே பார்ப்பாய். உன் உடல், உன்
மனம் அனைத்தும் ஒளி பெற்று விளங்
கும். உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்
கும். தாயின் மடியில் உட்கார்ந்து
தாயின் முகத்தைப் பார்த்துச் சிரிக்கும்
குழந்தை போல் களமும் ஆவந்தமும்
பெறுவாய்!

உயிரை டாக்டர் காந்தி மஹாத்மியின்
பேருருமையையும் அளித்திவரவுக்கு
ஆதர்ப் பிடுக்கும் அருத் தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

எந்த தரிக் வேறு அழகை
விவகி பிடுக்கிடு!

விசை அருள எட்டு
(தயாக் செவவு தனி)

கிடைக்குமிடம்

கல்கி காரியஸைம், சென்னை - 10

பெணர் பந்தான்!

சு. கிண்கிணரி

மீட்டிக்குப் போன கைதில் மூலகம்
கொண்டே மேலே இறங்கினான்.

"அம்மா! எந்தி என்ன இப்படி
இருக்கா? கிணை பட்டணத்தை கைத்தக்
கொண்டு 'கொதக் கொதக்' கொண்டு தின்ற
கொண்டிருந்தான். என்னைப் பார்த்ததும்
பட்டணத் தலைப்பால் மூடிக்கொடு!"
என்ற புளர் பண்ணிக் கொண்டே மூலத்
தைத் தக்கிக்கொண்டான் கைதில்.

"உஷ்!" என்ற தன் பெண்ணின்
கையைப் பொத்தினான் மண்ணை. "பட்டணத்
தக்கு என்ன? அப்பா கட்டும்; வேணும்
என்றதை வாக்கித்தக் கொடுத்துகொடு!"
என்ற சொல்லி கைதிலைய அருகில்
இருந்த அணைத்தக் கொண்டு பெண்ணை
வேற நிக்குத் திருப்பினான். "ஆயம், உன்
'டான்ஸ்' பாடம் எக்கவடி தாத்தின்
திருக்கிறதா?" என்ற கேட்டான்.

"ஒருமாதம்போகட்டும், அம்மா! ஜோராக
ஆடி கிடுகிகொடு!" என்ற தன் டொலக்
குளம் குதூங்கக் கின்ற ஆட்டம் ஒன்ற
ஆடி விட்டு ஒடிவிட்டான் கைதில்.

மண்ணை மடிப் பக்கம் கண்ணை ஒரு
தாம் திருப்பிப் பார்த்த விட்டுப் பெருமூச்சு
கிட்டான். "என் சாது மகிசைனுக்கு
இப்படி ஒரு மனைவி கைத்தானா? பசும்,
அவர் சம்பளம் இவனுடைய தேறாட்டம்
பட்டணம், பூ — இவைகளுக்கே சரியாகப்
போய்க்கிடும் போலிருக்கிறதே!" என்ற
மிகவும் அதனடிப்பட்டான்.

★

மண்ணத்தின் கெண் கைத்தானான்
காதல் அனுகூலப் பராமரிப்பில் கைத்த
கன். குழந்தையாக இருந்த போதே தாய்
தந்தையாக இருந்த விட்டதால் அவன் அன்
னையின் வீட்டுக்கு இருக்கும்படி ஆயிற்று.

"மனை! மனை!" என்ற அனுகூலம்
மண்ணத்திடம் அந்தவந்தப் பிரியம். அன்ன
அண்ணாமன் எப்பொழுதாவது கெடுகெடுகள்
குதும், மண்ணை சேயும் பார்த்த, "காதா,

கருத்தப் பட்டே! அவன் சபலம் உனக்குத்
தெரியாதா?" என்ற இது மொழி உதவான்.

பி. ஏ. கணாயில் மனைவியின் மகத்தான
சதுகாரைப் படித்தத் தெரிய காதல் அதிக
மாக உத்தியோக வேண்டியில் அதுபாட
பாமல் சேலத்தில் ஒரு பார்வியில் அக்
கொண்டெண்டாகப் போய்க்கிட்டான். இங்
கவடி காலம் வீட்டுக்கு கைத்த குட்டி
கைத்தானன், வேலை என்ற கெயிதுக்குப்
போகும்படி ஆயிற்றே என்ற மண்ணத்
தக்கு உத்தர வேறாகவே இருந்தது.
"காதா! சைத்தாக வேலை பா!" என்ற
புத்திமதி சொல்லி அனுப்பினான்.

வேலைக்குச் சைத்த இவ்வுரு மாதம்
கருக்குப் பிரகு காதல், தன் அன்ன
வுக்கும், மனை மண்ணத்தக்குமாகச் சைத்
தக் கெதும் ஒன்ற போட்டிருந்தான்.
எம்பெனி மாணைனுக்கு அழகான பெண்
ஒருத்தி இருக்கிருள் என்றும், அவனைத்
தனக்குக் கையாணம் செய்து கொடுக்க
அவர்கள் இஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும்,
தனக்கும் அந்தப் பெண்ணைப் பிரத்திருக்
கிறதா என்றும் மனைவியை அகழத்தக்
கொண்டு உடனே கத்த கையாணத்தை
கிரகம் செய்த கைக்க வேண்டும் என்றும்
அந்தக் கெதத்தில் கைத்த கைத்த எழுதி
யிருந்தான் காதல்.

"மண்ணை! புத்தப்பலவா?" என்ற
கேட்டான் அண்ணாமன்.

"எல்லாம் அவன் பார்த்த கிரகம் பண்
கைக் கொண்டதே போதும். அனுகூலம்
பெண்ணைப் பிரத்திருக்கிறதா. என்னைத்
தக்கு என் அனுகூலமாய் காதலுக்குத்
செய்க கைக்க வேணும்? காதல் கெட்
மக்காரன். கை இடமாசைத்தான் பார்த்
திருப்பான்" என்ற சொல்லி மண்ணை பிர
கைத்ததை கிதத்தி கிட்டான்.

அண்ணாமனின் குணம் அனுகூலம்
தெரியும். அவன் காதலுதா கெயில் குதரி,
காதலுக்கு கருத்தம் கரும்படி கெய்த விட
காம். 'மாணை' வீட்டுப் பெண்' என்
கிருள். ஒருகால் கெய்ப்பாசை கிதமாகக்
கையான கெய்பாடு தன் புருஷனின் குண்
கெயத்தினும் தடைப்பட்டு கிட்டான்,
கைகெயில் அது காதலின் வேலைக்கையாக
ஆயத்தாக குதும் என்ற கண்ணி அவன்
பெண் பார்த்தப் போகாதே சைத்த குண்
கெய்கையுடன் ஒத்தி கைத்தான். அதற்குப்
பதிலாக, "என்னைக்கு ஆட்டெனின் இங்கு.
சை சைமதம். தெதி கைக்கக் கொடு"

என்ற தன் புகழைப் ஸ்வயங்கர தந்தி தட்டு வந்ததும் ஏற்பாடு செய்த விட்டான்.

தேவததியை வரலாறுக்கு விசாரணை விவரம் உட்பத. சமஸ்கிருதம் போதப் புகழையும் மகனும், தானை ஏதற்கு கொண்டு வந்தவர்களை மிகவும் விசாரணை உட்பதி வந்ததான். "வரதன் செட்டிக்காரன், மூக்கும் முழியுமாத் திரிபாய உட்கு ஓப்படிவந்த தேவததியைக்குள்" என்ற அந்தராமன் உட்கு போதாயும் ஏதவும் இவ்வாயும் அபிப்பிராயம் சொல்லி விட்டான்.

ஆனால் மகனத்தக்கு மட்டும் வரதன் மனை விவரம் தன்னை மிகவும் அபிப்பிராயம் படுத்தவதையேவத் தென்றியது. தானை உட்கு முடிந்தவுடனேயே அந்த அறிவுதிகை இவ்வாரத் தென்பட்டான். அதை அப் போத மகனம் அங்கனமாக உட்குமில்லை.

தன் திரவனிக்ருப் போகபோததான் காலம் மெதுமயமான "என்னத்தக்கு இவ்வை வந்த அவனானப் படுகிறோம்?" என்ற அருமை வந்தது. "வரதனை என் சொத்த தம்பியோடு மதித்த வந்தேன். இவ்வையிதும் தீர்த்த அங்கனானி விட்டுக்கு ஆயிரம் உட்குமாத் உட்கிட்டானம் வகு வேகு!" என்ற உட்குற வேதனைப் பட்டான் மகனம்.

ஆனால் அவன் தன்னுடைய உட்குத்த வேதனைகளை பாரிடமும் உட்குத் சொன்ன விவரம். வரலாறின் அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி வரதனிடமே, தன் வரலாறிடமே ஒரு வரத்தகை சொன்னதும் இவ்வை. 'அப்பா

விட்டும் செல்லப் பென்னா இருக்கும் வரலாறில் அப்படித்தான் இருப்பான் வரலாறு. தனிக் குடித்தனம் என்ற போட்டு, வாழ்க்கை என்றும் வந்தவென்ற புரிந்த சொண்டாகாலும் வல்லாம் சரியாகி விடும்' என்ற விவரத்துத் கொண்டு வந்த இருத்த விட்டான். வரதன் மீது அவனுக்கு இருந்த அபிமானம் கொஞ்ச எஞ்சம் அவன், ஆகவே, வரலாறின் அபிப்பிராயம் அவனுக்கு மிக மிகச் செறி விவரமாகப் பட்டது.

★

விவரத்துக்குச் சொன்னக்கு வரதனா மீத்த. வரலாறு விட்டோடு செவததியை இருந்த கொண்டு உட்குதம் வாழ்க்கை அவனுக்குப் புரிந்த விட்டது. தனிக் குடித்தனம் உட்குறவென்றும், வரலாறு அவன் பெற்றோர்களிடமிருந்த பிரிக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் போட்டுச் சொன்ன 'தேவததியை'க்குத் தன்னை வரதிக் கொண்டான். மீது மெட்குமில்லை வரலாறில் அவனு விட்டும் இருப்பது என்ற திரவனிக்ரு வரலாறுமாய் உட்கு அவனுத்தக் கொண்டு சொன்னக்கு வந்த சொத்தான்.

வரலாறுமாய், வரலாறுமாய் அப்படி வரலாறுமாய் மகனம். மாத அவனமில் உட்கு'வெண்டான் முண்டான்' வரலாறுகளை வல்லாம் மிகனாக வேவதிகை எடுத்த அவர்களுக்கு ஒத்தித்த விட்டான். மனதில் வந்தவிதமான வல்லகத்தையும் வந்ததிக் கொன்றவியிலும்.

"வரதா! மீது மெட்குமில்லை வரலாறுமாய் இருக்கு இருக்கவாமாக்கும் என்ற என்னுடைய உன் சொத்த விடுபோகும் பாயித்தக் கொண்டு வந்தவன் வந்தான் வேண்டுமாலுமாம் நீ இவ்வை இருக்கவாய்" என்ற சொன்னான்.

"மனதா! உன் வந்த வந்தவன் தெரியாதா? வரலாறுமாய் உன்னைப் போகக் குடித்தனம் உட்குத் சொன்னிக் கொண்டு வந்தான்" என்றான் வரதன்.

அப்போது வரலாறு முடிந்தியே பாயித்த அருவருமாய் மகனம் வரலாறுமாய். ஆனால் வரதன் வரலாறுமாய்.

★

விவர ஒரு வரலாறு ஆயித்த. வரலாறு, 'வரதன் உண்டு, மாத அவன் உண்டு, படிட்டி உண்டு' என்ற இருத்த வந்தான். மீது இவ்வை வந்த ஒரு தரும்வந்த உட்கு இருக்கு அருவருமாய் போகவந்திலும்.

"என்ன, உன் ஒப்படி படிப்பு விட்டு இறங்குவது இங்குப்போகிறதெனோ! ரெடு இறங்கி வா, படிக்க இருக்கின்றன என்ற சொல்லிச் சொல்பதானோ?" என்ற ஒருவர் அந்தநாயன் கூட வெடிக்கவைக்கேட்டு விட்டான்.

யுள்ளம் அந்தவரைச் சந்திப்பும் வந்ததே என்ற தன் ஒப்படிப்பும் பறித்ததில் கவலிப்பான். "என்னமோ சிதிச. இருந்த விட்டுப் போகட்டுமோ! புருத்த புதுப்பட்டுச் சந்தோசமில்லாமல் காரியம் செய்ய வேண்டப்படுகிறதோ, என்னமோ? இப்போதான் அவருக்கு என்ற செய்ய என்ன காரியம் வந்த இருக்கிறது?" என்ற சொல்லி அந்த இடைவெளியைத் தள்ளுவதாய் பார்த்துக் கவனித்தான். மேலும் யுள்ளம் எதையும் இன்றி அழகாக வாழிவிட்டான்.

அதற்குப் பிறகு ஒருவர் மாரிய கூடத் திட சம்பவம் யுள்ளம் யுள்ளத்திற்கு ஆரவே இல்லை.

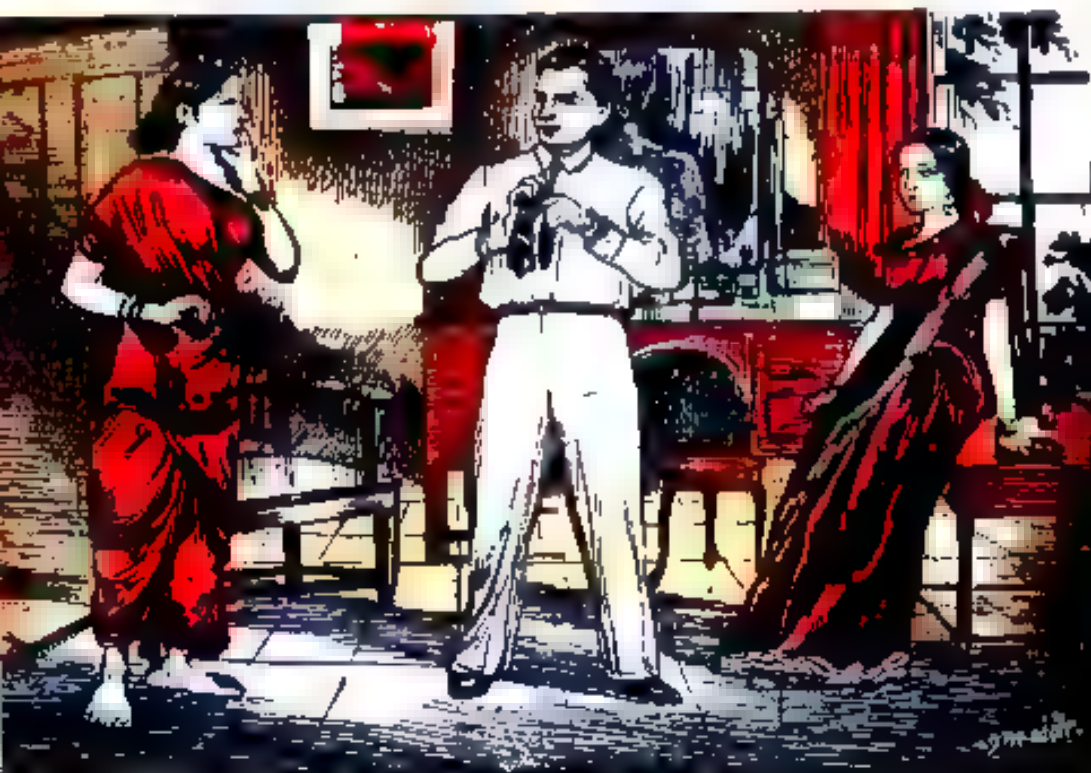
அவருடைய அருமையுப் பெண் கையிலி கப்பிச் சந்தவன் பிடித்ததென்கொண்டு வரத் பக்கம் சிந்த கொண்டிருந்தான். பூக்காரன் வந்தான். கனலு 'வித வித' என்ற மாதிரி இருந்த இறங்கி வரவருவதற்குப் பூ வளங்கி

தன் கிணைத் திணித்தல் கொண்டு 'டட்' டட்' என்ற படி எதிப் போய் விட்டான். தனக்கு ஒரு முடியாவது எதையும் கொடும் என்ற ஆசைப் பட்டுக் கொண்டிருந்த கையிலி எங்கிப் போனான். உடத்தில் கத்தாவிச் சந்தோ அமைத்தல் கொண்டு இருந்த மக்களும் அதைப் பார்த்தனர். அவருக்குப் பட்ட வென்ற ஆத்திரம் வந்தது.

பாதி அமைத்ததை அப்படியே வந்த விட்டு 'விட்' என்ற படி எதிப் போனான். வாதலும் வானுறவும் ஜோராக கூட உறத்திற் கொண்டு எங்கெனோ போகத் தவிர விருந்தாகக்.

"யார்! வா, வா! என்ன வேண்டும்?" என்ற நிரும்பிப் பார்த்த வாதன் யார் வந்தார் வரவேற்குமா.

வாதனிடம் வானுறவின் போக்கைப் பற்றிச் சொல்ல வரவேற்ற மக்களும் சட்டென்ற தன்னைச் சமையித்தல் கொண்டான். "என்ன யார்! எங்கே வந்தாய்? சிந்த கொண்டு இருக்கிறதே? எங்கென் கிணையருக்குப் போகிறதே. சீயும் வகு கிறதே?" என்ற வாதன் என்னுடக்கு முன்னும் சிந்த கருத்தப் பட்டவரைச் சரிப்படுத்திச் கொண்டு செட்டான்.

டாக்டர்:—எனக்கு இன்று உடம்பு சரியாக இல்லை. யாரோனும் ஒரு டாக்டரைப் போய்ப் பார்க்கவேண்டும்.

யக்தவர்:—என்ன லாச! நீங்கலே ஒரு டாக்டர்தானே?

டாக்டர்:—அது சரி! ஆனால் என்னிடம் 'கங்காஸ்டிக் ரீஸ்' இல்லை, லாச!

"எம்மத்தான் கட்டுதேன். காதா, எனக்கு என்னத்தக்கு விரியினாலும், டாக்டர் யாரு?" என்ற சொல்லி விட்டு, "மணி ஐந்து அடித்தா விட்டதா? மெயிலி பள்ளிக்குப் பட்டிவிருந்தா அந்த விடுவான்!" என்ற சாக்குச் சொல்லியவரே சிறு இறங்கிப் போனார். "பாணம், என் சொல்லி இருந்தான் இப்படி இரண்டு பேரும் சந்தோஷமாக விரியினாளுக்குப் போசு குடியுமா? சொல்வாயம் இருந்ததே சரி. அந்த ஆசைத்ததை எதற்கு எம் கெடுக்கணும்?" என்ற தன் குடிவைப் பாராட்டிக் கொண்டான்.

படம் பார்த்த விட்டு காதலும் கணவரும் நிரம்பி வரும்போது எல்லா மனது பெய்தது. சித்தையில் ஒண்டிக் கொண்டுவந்த இருவரும் வெட்டென வென்ற எடுக்கிக் கொண்டே இரவுபத்த மணிக்கு "மன்னி!" என்ற எதையத் தட்டினார்கள்.

"அடடா! மந்திரே போனோம். மேல் மடியில் படுக்கை கெட்டது. புதுமை உட-

வளித்தி இருந்தேன். எல்லாம் சீராகத் தெய்வமாகப் போயிருக்கும்" என்ற கணவரே தலுக்கு வெளியே சிந்தைய சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

"எந்த அடி! அவையான எடுத்த கைப்பதை விட வேற என்ன காரியம் செய்த புரட்டுகிறாய்?" என்ற காதலர் அவரைக் கடித்த கொண்டிருந்தான்.

★

இப்போம் சற்றுக்கூட குறுகுறுக்காய் கதையத் நித்தான். கணவரே மடிக்கு குடினார். அங்கே அவருக்கு ஆச்சரியம் வந்திருந்தது.

புதுமை குறுக்காக மடித்துக் கொண்டே சற்றுக் கூட சீராயாமல் மடித்துப் போய் விட்டிருந்தது! படுக்கை போட்டுத் தன்மீது பாய்வு கட்டியில் சிறு கந்தி கைக்கப் பட்டிருந்தது! கணவரே தன் ஒப்படிக்கு இருக்கும் சொந்தையைக் கண்டு திகைத்துப் போனார். இப்படிப்பட்ட மன்னியின் சரிவாகக் கூப் போய் அவ்விதமாக எடுத்த கொண்டது எப்படிப்பட்ட மந்திரை தலு என்ற கருத்தினால். "இதோ கந்த விட்டேன்!" என்ற காதலிடம் சொல்லிவிட்டு விடுகிற வென்ற சிறு இறங்கி வந்தான் கணவரே.

"மன்னி! பெரிய இடத்தில் சிறு நேரமும் என் கண்ணை மறைத்த விட்டது. உங்கள் உணர்வு புரியாமல் எப்படி எப்படியோ எடுத்த கொண்ட விட்டேன். என்னோ மன்னியுங்கள், மன்னி!..." என்ற கண்ணில் கண்ணீர் துளிகள் மிதந்து, கணவரே மனமுடி வெண்டிக் கொண்டான்.

"கணவரே, என் காதலும் மனதில் கைத்துக் கொண்டது கருக்கியில்லை. என் சொந்தத் தன்மையைப் போல உன்னைப் பாரித்திக் கொண்ட விட்டேன்" என்ற தன் ஒப்படி வைத் தெற்றினார் மகனாம்.

"மன்னி! அங்கே கணவரே என்ன சொல்கிறாய்?" என்ற மடிய்படியில் சிந்தையதே காதலர் கேட்டான்.

"இதோ, கந்தவிறுவாச! எந்தான் 'படம் கங்கு இருந்ததா?' என்ன கதை? என்ற கேட்டேன்" என்ற மனதாய் பெய் சொன்னார் மகனாம்.

இப்படிப்பட்ட மந்திரை மன்னியை கந்தக் கோலில் கைத்துப் பூஜிப்பது என்ற கணவருக்குப் புரியவில்லை. பிரயிப் பும், கந்தி விவகாரமும் சிந்தையதே மடி பெரி மடிக்குச் சொன்னார்.

புதிய

ரெக்ஸோனா சோப்!

- ★ புதிய குறைந்த விலை
- ★ புதிய சிறந்த வடிவம்
- ★ மலர்ச்சிதரும்
பரிமாணம்

ரெக்ஸோனா விழுண்
கேடில் எருமத்தை கத்தம்
செப்து மழமழப்பாக்குவ
துடன் அழகுபடுத்துகிறது.

கேடில் கலந்த சோப் ரெக்ஸோனா ஒன்றே

பாப்பா
மலர்

நகுலன்
நல்லவன்

முத்தா

8. சின்னப் பண்ணையார்

ஒரு மாதம் சென்றது. செங்கிப் பட்டியின் சின்னப் பண்ணையாராகி விட்ட நகுலன் ஆனந்தமாக வாழ்க்கை நடத்தலானான். அவனுக்குப் பணி விடை செய்வதற்கும் அவன் சொன்ன சொல்லிக் கேட்பதற்கும் எத்தனையோ ஆட்கள் கைகட்டி வாய் புதைத்து நின்றனர். அவன் தன் குடிபடைகளிடமும் பணியாட்டாளிடமும் மிகவும் பாட்சமமாக நடந்து கொண்டான். ஆகவே, எல்லோரும் சின்னப் பண்ணையார் சொம்ப நல்லவர் என்று புகழ்ந்து பாராட்டினர்.

அவன் பொழுது போக்காகக் கார் விடவும் கற்றுக்கொண்டு விட்டான். சில தினங்களுக்கெல்லாம் ஒரு புதிய அழகிய காரும் சொந்தமாகவே விலைக் கும் வாங்கிக் கொண்டான்.

திடீரென்று ஒருநாள் அவனுக்குத் தன் தாய்க்காரப் போய்ப் பார்த்து

வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றிற்று. ஆகவே அவன் அந்தப் புதுக்காரை எடுத்துக் கொண்டு தாய்க்காரப் பார்க்கப் புறப்பட்டான். தன்னுடைய பழைய நிலைமை பிறருக்குத் தெரியக் கூடாது, என்பது அவன் எண்ணம். ஆகவே அவன் தன் பிள்ளைக்கு வேறு யாரையும் அழைத்துக் கொண்டு போகவில்லை.

ஐன் கடமாட்டமே இவ் வாத ஒரு இடம்; அந்த இடத்தைத் தாண்டிக் கார் போய்க் கொண்டிருந்த போது என்ருக இருட்டி விட்டது. காரின் முகப்பு விளக்கு பணிச்சென்று எரியத் தொடங்கியது. எதிரே விரும்பி இருநாக் கிழித்துக் கொண்டு கார் 'யீர்' என்று வெகு வேகமாகப் போகும் காட்சி எண்கொள்ளாக் காட்சி யாக இருந்தது. தன் தாய்க்காரப் போய்ப் பார்க்கும் மிழிச்சியில் மிதந்த வன்

ணம் நகுலன் காரை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தான். கொஞ்ச தூரம் போவதற்குள்ளாக, "டப்!" என்று ஒரு சத்தம் வந்தது. நகுலன் காரை விட்டு இறங்கி 'என்ன?' என்று பார்த்தான். பின் பக்கத்து டயரை யாரோ சுட்டு விட்டார்கள், அது அழுங்கி உட்கார்ந்து விட்டது.

நகுலன் சுற்று முற்றும் பார்த்தான். முகமூடி அணிந்த ஒரு திருடன் "அப்படியே நில! நகர்ந்தால் சுட்டு விடுவேன்" என்று உறுமிக் கொண்டே நகுலன் முன்னால் பயங்கரமாகத் தோன்றினான்.

நகுலன் பயந்து நடுங்கி விடவில்லை. "உனக்கு என்னவேண்டும்? பணம் தானா? இந்தா, எடுத்துக் கொள்!" என்று பையிலிருந்த மணிப் பை எடுத்து முரடனிடம் நீட்டினான். "கைக் கெடியாரம்..." என்றான் முரடன். அடுத்த கணம் அதையும் கழற்றிக் கொடுத்தான் நகுலன்.

பிறகு எருலன் திருடனைப் பார்த்து, "எனக்கு நீ ஒரு உதவி செய்ய வேண்டும். நீ கட்டடங்களைக் கழற்றி விட்டு வேறு டயரை மாட்டினும்தான் என் மோட்டார் கடரும். இதோ இன் னொரு டயர் இருக்கிறது. அதை மாட்டுவதற்குத் தயவு செய்து எனக்கு நீ உதவி செய்யுமா?" என்று மிகவும் கைரியமாகவே கேட்டான்.

"சரி!" என்றான் மூட்டன். எருல னுடன் சேர்ந்து அந்த டயரைப் பிடித் துக் கீழே இறக்கினான். "இவ்வளவு கல்ல கையாண்டீர் கொன்ற அடித் தொழில்! கொன்ற அடித் தொழிலைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டே போய்விடுவோமா?" என்ற எண்ணம் திருடனின் இதயத்திலே ஒருகணம் எழுந்தது. ஆனால் அடுத்த கணமே, 'கிடைத்த பணத்தைக் கை விடுவதா வது?' என்ற எண்ணம் எழுந்து முன் எண்ணத்தை மாற்றி விட்டது.

டயரைப் பிடித்து மாட்டும் போது திருடனுக்குத் தேன் கொட்டியது போல ஏதோ ஒரு உணர்ச்சி ஏற்பட் டது. அவன் அந்த இளைஞனின் முகத்தை உற்றுக் கவனித்தான். பிறகு அவனுடைய கையைக் கவனித்தான். வயது நாயில் கட்டை வீரலுக்கு அருகே தனியாக அவர அங்குல உய ரத்துக்கு அருவது விரல் ஒன்று இருப் பதைக் கவனித்தான். அவன் உள் ளத்தில் பழைய நினைவு பளிச்சிட்டது.

"ஏன் அப்பா! உன் பெர் என்ன?" என்று கேட்டான் திருடன். அதைக் கேட்கும்பொழுது அவனுடைய குர லில் மிகவும் பரபரப்பு தொனித்தது.

"எருலன்!" என்று பதிலளித்தான் எருலன்.

எருலன் தன் பெயரைச் சொல்லி வாய் மூடினானே இல்லையோ! திருடன் தன் முக மூடிவாய் கழற்றி எறித்து விட்டு "நடா! என் மகனே! எருலா!" என்று அலறினான். எருலனுக்கும் திரு டனுக் கவந்திருப்பவன் தன் தகப்பன் எனப்பது ஒருக விளக்கி விட்டது.

"அப்பா! அப்பா!" என்று அன் னுடன் கூப்பிட்டான் எருலன். அதற்கு மேல் என்ன பேசுவது என்று அவ னுக்குப் புரியவில்லை. திகைத்துப் போய வாய் நிறையமல் நீள்கான்.

"...கேற்றத் தான். கிறையிலிருந்து விடுதலை ஆகி வந்தேன். இந்தியா முடியாக ஆகிற்று அல்லவா? அதை ஒட்டி எனக்கு ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னதாகவே விடுதலை கிடைத்து விட்டது. விட்டுக்குப் பறந்து ஓடினேன். உன்னையும் உன் அம்மாவையும் பார்க்க வேண்டும்; இனி திருட்டுத் தொழிலையே விட்டுவிடுவதாகச் சபதம் செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு எட்டிக் கொண்டு போனேன்.

"வீடு இருந்த இடம் தரை மட்டமாக இருந்தது. உன் அம்மா ஏக்கத்தினால் இறந்து விட்டாள் என்றும், வீடு தீப்பற்றி எரிந்து விட்டது என்றும் கேள்விப்பட்டேன். 'இனி நாய்க்காருக் காக உயிர் வாழவேண்டும்!' என்று என் மனம் வேறுப்படைந்து விட்டது. வெளியில் எஞ்சிக்குக் கஷ்டப்பட்டு எவ்வோரும் "திருடன், திருடன்!" என்று பழித்துக் காட்டப் படுவதை விட மறுபடியும் திருடனுக்கிச் சிறைக்குச் செல்லுவதே மேல் என்று தோன்றி யது. ஒரே ஒரு மனக்குறை பாக்கி இருந்தது. அதையும் தீர்த்துக் கொண்டு சிறைக்குச் செல்வ நினைத்தேன். அதற்குள் உன்னைப் பார்த்து விட் டேன்..." என்று எருலனின் தகப்பன் முச்சை நினைந் சொல்லி முடித்தான்.

"உங்கள் மனதில் உள்ள அந்தக் குறை என்ன, அப்பா?" என்று அப் புடன் கேட்டான் கருவன்.

"செங்கிப்பட்டி பண்ணையார் இருக்கிறாரே, அவரால் தான் நான் திருடனேன். என்னுடைய நிலக்கரிபெல்லாம் அவர் அக்கிரமமாக எடுத்துக் கொண்டு எனக்கு ஆத்திரத்தை உண்டுபண்ணி அபேக்சிப்பதாக மாறும்படி செய்து விட்டார். என் வாழ்க்கையில் என்னைக்காவது ஒரு நாள் அவருடைய விட்டில் புருத்து இஷ்டப்

படி கொள்ளையடித்து விட்டு நிம்மதி அட்குக் கிடைத்துப் போக வேண்டும் என்று எண்ணியிருக்கிறேன். ஆனால், கருவா! இனி மேல் நீ என்ன சொல்லுவாயோ?" என்றான் தகப்பன்.

"அப்பா! உங்களுடைய அந்த ஆசை சிறைவேறி விட்டது. ஆனால் இனி மேல் நீங்கள் அதற்காகச் சிறைக்குப் போக வேண்டிய அவசியமில்லை" என்றான் கருவன்.

"என்ன? என்ன? என்னுடைய அந்த ஆசை சிறைவேறி விட்டதா? நீ சொல்லுவது நன்றிமே எனக்கு விளக்கவில்லையே! சற்று விவரமாகச் சொல்லேன்!" என்று கேட்டான் கருவனின் தகப்பன்.

"ஆமாம்! செங்கிப்பட்டி பண்ணையார் கொள்ளையடிக்கப்பட்டார்! இப்போதுதான்! அதுவும் உங்கள் கைகளால்தான்..." என்றான் கருவன்.

அதைக் கேட்ட கருவனின் தகப்பனுடைய கண்கள் ஆச்சரியத்தினால் இன்னும் அவலமாக விரிந்தன.

"உங்களுக்கு நான் சொல்லுவது விபப்பை அளிக்கிறதல்லவா? நான் நான் இப்போது செங்கிப்பட்டி பண்ணையார்" என்றான் கருவன்.

"நீ சொல்லுவது எனக்கு இன்னும் புதிர் போடுவது போலவே அல்லவா இருக்கிறது!" என்றான் தகப்பன்.

"நான் செங்கிப்பட்டி பெரிய பண்ணையாரின் உள்ளத்தையே கொள்ளை கொண்டு விட்டேன். ஆகவே, இப்

அதன் தவறு இல்லை!

பொழுது சென்றிப் பட்டியின் சின்னப் பண்டையாசாவினிடேன். தாங்கள் சின்னப் பண்டையாரைக் கொன்றீர் வடித்தால் என்ன? பெரிய பண்டையாரைக் கொன்றீர் வடித்தால் என்ன?

இரண்டும் ஒன்றுதானே?" என்றான். நகுலனின் தந்தை என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் விழித்தான்.

அதற்குள் நகுலன், "ஏன் அப்பா! இனி தாங்கள் திருப்போகமாய்டிக் கனே?" என்று கேட்டவாறே தகப்பனின் முகத்தைக் கார்ந்துவனித்தான். அப்பொழுதும் நகுலனின் தந்தை

இரண்டு வினாக்கள்

1. ஒத்தகட்டி ஒப்போலும் ஒத்தமுத்தாய் பற்றுக்கோட்டும்
2. ரித்த யாவை கருட்ட முடியாது

சென்ற வார கணக்குக்கிடையே:
ஒத்த கெட்டிக்கு 37. இரண்டாவது
கெட்டிக்கு 18. ஒத்தவது கெட்டிக்கு 1

ஒன்றும் புரியாமல் ஆச்சரியத்துடன் விழித்துக் கொண்டு நிற்கவே, நகுலன் "அப்பா! அது ஒரு பெரிய கதை. பிறகு விவரமாகச் சொல் லுமேறேன். எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் இவ் வளவு பெருமைக்

கூட காரணம் அம்மாதான். காரில் ஏறுங்கள்! அவன் மடித்து மண்ணுள் இடத்தைத் தொட்டு என் கண்களில் ஒத்திக் கொள்ள வேண்டும்!" என்றான் நகுலன். அப்பொழுது அவன் குரல் தழுதழுத்தது.

அடுத்தகணம் இதுவரையும் ஏற்றிக் கொண்டு கார் மீளும்பிற்று. (முத்திர)

ஆன் மாகுட்டம்

அன்று வார்த்தியர் அம்மான் வகுப்புக்குத் துறழ்த்தலும் துறழயா துறழாகத் தன் வகுப்பிற் பெண்களைப் பார்த்து. "குழந்தைகளே! அடுத்த தின்கட்டிமுகை இவர்க்குப் பெட்டி அம்மான் வரப்போகிறது. அதற்காக நான் என்ன செய்யப் போகிறேன். தெரியுமா? இவ்வகைக் கூடகன் ஒரு வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கோளியும். அதற்குச் சரியான பதிலும் சொல்லித் தந்து விடுகிறேன். இவ்வகைக் கூடகனிடம் எத்தக் கோளியை யாசிடம் கேட்கிறேனோ, அதே கோளியைத்தான் அன்றும் கேட்பேன். நான் கேட்கும் கோளிகளுக்கு 'டக், டக்' என்று தயவு காமல் பதில் சொல்லிவிட வேண்டும். என்ன தெரிந்ததா?" என்றான். பிறகு "ஏன், காரை! தம்மைப் படைத்தது யார், தெரியுமா?" என்று கேட்டான்.

"கடவுள், மூர்தர்!" என்றான் அவன்.

"காட், நீ கட்காரு! கமலா, கடவுள் படைத்த மூர்த் மனிதனை என்ன பெயர் கொண்டு அழைக்கிறோம்? சொல்லு. பார்ப்போம்!" என்றான்.

"அவனை ஆதி மனிதன் என்று அழைக்கிறோம்."

"சொல்லு சரி!"

இவ்விதமாக வார்த்தியர் அம்மான் இவர்க்குப் பெட்டி அம்மான் வரப்

போகும் தினத்தன்று, நான் கேட்டும் போகும் கோளிகளையும் பதிலையும் சொல்லிக் கொடுத்தான்.

தின்கட்டிமுகை வந்தது. குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு இவர்க்குப் பெட்டி அம்மான் வந்து சேர்ந்தான். சிறிது நேரத்துக் கெட்காமல் வார்த்தியர் அம்மான் இவர்க்குப் பெட்டி அம்மான் அழைத்துக் கொண்டு வகுப்புக்கு வந்தான்.

வார்த்தியர் அம்மான், "தம்மைப் படைத்தது யார்?" என்ற மூர்த் கோளியைக் கேட்டான்.

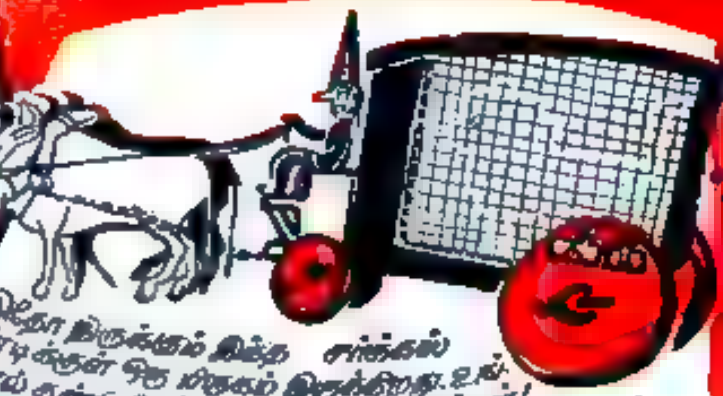
கமலா எழுந்து, "ஆதி மனிதன், மூர்தர்!" என்று பதில் சொன்னான்.

"என்ன, தப்பாகச் சொல்லுகிறாயே, குழந்தை! தம்மைப் படைத்தது கடவுள் அல்லவா?" என்று நிரூபி னான் இவர்க்குப் பெட்டி அம்மான்.

"அது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அதற்குப் பதிலாகச் சொல்ல வேண்டிய

சாரா என்னும் பெண் மகிட்டு அளம்பி வகுவ தற்காக வேண்டியே போய் ருக்கிறான். நான் அடுத்த கோளிக் குப் பதில் சொல்ல வேண்டியவன். ஆகவேதான், நான் என் கோளிக் குச் சொல்ல வேண்டிய பதிலாகச் சொல் னேன்" என்று அழுத் தத் திருத்தமாகச் சொல் னான் கமலா. - அடியம்

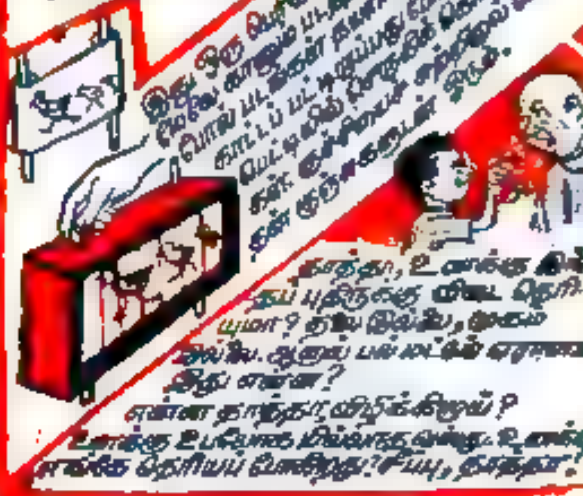

இந்தா இருக்கும் இந்த சர்க்கஸ்
 கண்டிருக்கிற ஒரு மிருகம் இருக்கிறது. உன்
 களாய் கண்டு சிடிக்க முடியும்தான், பாருங்கள்!
 A என்னும் புள்ளியில் ஆரம்பித்து B என்னும் புள்ளிவரை
 கோடு இழுத்தால் என்ன மிருகம் என்பது தானாகத் தெரியும்.

காசு தோன்றினால் மிக் சிறப்பதற்குத்
 கையாளும் புது வழி இது. பல பள்ளிவாசலு
 பிரதானத்துக்குப் பலகை ஒன்றைப் பலகை
 பக்க வாட்டில் தொங்க விடுவா
 களாம். தங்கம் நிறத்தில்
 காண்பதற்காகத் துள்ளித்
 குதிக்கும் மீன்கள்
 பலகைகளில்
 விழும்பு விடுவா.

இது ஒரு வியூகம் தான். இங்கு
 மீன்கள் வாங்கும் பலகை உள்ளது.
 வால் பலகைகள் தான். இங்கு
 காட்டப் பட்டிருப்பது வால் பலகை.
 வால் பலகைக்கு வால் பலகை
 க்குள் குஞ்சுபைச் சாற்றும் போது
 தன் குஞ்சுபைத் தூக்கும்.
 காத்து, உனக்கு கி
 தய பதற்கு விட தெரி
 யுமா? தயவு இல்லை, நான்
 அல்ல. ஆனால் பல மல்கள் ஏராளம்
 இது என்ன?
 என்ன தாந்தா, விழக்கிறதா?
 உனக்கு உபயோக மில்லாததா? உனக்கு
 எவ்வித தொரியப் போகிறது? சீயு, தாந்தா! சீயு

ஏ, பிரிச்சம் பழம்!
 கீல் சம்பா!

சரி,
 கள்ளப்பா!

10. ரோம்பல் பிழைத்தான் !

திண்டித புழுவாகத் திபுனல் துடித்தான். அவருக்கு அனாதையே அந்தமித்த விட்டதபோலத் தோன்றியது. ஏனெனில் அந்தக் கோலாகரக் கண் ரோம்பலின் தலைக்குமேல் ஒரே ஒரு அங்குலத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அது இதற்கும் பொழுது இல்லாக ஆட்கொண்டு இதல்கொது. அதைக் காணும் பொழுது மரணம் மகிபொல ஆடி அனாதை கொண்டு சிறிதங்கி வருவது போலத் தோன்றியது.

இன்றும் சில வினாடிக்கெந்தான் ! அதற்குப் பின் ரோம்பலின் வாழ்க்கைக் குர்பன் எக்காலத்திற்குமே எந்நேரத்திற்குமே அந்தமித்த விட வேண்டியதுதான் ! ரோம்பலன் அதற்குப் பின் இப்புவியில் காண முடியுமா ? காண முடியாதுதான் !

திபுனல் திரிமுகக் கித்தகாவில் ஆழ்ந்தவாறே பின் கல்கத்தான். அவருடைய கித்தகா மறுபடியும் விட்ட இடத்துக்கே வந்து தொட்டுக் கொண்டது. '.....ஆமாம் என் மூன் கித்தகாவாறே பருளிடம் கொங்கி வெற்றி கண்டு விடுகிறேன் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். அதன் முடிவு என்ன ஆகும் ? என்று தன்னைத்தானே கேட்டுக் கொண்டான்.

* என்ன ஆகும் ? ரோம்பல் கட்டாயம் உயிர் தப்பி விடுவான். இதைத் தவிர வேறு எல்ல முடிவு எது இருக்க முடியும் ? ஆகும் என்க்கும் ரோம்பலுக்கும் இடைபெய மிக மிகப் பெரிய அகழி அல்லவா ஏற்பட்டுவிடும் ! அதை அகழி என்று சொல்லுவதுகூடத் தவறு. கோத்தனிக் கும் கரும்புடம் என்று சொல்லுவது தான் சரி. அதன் ஒரு கதையில் கான் கித்பென் ; இக்கொரு கதையில் அவன் கித்பான். இதுவருமே உயிர் வாழ்வோம். இருவருமே மனம் துடிப்போம். ஒருவருக் கா ஒருவர் எங்கித் தவிப்போம். ஒரு வகா பொருள் என்னிப் புலம்புவோம். எங்கள் இருவருக்குமே வாழ்க்கையில் ஒரு இன்பம் இராது ; மன கிம்மதி யிராது. உயிர் வாழ்க்கிதும்பதும் ஒன்று தான், அவதும் ஒன்றுதான் என்ற கிம்மம் ஏற்பட்டு விடும். இரத்தூர் செத்துப் பிழைப்பதும் ஒரு பிழைப்பா ! அதன் பாதையிலே சென்று இருவருமே இறந்து விடுவதும். இறந்தும் அமரர்கனாகி விடுவதும் எவ்வளவோ மேலாவதாயிற்றே ! செத்தும் கிரஞ்சிகித் காதலர்கனாகத் திகழ்வதில் தனிப் பெருமை இருக்கத் தானே சொ்கிறதா ? ஒருவரை பொருள் பிசித்து மனம் புழுக்கி கம்பிக்கைபற்ற வாழ்வு வாழ்வதைக் காட்டிலும் காதலில்

கட்டுவது காலம் வரையில் விழுந்த மடிவது எவ்வளவோ மேலான தன்மையாகிறது என்பதில்தான்.

நியூனாக்கு இருப்புக் கொண்டதில், மறுபடியும் ஜன்மம் அருகே சென்றால், அந்தக் கருக்கல் தேம்பலின் மூக்குக்கு வெறுமையத்தில் வந்துவிட்டது. அவனுடைய பார்வைக்கு அந்தக்கல் அவனுடைய மூக்கெனவே உராய ஆய்வித்தது.

உடனே என்ற பிரமைமயக்கட உண்டு பண்ணியது. அவன் தன் தொண்டை கொண்ட மட்டில் விட்டுக் கீழ்விட்டான். பீதியில் சிறிவிட்ட அவனுடைய குரல் மிகவும் பரவரமாக உறு நிகரவும் ஒலித்தது. அடுத்த கணம் ஜன்மம் விருத்த தலதெறிக்க ஓரே ஓட்டமாக வாயைத் திறந்து இருந்த பக்கம் ஓடினான்.

வாயைத் திறந்து வெளிப்புறமாகத் தாவி உப்பிட்டிருந்தது. நியூனன் தன் பங்கம் கொண்ட மட்டில் ஒப்பி இருக்கையிலும் தகைவத் 'தட்டத்' வென்ற தட்டினான். தறு திறந்து கொண்டது. காலவாசி தன் உடைவாளின் மூலையைத் தகரையில் ஊன்றிய வண்ணம் அவனெதிரே தலைவாங்கி விழுந்தது.

"ஓஓ, ஓஓ!" - நியூனன் வெறி பிடித்தவன் போல இளங்கு கீழினான். "உடனே ஓடிப் போப் உன் பாதகா விடம் காள் அனுதுடைய சிபித்தையை ஏற்றுகோண்டு விட்டதாகச் சொன்னு. சீக்கிரம்! சீக்கிரம்!" என்று.

என்ன இருந்தாலும் உடைசிலில் அவன் பெண்தானோ? அப்பிதானோ? அது மட்டுமா? அவனுடைய உணர்வில் தேம்பலின் மீது அளவற்ற காதலம் வேறு அல்லவா குடி கொண்டிருந்தது!

அதைச் சொல்லி மூக்குத்தலம் அவன் 'விடு விடு' என்று கேரே ஊர்வ வண்ணம் வந்தான். அப்பொழுது அவன் கண்ட காட்டி அவனுக்கு அளவற்ற மெழுகெய்து அளித்தது; வயிற்றில் பால் வார்த்தது போலிருந்தது. அந்தக் கொடுகார இயந்திரத்தின் பாலில் சக்கரங்கள் கேர் மாருகக் கீழ்நிலை கொண்டிருந்தன. மூப்பு சிறிது சிறிதாகக் கீழே இறங்கிக் கொண்டிருந்த அந்தக் கொடுகாரக் கருக்கல், இப்பொழுது மேல் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது! அதைக் காணத்தான்

அவனுக்கு என்ன மிழ்ச்சி! என்ன ஆனந்தம்! என்ன குதூகலம்!

தேம்பலும் விடப்பு மிடுநிலையும் இங்கும் அங்கும் படுத்தபடியே பளிச்சிட்ட கண்ணாடிகள் பார்த்தான். கைநீர்வாயின் வெண்மையான அலகைப் பினைத்திருந்த சங்கிலிபை அவிழ்த்து விட்டுக் கொண்டிருந்தான். பருதுக்கு என்மேல் இயங்கவு இரக்கம் ஏத

படக்காரணம் என்று அவனுக்கு இரக்கம் காட்டுவது, கருகிய புரிவது என்பதெல்லாம் தெரிவாத விஷயம் ஆகிற்றே! இதென்ன கிண்கிண? என்று தேம்பல் போசித்தப் பார்த்தான். ஆனால் அவனுக்கு அதுசெய்த கிண்கிணையானோ? அதைப் பற்றிச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க அவனுக்கு விடப்புத்தான் அகிரித்தது.

நியூனனின் மனதற்கு சிம்மதி ஏற்பட்டது. அவன், 'அப்பாடா!' என்று கீண்ட பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு பின்புறம் திரும்பினான். அதற்குள் வாயைத் திறந்து கொண்டது. பருகி புள் எகை புரிக் வண்ணம் அதைக்குள்ளே தாழ்ந்தான். நியூனன் மிகுந்த ஆவதுடன், "அவன் பிழைத்த விட்டானா?" என்று கேட்டான்.

பருகிப் பேராவலு தவறும் கிழிகளால் நியூனனை அப்படியே கிழங்கெறிபவன் போலப் பார்த்தான். பிறகு மிகவும் மெதுவாக குரலில், "ஆம், அவன் பிழைத்த விட்டான். ஆனால் இன்னும் இந்த வருஷக்களுக்கு அவன் உன் உடைத்தாக வேண்டும்!" என்று. அதைக் கேட்ட நியூனன் அப்படியே அசுத்த விட்டான்.

மீது வான் வொய்யும் ஆகிவிட்டது.

அந்த மானி பருகி அராவை ஆடை அணித்தது. நியூனனுக்கும் அராவை அணிக்கும் ஆடையையும் அணிவித்தது. அவனுடைய கையுடன் உன் கோத்த வண்ணம், தன் மானியை உப்பரிக்க மீது தன் காட்டு மக்களுக்குத் தரிசனம் தருவதற்காக வந்து விழுந்தான். மானிக் கிரகவாளின் மஞ்சள் வெப்பிலியே 'தக தக' வென்று ஹோலிக்கும் ஆடையையும் அணிக்கும் அணிந்த கொண்டு அழகே உருவெடுத்த சீற்கும் தங்கள் மகாராணியைக் கண்டு மக்கள் ஆனந்த பரவலுற்றனர். 'ஆகா! என்ன அழகு! என்ன அழகு! இந்த அழகு'

குத்து கடு இளைவன் அழகு கரேழு பதி
காது உலகத்திலும் உண்டா? என்று
மனதாலும் யிவந்தவர். அவர்களுக்கு ஏற்
பட்ட ஆனந்தத்தாலும் ஆச்சரியத்தாலும்
ஓர் எங்கு இல்லை. அவர்கள் தகையின்
விழுந்து வளங்கி மன்னாத்தலும் மன
தாளிலும் மலிவாகத் செலுத்தினர்.
பட்டமலிகையினைத் தேர்ந்தெடுத்தும் விஷ
யத்தில் பருவின் தனிப்பட்ட மனதையே
காசித்திருப்பதைக் கண்டு மிகவும் விவந்த
பாசாட்டினர். தங்கள் மனதாளிகையப்
பொன்று அழகு வாய்ந்தவர்கள் இந்த
உலகத்திலேயே இருக்க முடியாத என்ற
பெருமையில் உள்ளும் புறமும் மகிழ்வு
ஆனந்த வந்தவரேயே புரிந்த விட்டனர்
என்றும் அதற்குமே அறிவும் கொண்டு
வரவேண்டும்?

நிபுணனும் இவ்வகை தேவதைய
நிபுணனாகவா காட்டி அளித்தார்? அவன்
தேவத இருந்த இருப்புகளும்
இந்த இருக்கும் இருப்புகளும் மனதிலும்
மறையும் உள்ள வித்தியாசம் அல்லவா
இருந்தது? தேற்றே அவன் ஒரு அடி
கையப் பெண். இவ்வே அவன் எடுத்து
காட்டின மனதாளி; பட்டமலிகை! தேவத
அவன் மனம் ஆகாத உணர்வுப் பெண்.
இன்று மனம் ஆக மனம் பெண். தேவத
அவன் தாதுமாலாகக் கிழிந்த மெத்த
கந்தம் துணிவாக உருத்திரிந்ததான்.
இன்று மிக மிகப் பெரிய சான்றாணியத்தின்
விட மதிக்க முடியாத மிகவும் உயர்ந்த
முத்தங்களும் மானிக்கப்பட்டும், அவரம்
களும் மலரேயில்களும் அழகிற் கிழிந்த
ஆபரணங்களாக உருவெடுத்த அவரு
கைய தேவதத்தில் ஏறி அழகுக்கு அழகு
செலுது கொண்டிருந்தது. இவ்வகை இ
தத் நிபுணனும் தேவதைய அந்தத்
நிபுணனும் அடே அவர்! எவ்வளவு
மனபெரும் வித்தியாசம்? மனதிலும் மறவும்

கும், வளத்தாலும் புரிந்தும் என்று உல
கமகை அருக்கித் கொண்டு போகலாம்.
அவ்வளவு வித்தியாசம் அவர்கையே ஏற்
பட்டிருந்தது. இன்று அவருகைய
தாயிரே அவர்கையே மிகவும் பார்த்தா
லும் கூட அவர்கையே அகடையாகக் கண்டு
கொண்ட முடியாதது. இன்று எடுத்துக் காட்
கிலே ஓர்மேலாகத் அறிவுடம் வாய்ந்த
அழகி ஒருத்தி உண்டு என்றும் நிபுண
னாகத்தான் சொல்ல வேண்டும். இன்று
அவர்கையே தன் வாழ்க்கைத் துணை
வாக ஏற்றுக் கொண்டு விட்டான். அதை
விட அவருக்கு அறிவுடம் வேறு என்ன
வேண்டும்? ஆகவே அவர்கையே உலகமும் அவ
ர்கையே உணர்வும் மனபெரும் போற்றிப்
புகழ்ந்த பாசாட்டித் தயாராகிருந்தது.
அன்று முழுமதம் என்று பார்த்தாலும்
அவர்கையே பற்றியேதான் பேச்சு! அன்று
எடுத்துக் காடு முழுமதம் மகிழ்ச்சி வெந்
றிய் மிகந்த கொண்டிருந்தது என்று
கொள்ளும் கூட அது மிகவகையாதது.

ஆனால் அவன் கொஞ்சமாயது மகிழ்ச்சி
புடன் இருந்ததா? இல்லை. அருகமையும்
பெருமையும் அவர்கையே சொகுபடும்
வாய்ந்த, இன்பக் கொண்டைகளாலும் ஈச
மலிபத்தாலும் உதறவிடவன் எடுத்து
சான்றாணியத்தின் சிம்மாளத்திலே அம
ரும் பாக்மியம் மிகுந்த பின்னரும் கூட
அவன் அந்த அறிவுட நிகழ்வு அப்
மலி ரோம்பலின் விளைவாகவே இருந்தான்.
அவன் எந்தக் கண் காணாத இடத்திலே
கண் உலகத்தாக் கொண்டிருந்தாரோ, யார்
கண்டார்கள்? அவன் அந்தக் கொடுமையு
கைய அப்படி என்ன பெரிய குற்றம்
செய்த விட்டான்? அவன் நிபுணனாகக்
காதித்தான் அல்லவா? அந்தான் அவன்
செய்த குற்றம். காதித்தது ஒரு
குற்றமா? இவ்வகை விட்டான் இந்தத்

பு! இவ்வளவுதான்?

தங்கடிகளுக்கு அமை என் ஆகாச
மேண்டும்? நியுதல் அமை கிரகத்த
இரவு—பலம் என்மேறும் மலம் புழங்கு
வான்: பெருமூச்செறிவான், பீதம் நகிக்
செறிவான் போய்ப் படுத்தப் போரு
வான். அமை பெருமூச்செறிவதம் போரு
மலம் ஒரு வான் உட சித்பிழிவி.
அவனுடைய பெருமூச்சு ஒரு மூடியே
கிடைபுறே?

பஞ்ச அந்தக் காட்சிகளை பெய்வாய்
தன் வண்ணமேயே வட்டான். அமைத்
தன் செஞ்சம் வாய்த்தவன் எந்த என்னி
அமை பெருமூச்சே அமை போகிறதான்;
அஞ்சிஞ்சம். எந்ததக்காவது ஒரு வான்
அவனுடைய அந்தக் தன் செஞ்சம் ஒரு
இரவம் என்னும் திரவ பதார்த்தம் வன்
புரையா? எந்ததக்காவது ஒரு வான் அவ
னுடைய உன்னத்திற்குத் தேய்ப்பினி
கிரவு புலக போய்ப் புலகத்து போக
மேயே இருத்த விடுமா? எந்ததக்காவது
ஒரு வான் அவன் வம்முடைய அசைக்கத்
தின் அருமை பெருமூச்சை உணர்ந்த
வன் சிட்டி அன்புடன் வன்மை ஆகியவன்
செய்த கோன் மூன்றை மட்டான்? என்
தக்காவது ஒரு வான் வன்மே அந்த
வன்மன் வந்தேறினும். அவனாக விட்டுப்
பிடிப்பதான பிடிவும் உத்தமாவது
எந்த வன்பினை அவன் உன்னத்திலே
வெகுன்றி பிடுகிறது. ஆகவே அவன்
அந்த வன்மனை பிடிவும் அவனுடன் எதிர்
கொண்டு கொண்டிருக்கிறான்.

அவனே அமைப் புலகம் வந்தவந்தி;
தன் கிரகமாத பாதகா. அப்படி பிடுக்
கும்பொழுது அவனுடைய ஆங்கிலுட்
பட்ட அந்த என்மேறும்பற்றியே. அவன்
விருப்பத்துக்கு எதிரிடையாக அவனாக
ஒருவன் பங்கு போட்டுக் கொள்ள வருவ
தென்றும் அதை அவன் மனம் ஒப்புமா?
அந்த என்மேறும்பற்றியே அப்பின் என்மேறும்
விருத்தம் என்ன? அவ்வது செவ்வம்
வந்தவந்தி கோட்டையாகவே இருந்தான்
தான் என்ன? பிதி பங்கு போட்டுக்
கொள்ள வருவதைப் பருவியும் பார்த்துக்
கொண்டிருக்க நடிபுமா? அப்பாதி என்
வந்தவந்தி அவன் மனம் இடம் கொடுக்கக்
கூறினது. தனக்கு பிதித்தான் தானும்
தன்மும் எந்த கோன்மையே அவ
னுடைய மனம் திரைமாரக் கடைப் பிடித்
தது தான் அமையே பெய்வாய் உன்
தக்கது இன்னொருவன் கொண்டு
கொண்டு போவதென்றும் வன்மை வன்மை
கட்டிக் கொண்டு உட்காந்த பார்த்துக்
கொண்டிருக்க அவன் என்ன புலமா?
அவனுடைய உன்னத்திலே, இவ்வாத
என்னும் என்மேறும் எழுந்த உன்னதம்
புலகத்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆகும் நியுதலின் பெய் பிடிவாதத்
தக்க வன்ம பருவத்துத் நியுதலின்
அன்மைய் பெறவேண்டுமென்றவ்
வெகு வன்மை உதர. தான் காத்திருக்க
மேண்டும் என்பது வன்ம வன்மவிட்டது. ஆகும்
அமை அடையவட்டமும் அமை பாய்ந்த
கொண்டிருக்கும் தன் செஞ்சம் அவ்வையு
கிட்ட வட்டம் அப்படிப் போதத்திருக்
கும் என்பததான் அவனுக்குப் புரியாத
புறிகாரமே இருந்த வந்தது. அவனுக்கு
அமை படும அவன்மையைக் காண
சென்மெனும், கருவியே சித்தமிட்டது.
ஆகவே, அவ்வயன் ஆகி ஒரு வாதம்
அவதத்து மூலமாகவே கிரகமேயினி
வந்திருக்க வன்மாரித் தன் பெய்வாய்
அவ்வாதத் குத்தத்தக்கவாய் பதி வாக்
கும் கொடுத்ததுடன் எதிர்த் காட்டிக்
பிதி படைப்பெழுந்த விட்டான்.

பஞ்ச வொகரி. இப்பின் ஒன்றையே
குறிக்க கொகாரை கொண்டவன். செஞ்
கிரவையு இரவம்என்னும் திரவ பதார
தமே இவ்வாதவன். தவ்வாதத்திலே காட்
டம் கொண்டவன். அவன் தவ்வாடைய
பொத்திருத்ததன் திரவபதார்த்தாக ஆகி
வொகாரை—கொகாரைகளை எழுந்
வகீர் வாழ்த்தவையே மன்னுண்டு மன்ன
னுக்குப் பார்ப்பெற்றியவன். ஆகும் அவன்
கொகாரை அவன்; போடி அவன்; பன்
கொண்ட அவன். செஞ்சம் உதம் வாய்ந்த
வன்மேய் புத்த விரன். ஆகவே, அவன்
வந்தான் வன்மாரித் தன் காட்டிக் பிதி
படைப்பெடுத்தவிட்டான் என்னும்பெய்
தைய் கேட்டுச் சித்தம் அவ்வய் விட்டான்.
அவன் ஒரு பெய்ய விவ்வயமாகக் குறிப்
பொருட்படுத்தவும் இவ்வய் வந்த செய்தி
வதிவ் விழுந்த உடமேயே மூலபின்
சித்தம் போகிக்கொய், தன் படைவனை
உடமே புத்தத்தக்குத் தவ்வாருப்படி
உத்தரவிட்டான். அது மட்டும் அவன்;
விதப் போர் புரிந்து வெற்றி வன்மை
குட்டிக் கொண்மேன, அவ்வது புத்த
காத்திலே விட மானம் எய்தி விட
வாழ்வு வாழ்வததொரு தன்மையும்
தவ்வாடுவது பாரங்கு விட்டான்.

அந்த மான இருப்புவதம் இருப்பா
தவ்வா இருக்கும்பொழுது எதெது காட்
டிக் கோகாரை போகுவியிற் கொட்டையின்
கொத்தனத்தின்கீழ் எதிர் சித்து கிரகோ
வ்வொட்டிவ் வந்தம் கிரகம் போகிறதது
எந்த செய்தியை வந்திதம் செய்தமிட்
டான். அதற்கு கேட்டதும் அந்தாட்டு
மகன் தோத்திற் போருட்டுத் திரவ
மேய்வய்க் குத்தவய்யாவாய்விட்டான்.

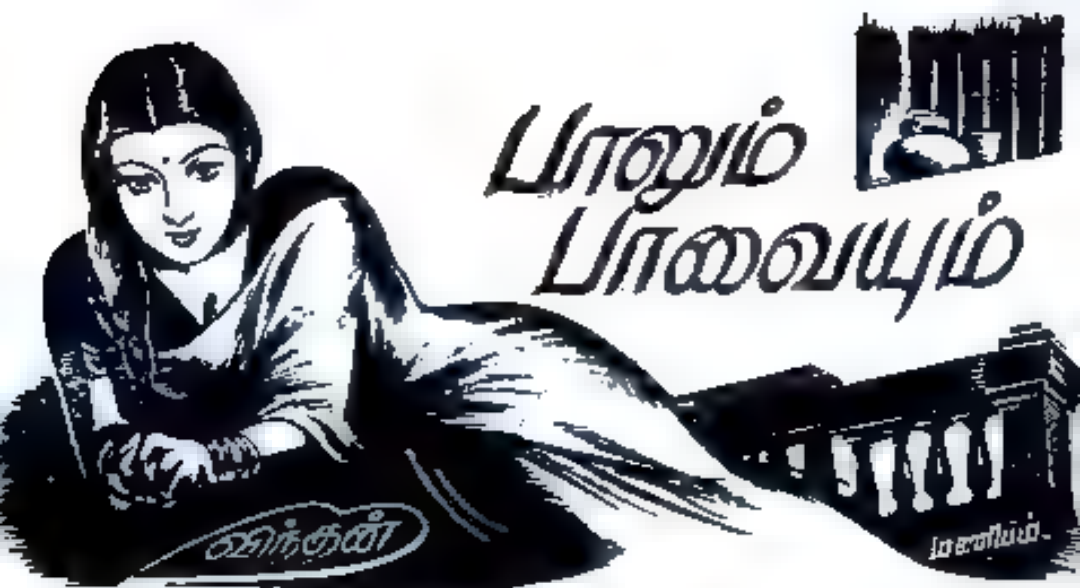
இரவு வந்தது. இருவ வந்தது. பஞ்ச
இரும்புக் வொய் மூண்டு. நியுதலினிடம்
விடைபெற்றதகொன்னுவாதக்காக அவரு
டைய மானிகளுக்குச் சென்றான். (தொடருகும்)

வேளாளரும் கூறு தேனையில்லை

சிறந்த பீஸ்கோத்து
பிரீட்டானியா

3

'செத்துத்தான் எழுக்கதிம் அனுதாபத்தைப் பெற வேண்டுமென்றால், அந்தப் பாலும் அனுதாபம் எனக்கு வேண்டாமே வேண்டாமே!' — அக்டோபர்.

கிணகலிங்கம் தன் அனாதையிடம் சென்றதும் அகல்யா ஒன்றம் தோன்றாதவராய் ஒரு கணமே சோம் கிள்ளும். மறமையம் உடிகலிங்கமே

'தொப்'பென்ற குப்புற விழுந்தான். அவனையும் அநியாயம் அவருடைய கை கிளக்கத் துன்றை பொன்ற 'மகம், மகம்' என்ற வெரித்தான். "என்ன இருந்ததும் அந்தத் தானகுமாரியைப் போல இவர் அன்னைய அகல இவ்வ!" என்ற அவருடைய இதழ்கள் முறுமுறுத்தன.

அன்னையதான்; அவருடைய மனத்தில் அப்பதம் வந்தவிதமான சைனமும் இல்லை. அவருடைய கண்கள் மனதும் குறிப்பிட்டு கோக்கமல் கிணத்தற கிணத்தற கிண்தான். இவையகம், 'இவரி தங்களுக்கு ஒரு கோலையும் இவ்வ' என்ற எண்ணியோ என்னமோ, அவன் புருவங்களுக்குக் கேடு துறமி விட்டன.

இந்த கிணலில் தண்ணீரைத் தர அவன் எண்ணிய கோலம் இருந்ததோ, தெரியவில்லை. 'தட'

என்ற சத்தம் அவன் காதில் விழுந்தது. அந்தச் சத்தத்தின் காரணமாக அவன் மனம் மீண்டும் சைன முற்றது. எண்கள் கிண குறித்தான்; இவையகமும் அவற்றைத் தொடுத்த தகவல் கிணையச் சைனமும் மகம் செல்ப ஆய்வித்தான். அவன் ஒரு கிண்ட பெருந்தக விட்டெயிட்டு, அடுத்த அனாதையி் பிரபந்தடன் கோக்கினான்!

அந்த சமயத்தில் அந்த அனாதையி் விற்ற கோலங்குத்த கிண்கா கிண்கு 'டக்'பென்ற அணர்ந்தது.

"ஹி, அந்தப் பிஷ்யாக்காரியார் சைனம்த் தாவிட்டுவிட்டார் போலிருக்கிறதா; கிண்கையும் அணர்ந்தவிட்டார் போலிருக்கிறதா?" என்ற அகல்யா தகக்குள் கிணத்தத் கிண்துக் கோல்கள்கள்.

அத்தடன் அவன் கண்கள் இருந்தவிட கிண்கு; "இருட்டித்தான் உக்காளுக்குத் தககம் பிடிக்குமோ?" என்றான் கிண்கயிண்கயி் சைந்தபடியே.

"ஆமாம், ஏன் அப்படிக் கோக்கினாய்?—பணக்காரர்களுக்குத் தும் கிண்களுக்குத்தான் இருட்டிய தககம் பிடிப்ப திண்கு!" என்றான் அந்த அநி கெயிர்க்கி தன் அனாதையி் இருந்தபடியே.

"அங்களுடன் காணம் விளையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்!" என்ற சொல்லி விட்டு அவன் பிரிந்தான்; அவளும் பிரிந்தாள்.

இரண்டு அகதையினும் ஒரு சிறியவும் அகதரி சிறியவது; மறு சிறியவும், "என்னுடைய அகதரின் விளக்கு எரிந்தவிடான் இருப்பது உம் எஞ்சுருச் சொல்லிவிடுவோ!" என்ற கேட்டான் அவன்.

"என் வயசுதான் சொல்லுது? உபராஜத்தங்காரே 'அதெல்லாம் ஒன்றாயிடுங்க' என்ற கேள்வியைக் கொள்வீரவென்றே சொல்லிவிட்டேன்!" என்றான் அவன்.

"அப்படி பெல்லாம் நீங்கள் ஒன்றம் சொல்ல வேண்டாம்" என்ற சொல்லித் தொண்டே எழுந்த சொந்த, அவ்வளவு குறிப்பித்த விவரத்தை அளித்தான்.

"அதனைத் தாவிட்டவிட்டு விவரத்தைச் சொல்லு!" என்றான் அவனிடம்.

"அவசியமில்லை; உங்களுடன் எதைக் கொண்டு வந்தேன் இதைச் சொல்லு!" என்றான் அவ்வளவு பிரித்தக் கொண்டு.

அவனிடத்தின் உயரத்தின் இது 'எனக்கு' என்று சொல்லுது. அதற்கு சிறியவும் 'தடக்' என்ற சொல் பின்னால் அவனுடைய அகதரின் இருந்த கந்தது; அவரைத் தொட்டித்த அந்த அகதரின் கந்தது நித்தந்த.

"என் கந்ததை நித்தந்த விட்டீர்கள்?" என்ற அவ்வளவு ஒன்றம் அறிவாதவன் போலக் கேட்டான்.

"உங்களுடைய எதைக் கொண்டு வந்தேன் இதைச் சொல்லு!" என்ற அவ்வளவு உயிரினம்.

"முதலில் இங்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்றான் அவ்வளவு.

"இருந்தது; 'பரிசு' போன்றது காணம்! என்ற நீ சொன்னதும் சொன்னதும் உண்ட பரிசு' போல அது பற்றித்த விட்டது!" என்றான் அவ்வளவு.

அவ்வளவு பரிசுக்கு ஒன்றம் கொண்டு வந்தான்; சிந்தனையில் ஆற்றி விட்டான்.

'காணம் ஒரு பரிசு!—ஆம், காணம் ஒரு பரிசுதான்!—உவ்வளவு பஞ்சுத்தான் வித்ததுப் பரிசுத்தந்திருந்தது; உங்களைப் பஞ்சுத்தான் அறிவுப் பரிசுத்தந்திருந்தது; அறிவுப் பஞ்சுத்தான் காணம் பரிசுத்தந்திருந்தது!—இங்கு பெருஞ் அன்பு மிக்க அப்பாவிதான் விட்டது, அருமை

மிகக் அப்பாவிதான் விட்டது, இப்படி பார்த்து ஒருவர் பின்னால் நின்றுபெய்த ஒருவருக்குப்போது? அவன் உடைய விடம் அவ்வளவு ஒப்படைத்த விட்டுச் சொல்லிக் கொண்டு வந்து வந்தி விட்டிருப்பானா?"

'பார்க்கப் போனால் இதில் தான் என்ன தந்த இருக்கிறது?—தான் ஒரு பெண்; என்னதான்வந்த ஒரு காண் அப்பாவிதான் அப்பாவிதான்

விட்டு பார்த்து ஒருவர் பின்னால் ஒரு பெண் அவ்வளவுதான்?—இருந்ததும் அப்பா, அப்பாவுக்குத் தெரிந்த நேரத்திற்கும் தெரிவதும் ஒன்றாகும் வித்தியாசம் இருக்கிறதல்லவா?—பெற்றவர்களுக்குப் பெருமை தோ அமைப்பதற்குப் பரிசாக இப்போதுதான் பெருமை வந்தவா தோ அவற்றிற்குக் கொடுக்கிறீர்கள்? அந்தமே, காணம் பெருமை வந்தவர்களுக்குப் பரிசாகக் கொடுக்கிறீர்கள் அமைப்பதற்குக் கொடுக்கிறீர்கள்?"

'வித்தந்த காணம் இத்த, தந்தவரை இத்த தாய்க்கா இத்த, மரி இத்த மானம் இத்த, திடமென்ற எங்கிருந்தோ கந்த அந்த அகதரின் குறித்தவருடன் உட்குருவாவும் அங்குக்காவா இப்போதுதான் தானித்த விட்டிருக்கிறீர்கள்?"

'ஓ, ஓ! என்ன கேட்கலாம், என்ன கேட்கலாம்! காணம்? பார்த்து கொண்டு பத்திருக்கிறீர்கள்!—இந்த சிறியவன் என் இன்னும் உயிர் வாழ்ந்த கொண்டுப்பத்தற்குக் காணம்

காணம்.

என்ன?—உயிரின்பிதான் ஆகலா?—
ஆம், உயிரின்பிதான் ஆகலாம்!—ஆனால்
அந்த உயிர் மிகமிக அற்புதமான தெய்வம்,
உலகத்தினால் ஆன் - பெருமை மைய
வைத்தால் உலகமாத் இருப்புக்குக் கடின
தெய்வம் இவ் மேதாவிகள் சொல்கிறார்
என, அது உண்மையிலா? — உண்
மைய விடுதலை அப்படிச் சொல்பவர்கள்
என் இன்னும் இந்த உலகத்தில் உயிர்
வாழ்ந்த சொல்லுக்குக்கிறார்கள்? மேல் உல
கத்திற்குப் போய்த் தெரிந்துகொள்கிறார்களா?

'அப்படியே போக முடியுமா?—அவர்களுள்
சொன்னார்—என், இந்த உலகமே—இந்த உலகம்
உயிர் வாழ்ந்த சொல்லுக்குப்பதற்குக் கடி
னம் அந்த ஒரு உலகமே இப்போதானா?
அந்த இப்படி மனித உயிரைப் போலவே
மிகமிக அற்புதமான விருக்கமாம், ஆனால்
அந்த அப்ப இப்பத்தகாலம் இதனால்
உலகத்தில் உலகத்திற்குமே போய்ப்புட்கள்
எத்தனை! பற்றொருவன் எத்தனை! எந்த
சொல்லும்கள் எத்தனை! — அப்படியே!
என்னத்தான் தெரியுமா? எழுத்திந்தான்
அப்படியே?

'அப்படியே இருக்கட்டும்; ஆனால் அந்த
இப்பத்தகத் தேய்க் சொல்ல வேண்டிய
முறையில் தேய்க்கொண்டிருக்கிறார்களா
மய்யமா? அந்தகால இப்படி வந்த சூத
தெருவின் கித்தகாலம் இருக்கிறார்களா
மய்யமா?

'அப்பா, அப்பா மட்டும் தன்னுடைய
உலகம் எத்தக் சொல்லு தன்னுடைய முறையில்
படி உலகமாம் சொய்த வைத்திருக்கலாம்...'

'அப்பொழுது மட்டும் என்ன வாழ்க்கை
கப் போகிறது? தன்னால் வந்த—தன்னுடைய
சொந்த உலகத்தை வந்த—வாழ்க்கைக்குத்
தொழியியின்பதான் அவன், என்னுடைய உலக
உலகத்தினால் சொல்லு வந்த முடியும் உலக
'என்னோ, முக்கோ!' என்ற என்னுடைய
உலகம் புதித்திருக்கப் போகிறது; அந்தக்குப்
பிறகு, 'அதைச் சொல்லு, இதைச்
சொல்லு!' என்ற அப்பாவிடமும் அப்பா
விடமும் விசேடம் வாழ்க்கைக்குப் போகிறது'

'என்ன அப்பாவிடம்! — இதைப் புத்தி
வந்தவர்க்குதான் வருவதென்ற தினம்
உலகமே! எழுத்தகத்தைச் சேர்க்கிறதன்
போகிறவர்க்காலம்!'

இதை விளக்கத்தான் அவன் தன் தய
ர்த்தம் மத்த 'எழுத்' சென்ற கிரித்த
விட்டான். அதுடன் அவன் கிரித்தையும்
வந்தவிட்டது. "அட உலகமே, உல
கமே!" என்ற வாய் விட்டுச் சொல்லியபடி,

அவன் உட்கார் விட்டு எழுந்த, குந்தவியை
வைத் தனாலே கிரித்தப் படுத்தப் போனான்.

"உலகம் இப்படி; இப்படி உலகத்தினால்
தான் இருக்கிறார்?" என்றான் உலகத்தினால்
படுத்தவியின் கிரித்தமே.

"இன்னும் கீழ்க் தன்னாலேயா?"
என்ற கேட்டான் அவன்.

"கீழ் இன்னும் தன்னாலேயோகிறார்
தெரே?" என்றான் அவன்.

இருவரும் கிரித்தார்கள்; கிரித்த, தன்னால்
குந்தத்தையும் அதனால் எப்படி, பெட்டித்
தையும் தருகிறார்களோ அவற்றைத்
சொல்லப் பார்த்தார்கள்!

மேதான் பொழுது விடியும்தகு முன்பே
அவன் தன்னுடைய தன்னால் தக்கத்தி
கிருத்த எழுத்த விட்டான். அப்பொழுது
இவன் குந்தவியின் குந்தவியை முகமாத்
புட்க் வாதென்ற முறையை படைத்த இரு
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் விட்டுக் கொண்
டிருந்தது. அந்த அழகைக் கட்டிவைத்
கட்டித் 'பாதுக்காலம் இவன் இவர்க்
காலம் பதன் தியைக் சொய்த போய்,
உலகத்தின் குந்தகாலம் பெண்ணும் பெண்
னுக்காலம் ஆனால் தியைக் சொய்தால்
வாழ்க்கை என்னவா இருப்பாளாவிடுக்குப்!
என்ற அவன் கிரித்தான்.

அவன் அக்காலம் கிரித்ததும், 'இப்
பொழுது உட்கார் தன் தய முறையில் போய்
விட்டவியை; வேண்டியவனும் அந்த இப்பி
னுக்காலம் கிரித்த கிரித்தத்தின் தியைக்
சொய்யலாம்' என்றது அவருடைய
அந்தகாலம்.

'உலகம்' என்ற கேட்டது அவன் மனம்.
'அதுவாக்காலம் கிரித்தவியை உலகம்
கிரித்தவியை!'

இதைக் கேட்டதும் அவன் மனம் சீறி
எழுந்தது. 'அந்த தன்னாலேயே வந்தவன்
உலகம் விட வேண்டாம்? அதனால் வான்
அவன் தியைக் கிரித்தவியை வந்த?—
சொந்தத்தின் அனுதாபத்தை வேண்டியவனும்
பெண்கள். சொந்தத்தான் சொந்தத்தின்
அனுதாபத்தைப் பெறவேண்டுமென்று
அந்த மனமும் அனுதாபம் வந்தது வேண்
டவே வேண்டாமே!' என்ற அது
கிரித்தது.

அதைத்தன்னால், "ஆம், எழுத்தகத்திற்கு
வான் பகியாய்விட்டேன்; அந்தக் கண்டவ
னுக்குப் பகியாக மாட்டேன். இருவரத்
தரும் வந்தது வேண்டியவனும் பகியாகட்
டும்" என்ற சொல்லிக் கொண்டு அவன்

பெரியவர்.

படித் தெரிந்ததா?" என்ற கேட்டார் ஊரவியன்.
"தாவிடாய்ஸ் ஒரு கைத்திருக்கும் கதைக் கூட 'பெட், பெட்' என்ற தட்டுநிர்ச்சோ!— அதிலிருந்தே தெரியவில்லை, கிண்டல் செய்ய வேண்டும் என்று?"
"அதற்குள் இருப் பவர்கள் எப்படி எப் படியோ இருக்கலாம். அதனால் உங்களை கருவ வர்கள் அங்களை எச்சரித்தவிட்டு வருவது உண்டல்லவா?"

"ஆமாம், ஆமாம்; வெள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து 'ரூட்' அளிக்கிறது, 'வீலாபெட்' ரூபம்

பத, 'வெட்' பங்குத, 'கூடென்' செய்த கொங்குத, இங்கிலாந்து படித்த விட்டுத் தயிதப் பழிப்பத, வேகம்பியகா டுப் மிண்டியுப் கெட்டகம்போல் கைத பார்த்த, கம்பியாடிப் கைத்தகையுப் கைத தகையோல் கடிப்பத—இப்படி அங்கிலா—மிருத்த கைத்தகையோல் வேண்டிய 'வெட் படிக்கென்' எத்தனையோ இருக்க, கிண்டல் போயுப் போயுப் கைதத் தட்டிவிட்டு உங்களை கரும் 'பெட் படிக்கென்' கைத் கொங்குத்திரிச்சோ?"

"கைக்கெண்டுவோ, அது ஒன்றாகப் அங்கிலாமிருத்த கைத்தகையோல் வேண்டிய என் படிக்கென் என்ற தெளிந்தது; அதனால் அதைக் கைத் கொண்டேன்—அது சரி; இப்போது என்ன கடித்துக்கொண்டிருக்கீர்?" என்ற கேட்டார் ஊரவியன்.

"தெவியே; கையின் மீது இங்கிலாந்து கைத்திருத்திரிச்சோ?"

"காணாம் தெரியும்தம் இன்ன; காணாம் உங்களைப்போல் கையோல் இருப்பதாக?" என்றார் ஊரவியன்.

"என் பெருங்கு மிருப் பது இன்னா?—அப்படி யானால் சரி; கொடுக்கே!" என்றவிரித்தகொண்டே. அகலிய இரு கைகளை டுப் அவனுக்கு முன்னால் ஏந்தினார்.

கோயில் குருக்கள் ஹரி ஜனாக்கு விழுவிப் பிரசாதம்

கொடுப்பது போலக் கைவியன் ஒரு குழாயை எடுத்த அகல் கைவியன் போட்டு விட்டும் குவிக்கும் அநாதைய கோயிலுக்கு வந்தார்.

"இது பரிசு எதிர்பாராயல் பெரும் குழாய்க்கும்?" என்று அகலிய.

கைவியன் திரும்பி, "ஆமாம்; ஆனால் இதை குழாய்க்குச் சில செத்துப் போன கைகளுக்காகச் செப்பிடுங்கள்; என் உயி ரோடுகளுக்காகச் செப்பிடுதேன்— அங்கையதான் கித்தியகம்!" என்றார்.

"என் அந்தக் குழாய்க்குச் கொடுக்க வில்லை....." என்ற கதிரை சொல்ல கைதம் அகலிய.

"கீ கொங்குக் குழாயும் என் கொங்குக் குழாயும் எதற்குதாய ஒன்றே!" என்ற சொல்லிவிட்டுப் போனார் ஊரவியன்.

சிறிது கோத்துக்குப் பிறகு அகலிய தம் குழாயை எங்கே கைக்களை பெய்க்கும் குடித்தக் கொண்டு வந்த பார்த்தபோது, கைவியன் கைத் அநாதையுட்பட்டிருந்தது. 'கைக்களை வெளியே போலிருக்கிறோ போலிருக்கிறோ' என்ற என் கைக் கொண்டு அகலிய தன் அநாதையின் கைகைத் திரிந்தார். உங்கையிருத்த மோது கைத் மீது குத்தாது புத்தகைகள் அடுக்கி கைக்கெட்டிருந்தது. அதன் மேல் ஒரு சிட்டுக் இருந்தது. அந்தச் சிட்டுக், 'பெருங்கு கைக்கெட்டோடு, அப்படியுப் போக்குகையிருந்தால் கைத் கையத்திரும் உங்கைக் கைக்கொடு 'கைக்கெட்டோடு புத்த கைக்கெட்டப் படிப்பதில் போக்கு!" என்ற கருமிருத்தது. 'கைக்கெட்ட இங்குதாய வெளியாக!' என்ற சொல்லிக் குதாயை புத்தகொண்டே அகலிய ஒன்றை எடுத்தப் படிக்க ஆங்கித்தார் அகலிய.

4

அந்த கைக்கெட்ட கைக் இருக்கும். அகலியப் கிதிரை கோதுகைய கைக்கெட்டும், கிருகத்தாது கைக்கெட்டும், கைக்கெட்ட தெருவாக்கும் பாரதியார் பாடலுடன்

ஆங்கப்பயித்த. பண்டித கையில் சில அந்தப் பாட லுடன் பாடி முடிக்கும் கைத தகைக் கைக்கெட்டப் போத் திக் கொங்குத்தகைக். கேட்டால் பரித்தகிரையே, உங்கைத்தகைக் கைக்கெட்ட கிரையே, கைக்கெட்டப் பெருக்கி கிரையே என்ற அகலியுக்குப் பங்கு!

கனகலிங்கம் அவர்
கிராமியப் பண்ட
லிங்கம் அவர் கிழை
பந்தங்கு கெளரியே
புத்தகங்களைத் தயையி
பாப்பிலிட்டு, பாசியை

"என்ன தம்பி, உங்களு
கிஷயம் தெரியாத
போலிருக்கிறது! அவ
ருடைய செவ்விரை
இந்த கிழை எட்டிநெ
தாக்கும்!" என்றான்.

சின் பாடலை உணர்ச்சியின் கிருதியை
எவ்வளவு நீ மயங்கிய வண்ணம் கேட்டுக்
கொண்டிருந்தான்.

"எம்பை!"

கனகலிங்கம் குரல் வந்த நினைவை
கொடுத்திருந்தான். அப்போது எதிரே
தொந்தி பெருந்த மனிதர் ஒருவர் சிந்த
கொண்டிருந்தார். அவரைப் பார்த்தால்
குறைந்த பட்சம் ஒரு தரப் பேருடைய
உணர்வுமையவது அவர்களுக்குத் தெரிய
மல் தொடர்ந்திருந்த திண்டி கொண்டி
ருப்பவர் போலத் தோன்றியது. அடியின்
தும்பைப் பூவை கிளத்த 'கொங்கோ'
வேஷம்; மேலே கிழங்குக்குப் பட்டுச்
சட்டை; கழுத்திலிருந்து எல் வரை
நீண்டு தொங்கிப் பாய்க்கும் சரிவை உத்த
சீமை; சங்கடக்குத் தொண்டி கொண்டு
காய்கிருந்ததனால் கெட்டிக் கொண்
டிருந்த 'கம்பி' கொடி; எதிக் கவரக்
கொண்ட; பங்கா கிள—கிளவையெல்
வால் சேர்ந்த அவரை 'நிலப் பிராணி'
என்ற கருத்துக் கெட்டது. அவருடைய
கையில்கையில் கிளக்கி கொண்டிருந்த
கவர மேதிரைக்குக்கிடையே பகைய
ஆக்கிப் பத்திரிகை போன்ற பரிதாபமான
விழித்துக் கொண்டிருந்தது!

கனகலிங்கம் அவரை கேக்கி, "என்ன
வேண்டும்?" என்று கேட்டான்.

கந்தவர் கிழே கிடந்த புத்தகங்களை பெல்
லாம் கழுதுகிப் பார்த்துவிட்டு, "இந்தெல்லாம்
பொன்றால் எதனுக்காம் உங்கிட்ட இருக்கு
தப்பா?" என்ற 'கொலிச்சம்' போட்டார்.

கனகலிங்கத்துக்கு கிஷயம் புரிந்த
கிட்டது. அவர் "இங்கு" என்ற அவ
சிடம் உண்மையைச் சொல்லிக்கொண்ட;
அதற்குப் பதிலாக, "ஓ, என்! வரப் புகு
வாண்டி?" என்ற ஒரு பேரே போட்டான்.

"என்னுடைய சொந்தே, நீ?" என்று
அந்தப் பிராணி.

"ஒன்றம் சொல்லிக்கொண்ட; நீ போய்
வாரும் ஸார், போய் வாரும்!" என்றான்
கனகலிங்கம்.

அந்த 'நிலப் பிராணி' குறைந்த
அசைவழியை அவரைத் திரும்பித் திரும்பிப்
பார்த்துக் கொண்டே சென்றான். அவருடன்
கத்திருந்த ஒரு 'காலி பாக்கெட்' ஆகையி,

"தெரியாமென்ன? — தெரிந்தே, தெரிந்தே!" என்றான் கனகலிங்கம் தன்
கையப் பங்காக ஆட்டிக் கொண்டே.

அவர்கள் சென்றதும் பரிசுத் கதவை
போன்ற 'காலி' தாக்கி கிட்டிக்
கொண்டு, கையில் கண்டபந்தைப் பிடித்த
அந்தாணிப் பேரே 'அக்கினியாந்திர'த்
தாப் பிடித்துக் கொண்டே, இந்த தாதிக்கு
டம் பிடித்த கெட்டிக் 'வருங்காவத் தலை
வர்க' என்ற சொல்லப்படுகின்றன
ஒருவர் கந்தார். அவர் கனகலிங்கத்தைக்
கெட்டியாக கேக்கி, கையிலிருந்த 'அக்கினி
யாந்திர'த்தை 'புக்' கொண்டு கையில்
கைத்து, 'ஹி' என்ற பங்காக ஒர் இருப்பு
இருந்த கிட்டிலிட்டு, "ஆம் - பென்
யம்மார் இருக்கிறதா?" என்று 'பலி'
என்ற கேட்டார்.

"ஆம்-பென் மிமம்! — எனக்குத்
தெரிந்தவரை ஆம் ஆம்தான்; பென்
பெம்தான். இதில் என்ன மயம் இருக்
கிறது, கவலி?" என்றான் கனகலிங்கம்.

"சரி; இரகசியம்.....?"

"என்ன இரகசியம்.....?"

"ஆம்-பென் இரகசியம் தான்!"

"அந்த இரகசியத்தை இரகசியத்தைத்
தான் வரையறுக்க வரையறுக்க நினைக்க
லோரும் தங்கள் தங்கள் கருத்துகளில்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, புத்தகம்
வேறு வேறுமுகா?" என்றான் கனகலிங்கம்.

"இருந்தால் கொடு,
இங்கு பெருமல்
'இங்கு' என்ற
கொல்லி கிட்டிக்
போயேன்! — கிள
பேசும் எதற்கு?"
என்ற குறைத்துக்
கொண்டே அந்த
'வருங்காவத் தலைவ'
சென்றார்.

அவர் சென்றதும்
தொன்றித் திற
அரைக் கிழந்தைப்
போட்டுக் கொண்டே
ஒரு பங்காரைக் கண்
தான். அவர் எல்

கனகலிங்கம்

வாய் புத்தகங்களைப் பூசுவதுடன் எடுத்துப் புரட்டிப் பார்த்த விட்டு, "என்னுடைய, என்னத்தினால் அச்சம் போட்டிருக்குயா? வெள்ளையா ஒன்றுமே இருக்காதா? இத்தனை பொய்யாக இருக்குது; யார் கைக்கு எழுதத்தகுது எந்தப் பொய் ஒன்றுமே இல்லையே!" என்றான்.

கைகளிலேத்தகுது ஆத்திரம் தாக்க விட்டான். "அட தமிழா, தமிழா!" என்ற சொல்லி, அவன் தன் அடி வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டான்.

"நீ மட்டும் இங்கிலாந்திலேயே?" என்ற ஒன்றும் புரியாமல் கேட்டுக் கொண்டே அந்தப் பாவனையின் கைகளைப் பட்டினான்.

அதே சமயத்தில், "... விழா இத்தடம் முடித்தது; மீண்டும் மரண மூன்று மணிக்கு ஆரம்பமாகும்" என்ற தலைவர் அறிவித்தார்.

கைகளில்க்கக் கட்டிடம் கைத்தடம் புத்தகங்களை எடுத்த அகலா அவசரமாக அங்குக் கட்டிக் கொண்டு, 'கைகளில்க்க'க்குத் திரும்பினான்.

புத்தகக் கட்டிடம் மேலேயின் மீது 'தொல்'பென்ற போட்டதும் "யார் அங்கே?" என்ற கேட்டுக் கொண்டே தன் அலையையிட்டு வெளியே வந்தான் அகலா.

தோட்டம் முடியாளி (கன்னே விருத்த சாயி) டிட்டு வந்தவன் தாய் பார்த்தது) :- கட்டிகாருங்கோ ஸார், இப்படி! வெத்திரி பாகு கொண்டு வரச் சொன்னாருமா?

சாயிட்டி டிட்டு வந்தவர் :- கைகளில் புதிதாக்குகின்றே சாயிட்டி து லீசன ஸாமினிட்டது, ஸார்! சீக்கிரமாகக் கொஞ்சம் உபயோகம், காயிரியும் கொண்டு வரச் சொல்லுங்கோ!

"சாயிட்டி கைகளில்க்கம் முடித்த விட்டதா?" என்ற அகலாக்க் கைகளில்க்கம்.

"இல்லை; கைகள் வந்த பிறகு சாயிட்டி பென்ற இருந்தேன்!" என்றும் அகலா. கைகளில்க்கம் சிரித்தான்.

"என் சிரித்திரிசன்?"

"ஒன்றாயிற்று; சாயிட்டிக்குக் கை வேண்டாமா?"

"வேண்டாம்; கைகளில் கொடுத்த கைகளில் மிச்சம் இருக்கிறது" என்றும் அகலா.

"சரி; என்ன இருந்தாலும் பெண்டைக் கொண்டு பிடிப்பதில் கொட்டிக்கொண்ட கைகள்? அதற்கு நீ மட்டும் சம்படி விதி விலக்கா விடுகக் குடியும்?—என் சாயிட்டிப் போகிறேன்; நீயும் சாயிட்டிப் போ!" என்ற சொல்லிவிட்டுக் கைகளில்க்கம் மேலே இறங்கினான். அகலாவும் அவனைத் தொடர்ந்து மேலே இறங்கினான்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, கைகளில்க்கம் சாயிட்டியிடமிடே மேலே வந்தான். கட்டிடம் மையின் கைகளைக் காணினான். "எங்கே வந்த விட்டோம்?" என்ற இப்படியும் அப்படியுமாகக் கொஞ்சம் கை போட்ட படி அவன் மேலேறினான் பார்த்தான். சீக்கிரத்தில் கைக்கு வாயிற்று. "என்னமோ தெரியவில்லை; எல்லாவுடைய புத்தி இரண்டு காட்டுகிறது தருவதெனது!" என்ற அவன் தனக்குத்தானே முணுமுணுத்துக் கொண்டான்.

"எதற்கும் மேலே சென்ற சாயிட்டி இடத்தில் பார்த்தால் என்ன?" என்ற நேர்ந்தது அவனுக்கு. கட்டிடம் 'சட்' தென்ற திரும்பி, பாகுப் படிவளில் 'தட' தென்ற இறங்கினான்.

"கிங்குக்கன்; கைகளில்க்கையே நேரக் கொண்டு வருகிறீர்கள்?" என்ற கேட்டுக் கொண்டே, அகலா அவனுக்கு எதிரே படி எறி வந்தான்.

அவனும் அதற்குமேல் மேலே இறங்க விட்டான்; அவனும் அதற்குமேல் மேலே வந்தான்!

இருவரும் ஒரு ஜோடி கைகள் பட பட்டாக, ஒரு ஜோடி இடங்கள் தடிதடிக்க, கிந்தா பிந்தாபடி கிணருவது கிங்குக்கன்!

அவர்களுக்கு இடைவேளையே ஒரு படி—ஆம், ஒரே ஒரு படிதான் இருந்தது!

கைகளில்க்கம் ஒரு பெரும் பிரயத்தனம் செய்த தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டான். பிறகு, அவன் தன் கைகளைக் கொண்டு கைகளில் கட்டி அவனிடமிருந்த கைகளை வாரிவிட்டுக் கொண்டு, "என் இப்படியே"

சேலம்?" என்று சங்கீத சங்கீத மிஷனு
யில் விசாரித்தான்.

அப்படி தன் அழகான குழந்தை
இன்னும் அழகு படர் வளித்தல் சேலம்.
"தேவாட்டிசார் என்று மேலும் மேலும்
பெயர் சொல்லத் தான்செய்து; அதனால்
தான் இக்கவடி சேலம்!" என்ற மிஷன்
அப்படியே சொன்னான்.

"ஏன், நீங்கள் இருவரும் ஏதாவதோ
ஏதாவது பெயர் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்?"
என்ற அதற்குள் ஒரு சிவனத்தக்கு வந்த
விட்ட கவலிவகம் சேட்டான்.

"ஆமாம்! அந்த பேரவையான் அவர்
எனது அந்த சேட்டத்தக்கு, 'எனக்கு
இந்தே உத்தியோகம் பற்றாவிருக்க
மேதது!' என்று ஒர் அபாயத்தையச்
சொன்னான். அது யாருடையது; ஏனே எனது
சேட்டத்தான் தேவாட்டியின் தம்பியிருப்போ
மென்றும், அப்படியும் விடு பார்த்தல் சொன்னது
பெயர்கிறவோ மென்றும் அவன் சொல்லி
வைத்தான். இப்பொழுது 'உங்களை என்ன
என்றோ?' என்ற அந்த தேவாட்டிசார்
சேட்டிருக்கிறார். எனக்கு என்னவென்று சொல்
வது?— விடு விடத்தா விட்டமென்றும்
அவர் வலியிருந்த சாயக்கை எடுத்தல்
சொன்னது உயர் பேரவையிருக்கின்றும் ஒரு
பிரயோகம்மைய பெயர்மைய இருக்கின்றது
சொன்னான். 'அப்படியானால் இப்பொழுது
நீங்கள் தனியாகவே இருக்கிறீர்கள்?' என்று
சேட்டான். 'இல்லை; அந்த அதற்கு
உத்திரவுகள் அருகைய உயர்மையான்.
அவரிடம் என்னைப் பார்த்தல் சொன்னும்
புகர் சொல்லியிருப்பேன் பேரவையிருக்கிறார்'
என்ற இன்னொரு பெயர்மையத் தக்கிப்
பேரட்டைன். அவர் மிஷனு பெயர்,
'அப்படியானால் இத்தானுக்கள் — இது அரு
கைய சேலி பேரவையிருக்கிறது; இதைத்
தவடி சேல்த அகலிடம் சொல்கின்றவருக்கள்'
என்றார்; எனது 'சரி' என்ற வார்த்தை
சொன்னது உத்திரவு?" என்றான் அப்படி.

"இத்தானுக்கே இக்கவடி சேட்டப்படு
கிறதா? பெயர் சொல்லத் தன்னுடையவர்,
பெயர் சொல்லத்தற்குக் காரணம் யிருப்ப
வர்களைவளும் சேட்டப்படியும் இருக்கும்
பேரவையிருக்கிறார் என்ற சேட்டப்படு கேள்
லும்?" என்றான் கவலிவகம்.

"உத்திரவுமே பற்றிக்கொண்டேன்; அதனால்
தான்....."

"பற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் இதைப் பார்த்த
உணர்வு விரிந்த மெட்டித்தேதே!"
என்றான் கவலிவகம்.

மாஜிஸ்ட்ரேட்:— நீ ஆடு நிரகராய்
என்று குத்தம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது.
உனக்கு யாரோடும் சாட்சி உண்டா?
குத்தராய்:—இக்கவடி; நான் சாட்சி
களை வைத்தல் சொன்னது ஆடு நிரகர
மித்திக்கவடி!

"இத்தானும் இதை இன்னொரு சேட்ட
லும் இருக்கிறது....."

"அது என்ன சேட்டம்?"

"தேவாட்டிசார் அந்த 'நடிப் பேரவைய'
தற்கு நீங்கள் உயர்மைய என்ற உயர்மைய
சேட்டிருக்கின்ற உயர்மையத் சொன்னுக்கள்.
அப்படியே நீங்களும் கவலிவகம் பெயர்
தானே சொல்லவேண்டி யிருக்கும்?"

"உயர்மையின் பற்றியோ மேல் ஒரு
பெயர்மையான் பற்றியோ பார்த்தல்
செய்கிறீர்கள். அப்படியிருக்கும்பேரவையான்
உயர்மைய ஒரு பெயர்மைய சொல்லத்
உயர்மைய?" என்றான் கவலிவகம்.

இதைச் சேட்டதும் உயர்மையின் பற்றியோ
யான் தன்னுடைய பற்றியோ இரு கவ
லிவகம் கவலிவகத்தின் கவலிவகத்திற்கு
அருகே சொன்னது பேரவையான்.

இந்த சமயத்தில் தேவாட்டிசார் தம்
தேவாட்டியின் சாட்சிப்படுத்தல் தன்னுடையவரித்
தவக் கெடுத்தல் சொன்ன விருப்பமைய
கிட்டுக்கும்பேரவையிருக்கிறார் மெனியே மிஷன்,
அந்த வியே உத்திரவு!

அவ்வாய் பார்த்ததும் அப்படியேவளில்
நின்றுநின்றவளையப் பால் குடிக்கும் பிறி
கிட்டுக்கொண்டேன் கவலிவகம் பற்றி ஒரு
வதுமேயம், இருவரும் ஒருமையம் பற்றி,
மதுமையம் இவ்வாறு எட்டில் தன்னை
தன்னை அருகைய அருகத்தான். (சேட்டருள்)

“ஆய்! இதனா எவையி துபாயங்க கா
உவையி கேடர்” என்ன இருந்தாலும் உங்க
கிரக பத்தி போக மாட்டிங்களுடைய அங்க
மனங்களுக்கிதேருதா போதாது” என்று தன்
அவையங்க உபத்தி கொண்டு காண்பி,

தூய்மைத் தயாரிப்புகளை ஆரம்பித்த
செவ்வயம்பொது வத்த
மேலே 12500 ஏக்கரவரை,
தேசியமயம்.

தூய்மைத் தயாரிப்புகளை
தேசிய வளிமயப்படுத்தல்,
தேசியமயப்படுத்தல்
தேசியமயப்படுத்தல்
தேசியமயப்படுத்தல்
தேசியமயப்படுத்தல்
தேசியமயப்படுத்தல்
தேசியமயப்படுத்தல்
தேசியமயப்படுத்தல்
தேசியமயப்படுத்தல்
தேசியமயப்படுத்தல்

அழகிய
பொல்
செவ்வயம்பொது

வளிமயப்
மாடிகோல்

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., LTD.
Post Box 136, Madras 1. Importers & Distributors for Ceylon.
Lange Brown & Co., Ltd., Post Box 35, Colombo

நீங்காக்குறை

துரைநாதன்

இவ்வாறு சந்தேகத்தோடு ஒரு வருஷமாகி விட்டது. என் என் கண்பன் கண்பனாகி விட்டது. உலகத்தில் கண்பனென்குறையும், இவன் போலவா? இவனாப்போய் கண்பன் எனக்குக் கிடைப்பதாயிருந்தால் எவ்வளவு பிரதிஷ்டை வேண்டுமென்குறையும் என் கண்பன் பட்ட தவர?

கண்பன் போயே போய் விட்டான். அந்த உலகத்திற்கு. என்என் என்னுடையதும், உலகத்திற்கும் இந்த ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகவே என் கண்பனாகியிருக்கிறான் போய் விட்டது. அதன் என்னுடையதும் என்? ஒருவர் போய் மட்டுமேயல்ல. வாரி விதைக்கக் காலம் கால இவன்? இவன்; இந்தப் பந்த உலகத்தில் வருஷத்துக்கு விடைக்காததான் உண்டா? என் உணர்வத்திற்கே விடாமல் கிராமம் அவன் என் அருகே போயே இருப்பதாகப் பிரமை.

இன்று என் தனி; என்விடம் பேசுவது ஒருவரிடம், என்னுடைய, என் தனக்கென்று. அதும், என்னுடைய போதனை போடுவது, என் கண்பனாகும் உலகத்திற்கு. இது ஒரு மனச்சாத்திரம், இருந்தாலும் என்னுடைய உணர்வத்திற்கும் அடிமை உணர்வத்திற்கு முன்னால் பாடுகன் மனதைக் குறிக்கத்தானே செய்கின்றான்?

அவனது குடும்பம் எது. அவனது உத்தராய், அவன் எனக்கு எப்படி கண்பனாக வந்தான்—என்பதெல்லாம் விதிநிரல்தான். உலகப் பந்த வருஷங்களுக்கு முன் கிவந்தவர்களுக்கும் அவனின் சந்தேகம். வருஷத்தில் ஏதென்குறைய என்னைப் போலவே அவனிருந்ததான் என்என் கட்டிக்குக் காலதாமதம். அதும், என் சந்தம் முன் கோபக்காரன்; அவன் பரமார்த்தி. உலகப்போயும் கோஞ்சலும் சிவந்தவனாகியிருக்கிறான். என் பொறுமையின் கோண்டே வேலை செய்வான்; அவருக்கு வேலையிற் கட்டாது புறங்கிட்டுக் கொண்டே உலகப்பான். அவனது அன்பான மனம் என் குப்பத்திப் புகட்டும்.

அவனும் நானும் சேர்ந்த உண்டு. சேர்ந்த உறவும், சேர்ந்த உலகத்தப் பந்த வருஷங்களைச் சந்தித்தோம். இது தெய்வத்திற்கே பொறுக்கியிருக்கிறோம்.

அவனுக்கும் என்என் வயது—ஏதாவது ஒரு ஆறுமாத வித்தியாசம் தானிருக்கும். அவன் என்னை அருமைவாக 'அண்ணா'

வென்று அழைப்பான். என் வேலை செய்த கிவந்தவரும், மனச்சாத்திரமும் அதே கணத்தில் மறந்து விடுவான்.

2

நீயின் ஏதோ சஞ்சலங்களுடன் அந்த கண்பனின்மேல், இவன் தோட்டத்தில் பக்கம் சந்தை காலாறுப் போயிருந்தான். இவருக்கு என் தாக்கத்தைக் கிவந்தவன் கிவந்தவருக்கு.

"அண்ணா, குறைந்தவர்களை வளர்ப்பது போய் விட்டது கண்பன், அவர்களை..." என்று ஆரம்பித்தான். என் கிவந்தவன் கோண்டானே—அதை முடிக்காமல் போய் போகக்குத் திரும்பினான். என் அவனை விடுவதாக இவன். அவனை வந்தவருடன் குழம்பிக் கொண்டே விடுவதாக ஒரு வருஷத்திற்கு, என் மனத்தில் எது விடுவதாக 'புலன்' விடிக் கொண்டிருந்ததோ. அதுவதான் அவனிடமும் இருந்தது. இருந்தும் என் அவனுக்கு உபதேசம் செய்வது?

"போடா, கண்பனியம்! உலகத்தின் மனவகை அறிவாய் 'காலம், தேய்' என்பதெல்லாம் கிவந்தவன் புகட்டு. தனியாக கிவந்தவர்களுக்கு இந்தப் புகட்டி விடுவது தோய். அந்தவர்களை அருமைவதனம் கண்பன் அகிவந்தவன் கோண்டு விட்டது. தோத்தவ வித்த செய்கன் கண்பனப் பந்தி எப்படிக்க கண்பன் கண்பனாகும்? உலகப்போய் ஒன்றுதான் கிவந்தவருக்கு உலகம். புகட்டிப் பந்திக் தெரிவிக்கக் கூட கிவந்தவன் பந்தவன்' என் கண்பனாக கிவந்தவன் கண்பன் கண்பனுக்குப் புகட்டிவிடுவதுபோது கிவந்தவன் பந்த கண்பன் என்விடுவது! இதை விட்டுத் தள்ளு! என் குறைவாக அகிவந்தவன்; சந்தை சேர்த்துக் கொடு!" என்று பந்தவன் மாதிரிக் கொண்டே.

பாடும், அப்போதும் அந்த அப்போதி கண்பன் திரந்த என்விடம் ஒன்றும் செய்கன் கிவந்தவன், அகிவந்தவன் கண்பன் கண்பன் பிரமை புகட்டவன் போய் மனத்தில் குண்டிவையே கண்பன்க் கொண்டே அவன் என்விடுவதுக்கு? - இதெல்லாம் என் ஒருவனுக்குத்தான் தெரியும். ஏனெனில், அவனாப்போய் நானும் ஒரு அருமை!

மற்றொரு என் கண்பன் என்விடம் ஒரு கண்பனியக்கார போலனை செய்கன். "அண்ணா, இந்தக் கண்பன் பொறுக்க முடியாவிடும். என் போலனாக இருந்த

தோட்டில் சாப்பிடுவாய்:— ஓய்! சோறு சேக்கவில்லை! இந்தச் சோற்தான் தான் சாப்பிட முடியாது. கூப்பிடும், உங்கள் முதலாளியை!
சிப்பந்தி:—கூப்பிட்டுப் பிரயோஜனம் இல்லை! அவரும் சாப்பிட மாட்டார்!

என்ன செய்வது? 'கூடிய வகையில் எங்களுக்கு வேப்பில் இல்லாத வேகிய வேப்பே வேகி கொடுங்கள்' என்று எஜமானிடம் கேட்டாவென்றா? என்னும்.
பாவம், அப்பொழுதுதான் அவன் அந்த அரை வேப்பியில் தனியாகப் பத்து மைல் ஈட்டி வந்திருந்தான். அவனது அநியாயமையை சினைத்து எங்களுக்கு சிப்பந்திகள் வந்தது. அவனோ, ஏமாற்றத்துடன் மரிதாபமாகத் தனிகுனித்து கொண்டான்.

தெய்வம்தான் அந்த வழி விட்டது. எங்கள் எஜமானராவது— அப்பப்பா! என்ன கொடு சித்தம்? இவர்கள் மனதில் மருந்திற்குக் கூட உலிர்க்கம் இருக்காது!

'அந்த குளத்தில் அருகிப் பறவை போல்—உற்றுநித் தீவரம்—உறவல்லி' என்பது போல் எங்கள் உடம்பில் ஒம் கொரு நரம்பும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் வகையில் தான் எங்கள் தயவு அவர்களுக்குப் பூரணமாகத் தேவை. 'பாவம், சினைத்திருக்கிறது: இன்று ஒரு கான் ஓய் கொடுத்துக் கொள்!' என்ற வார்த்தைகள் எப்பொழுதுதான் அவர்களது நாளில் உதயமாகும்? ஏன் அவர்களுக்கு இந்த ஞாபக சக்தி ஒன்று மாதிரியும் குறைந்து விடுவதோ?

அதோ, அடுத்த விட்டுப் கப்பல் ஏதோ ஒரு செய்புனை மனப்பாடம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். உரக்கத்தான் படிக்கிறான். என் எஜமானரும் பக்கத்தியேயே தான் இருக்கிறார்!

'மெய் வருத்தம் பாசா—பசி கோக்கா—கண் தஞ்சா—' இந்தச் செய்புனையும் எங்களை வாழ்க்கையைத்தான் சற்று அவர் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறோமே! இதன் என் அவருக்குத் தோன்றவில்லை? என்னுடையதும் தோன்றுவானே? என் அடிமைப் பிறவி; அவர்.....

3

சொப்படியெல்லாமோ சினைத்த வருத்தத்தான் என்ன? என் எண்பன் இனி திரும்பி வரப் போகிறாரு?

எனக்கும் என் எஜமானரின் கெடுகெருக்கிக் கொண்டுதானிருக்கிறது. ஏனெனில், என் இப்பொழுது கிழவன்...

போன வருஷம் இதே திசத்தில் அவன் என் பக்கத்திலிருந்தான். ஏதேதோ—காங்கன் சாப்பிட்டதிலாத என்னம் பழம் எல்லாம் ஆடம்பரமாக எங்களுக்கு எதிரில் வைக்கப்பட்டன.

என் உணர்த்தில் என்னைப் பற்றிய 'புயல்' ஒரு பக்கம்; எங்கள் 'விதி'யைப் பற்றிய என்னை ஒரு பக்கம். ஆனால், என் எதிரேயோ ஒரு உபசரணம், ஒரு ஈரானியல்வாமல் திடீரென்று என் அவன் காதத்தில் அவர்களுக்கென்ன அக்கறை பிறந்த விட்டது இன்று? என் கழுத்தில் 'பனபன'வென்ற சத்தங்கள் சங்கிலியும், கொம்புகளுக்கு வெள்ளிக் கொப்பிகளும் அணிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் இவ்வென்று பார்க்குதானே?

உண்மையில் இவையெல்லாம் எங்கள் வாய் திறந்த கேட்கக் கூடுமாயின் எந்தக் குறைபாட்டாக எங்கள் தெரிவித்துக் கொள்ள முடியாது? ஏதோ சினைத்துக் கொண்டு வானாத் தித்தாய் 'நயமா!' என்ற ஒரு சொந்தானே வேனிக் கிளம்புகிறது? இவையெல்லாம் சாவையமான எங்கள் 'தீவரக் குறை'தானே? என்ன இத்தாலும் எங்கள் உதயக்கப் பிறந்த மாடுகள்தானே?

அந்த மாட்டுப் பொங்கல், பிராகதா! பொன்னம்பலம் ஏதென்றாகத் தொழுவத்தில் பக்கம் வருகிறார், அவ்விருந்த பத்து மாடுகளும் தங்களுக்கு எதிரே பிடுங்க அழியவான மனித ஆதரத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, சாவதாய்நாடி அகல போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. 'வெள்ளியன்' மாட்டும் அதைக் கொஞ்சமும் இலட்சியம் செய்யாமல் நிற்கிறது. பாவம், அவருடைய விசாரணையும் தீர்மானமும் எல்லாவு தாசர் அதன் விஷயத்தில் சிறை வேறப் போகிறதோ!

முள்ளில் ரோஜா

சென்ற ஆகஸ்டு 27உ மாலை நிருவாக
லிங்கேணி கைபர் ஆர்ட்டில் கிளப் சங்கத்
தரப் "மூன்றில் ரோஜா" என்ற கட்ட
கத்தை மலிவாய்ப்பு சலுகை சஞ்சலி கைப
றையில் எடுத்தார்கள். "கயி" ஆசிரியர்
காடகத்துக்குத் தனிமை வசித்தார். அதில்
விநிருத்த வந்த காணும் காடகக் கவிதை
சித்தக கொவ்வகாணுதலால் இந்த கட்ட
கத்துக்குப் போவிருந்தேன்.

இங்குள்ளிரு கேஷப்
பொருத்தம் கண்டு
பிரித்தது. உணர்ச்சி
புடன் பேசினான்;
சுருத்தான. கதா
நாயகி பாடமதும்
கதாநாயகன் அதிகம்
அழகமும் இரு
பிரிந்தவரும்.

[illegible]

கின்றுரவு...

உங்கள் வீடுந்தாளிகளுக்கு
டால்டாவில் தயாரித்த
தக்காளி மகாஷாவை
அளியுங்கள்!

தக்காளிகளில் இருப்பதற்கு இருப்பதற்கு இவை இரத்தத்திற்கு மிகவும்
நித்தரணம். தக்காளி இவைகள் ஆரோக்கியத்தையாவது உங்களுக்கும் விடமின்
களையும் தருகின்றன. தக்காளிகளை பக்குவம் செய்யாமலே அல்லது பிற்
வரும் முறைப்படி ரூபரக எலெமென்ட்ஸ் பரிமாற்றம், தக்காளி கெட்டுப் போன
தக்காளிகளின் மேல்பாக்களை தடுக்க உட்பாடுகளைக் குறைத்தேடுக
வும். உட்பாடுகளை மிகத் துணைப்படுபடி அல்லது தருவிக்கெதற்காக
மேல் இவைகளின் ஏதாவதொன்றுடன், வெத்து உரித்த உருளைக்கிழங்கு,
தக்காளி பச்சையிலாகவும், உப்பு இவைகளின் கலக்கவும் இக்கலவைகள்
ஆதரவற்று, தக்காளிகளின் தன்மையை நினைத்து, திறத்திருக்கும் பாக்களை
கம்மதாபாவினும் குடவும். குழியு குறைத்த வானிலைக் டால்டாவை
குடாக்கி தக்காளிகளின் காய்வுநிலை பாக்களை குறைக்க போர்க்கவும்
நினைத்தும் திருப்பினால் பாக்களையும் இவைகள் போர்க்கவும். டால்டா
வித்தவாசத்த உணவு குடாக்கோ, அதிலே எப்படி இருத்தவா நினைக்க
மிக்மதாபி இருக்கும் டால்டா ஒரு கத்தமான தாவரக்கொழுப்பாகவாக
மது அறிவேதான் குடாக்கத்தாபகுதிதான்—எனவே, உணவுகள் தயாராக
குழுவாகவும் பக்குவமானதற்கு போதுமான காலகாலம் அளிக்கிறது

விட்டகெயே சிரமமின்றி ரூபிமிக்
மதுரபதார்த்தங்களை தயாரிப்பது எப்படி?

இவை ஆரோக்கியங்களுக்கு இன்றே—அல்லது
மகத்துவமேற்றாது—எழுதுங்கள்!

தி டால்டா அட்வைஸரி ஸர்வீஸ்
தயாக் பெட்டி நெ. 353, பம்பாய் 1

யுக்க கேற்கிரம்

பாண்டிச்சேர் சபாப் மன்வர் ஒருவரால் "தங்கத்திருநாள்" பரிசுக்குத் தகுமானதும் தீர்மானிக்கப்பட்ட பிரசித்தி பெற்ற புத்தி ஆகையம்.

ஜெயமணி

- ● ● "பாண்டியத்தின் தடுவே பூஞ்சோலை" என்று சபாப் தாட்டை அதன் பிரதம மந்திரி விபுல ஸாங்கிராம் சிவ நிளங்களுக்கு முன் ஒரு பத்திரிகைப் பிரதிநிதியிடம் வர்ணித்தார்.

ஆஸ்திரேலியா, இந்தோனேஷியா, பர்மா, கொரியா, மலேயா முதலிய நாடுகளில் பற்றி ஏற்கெனவே விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "பாண்டியத்தின் தடுவே பூஞ்சோலை"யாக விளங்கும் தாய் எந்து அகலது சபாப் தாட்டைப் பத்திய வரலாறு இந்தக் கட்டுரையில் ஆரம்பமாகிறது. ● ● ●

6. சபாப்

பிரமாவையும் மலாய் நாட்டையும் பிரிட்டிஷார் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டனர். இந்தோ ஜே ப்ரூக்கேரர்களின் வசமாயிற்று. ஜேவை ஒரு புறம் உள் நாட்டுக் கலகங்களும் மற்றொரு புறம் அகலியரின் ஆதிக்கமும் சிக்குபின்ன மாக்கின. இவ்வாறு அரபியப் புகழ்பங்களினால் ஆட்கவைக்கப்பட்ட நாடுகளில் நாடுவே இருந்தும், சபாப் அத்தகைய தப்பிராந்தி வந்துக்கு இவக்கு ஆராமல் தப்பியது ஆர்சியம் அல்லவா? சிறிய தேவாரை இருந்தும் கதிரிதரத்தது இழந்து அகலியர்களிடம் இதுவரையில் அடிமைப் படாமல் தந்திரமாகத் தப்பிய ஆலியா நாடு தாய்லாந்து ஒன்றுதான்.

இன்றுகூட சபாப் தேரத்ததத் கத்தி ஸலாபுறத்திலும் கொந்தளிப்பு அடங்கவில்லை. ஜே, பர்மா, இந்தோ ஜே, மலேயா இது நாடுகளில் கலகங்களும் உள்காட்டு வுத்ததங்களும் கோதமாக நடந்து வருகின்றன. அத்தகைய உற்பாதங்கள் சபாப் தேரத்தில் ஏற்படாதது சபாபியர்களின் அதிர்வுடம் என்றே சொல்வ வேண்டும். எனவே பாண்டியத்தின் தடுவே சபாப் ஒரு பூஞ்சோலை

யாக இருந்து வருகிறது என்று சபாப் நாட்டின் பிரதம மந்திரி வர்ணித்திருப்பது மிகப் பொருத்தமானதே.

பர்மா, இந்தோனேஷியா, மலேயா நாடுகளைக் காட்டிலும் சபாப் இப்போதுடன் பல்வாண்டு பல்லாண்டாக அறிக்கத் தொடர்வு கொண்டிருந்தது என்பதற்குச் சரித்திர ஆராய்ச்சி எதுவும் தேவையில்லை. சபாபியுள்ள கோலிங்களும் சபாபியர்களின் பெயர்களும் பழக்க வழக்கங்களிலே அத்திரு யாரும் மறுக்க முடியாதபடி சரித்திரமான சாட்சியங்கள் ஆகும்.

சபாபியர்களின் பெயர்கள் பெரும்பாலும் சம்ஸ்கிருதப் பெயர்கள் என்பதுடன், சபாப் மன்வரின் பெயரும் வாதையடிவாதையாக முதலாவது சாமர், இரண்டாவது சாமர், மூன்றாவது சாமர் என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

சென்ற மே மாதம் பட்டத்துக்கு வந்த இருபத்திரண்டு வயதுள்ள சபாப் மன்வர் பூமிபாள ஒன்பதாவது சாமர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவருக்கு முன் சபாப் மன்வராக இருந்த வஜ்ஜாபுர,

பிரஜாநிபா, ஆனந்தா முதலியோரின் பெயர்களே அவர்கள் இந்நிபாயுடனும் இந்நிபா கலாசாரத்துடனும் செரும்பெ தொடர்பு உடையவர்கள் என்பதைக் காட்டிப் போதுமானவை.

★

சீயாம் தேசம் 1851-ம் வருஷத்துக்கு முன் எந்த நிலையில் இருந்தது என்பது பற்றிச் சரித்திராசிரியர்கள் எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை. அந்த ஆண்டிலேதான் அநியாத்திரா என்ற கிராமச் சீயாம் தேசத்தின் தலைநகராக நினைக்கப்பட்டது.

பதினாறாவாம் ஆற்றாண்டில் போரிக்கைய வந்ததற்க்குச் சபாஸூக்கு வந்த பிறகுதான் அந்த காட்டைப் பற்றி மேல்காட்டினர் அறிபவராயினர். பிறகு பதினாறுவது ஆற்றாண்டிலிருந்துதான் தெரியலாட்டல், இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் முதலிய வெளி நாடுகளுடன் சபாம்வந்தர சம்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளத் தொடங்கியது.

பதினாறுவது, பதினாறுவது ஆற்றாண்டுகளில் சபாமியர்கள் தங்களுடைய கைத்திரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக சபாம் எங்கிலை அடுத்துள்ள மலைவாசிகளை எதிர்த்துப் போரிட சேர்ந்தது. 1757-ம் வருஷத்தில் பர்மியர்கள் சபாம் தலைநகரான அநியாத்திராவைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். பிறகு சில வருஷங்கள் வரையில் சபாமில் குழப்பமும் கொந்தளிப்பும் தாண்டவமாடின.

எனினும் 1782-ம் வருஷம் சக்ரி என்பவர் சபாம் காட்டை ஆட்சி புரியத் தொடங்கியதினிலிருந்து அந்த காட்டில் அமைதி நிலவியது. சபாமை ஆண்ட முத

லாவது சாமி அளித்தான். அவரது பரம்பரையினரே இன்று வரையில் தொடர்ந்து அந்த காட்டை ஆட்சி புரிந்து வருகிறார்கள்.

★

சீயாம்மேல்காடுகள் பரவந்துள்ளன வந்த தரத்தொட்புகொண்டு அவைகளுக்குச் சபாமைகள் காட்டையும்கூட ஐரோப்பிய நாடுகளின் பேரரசாட்சனியவில்லை. பல ஆசியா நாடுகளையும் அடிமைப்படுத்தி ஆளினம் செலுத்தி குளிரண்ட அந்தநாடுகள் சபாமைமும் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தில்

நிற்குக் கொண்டு வர எத்தனையோ குழப்பங்கள் செய்தன. சபாம் துறைமுகங்களை முதற்கொண்டு பிரான்ஸ் பல பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. பிரிட்டனும் சபாஸூடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு சபாமைச் சேர்ந்த பதினாறுவது வரம் சபா மைம்கள் விவரிதலும் உண் பிரதேசங்களைத் தன் காமாக்கிக் கொண்டது. எனினும் சபாம் மற்ற ஆசியா நாடுகளைப் போல் தீன் கைத்திரத்தை முற்றிலும் இழந்துவிட்டவில்லை.

முதலாவது மகா புத்தத்திற்குப்போது சபாம் கோ தேசங்களின் கட்டுமில் சேர்ந்த ஜோமலிதும் ஆலிந்தியாபிதும் புத்தாப் பிரகடனம் செய்ததால், சபாம் காட்டின் உதவிக்கு வெகுமதியாக ஐரோப்பிய நாடுகள் சபாமில் தங்களுக்கு இருந்த விசேஷ உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கத் தீர்மானித்தன. எனவே அந்த நாடு இழந்த பிரதேசங்களை மறுபடியும் பெற்றது.

1832-ம் பிரஜாநிபா மன்னர் தங்கைமேலே சபாமில் பார்வியெண்டரி சிங்கர் அமைக்கப்பட்டது. அறிவிருந்த அந்த தேசம் பல தொழில் துறைகளிலும் மீளவும் அறிவிருத்தி அடைய ஆரம்பித்தது.

அப்படியிருக்க மூன்ற வருஷங்களுக்குப் பின் 1835-ல் சபாமிலே அநிசயமான சம்பவம் ஒன்று சிகழ்ந்தது.

அந்த காட்டிலும் மன்னர் சிவாநிகரம் செலுத்த விரும்புலிஞர் எந்தே தங்குகள் புரர் கூற முற்படுவார்கள். உண்மையும் அப்படித்தான் இருந்தும். ஆனால் தங்குகள் ஐனங்கலிடம் சிங்கர் சிவா கத்தை ஐப்புகிசை விரும்புலியில் எந்து சபாம் மன்னர் பிரஜாநிபா தங்குகள் மீது புரர் கூறியதுடன், அவர்களுடைய

சபாமியர் குடும்பம் வழக்கமாகச் சரப்பிஞ்சு காட்டி.

செய்தவையும் எந்தெந்த மின்புலத்தையும் தாக்கம் செய்தா?!

அவருக்குப் பிறகு அகாதி வெருக்கிய உதவிவாசன ஆகந்த மதத்தின் சோய் மகன் பட்டத்தக்கு வந்தார்.

1940-ம் வருஷம் இரண்டாவது மகா யுத்தத்தின் பிரான்ஸ் ஜெர்மனியிடம் பிரான்ஸ் வந்ததும், பிரான்ஸ் இரண்டு சீலு கைச் சேர்ந்த சில பிரதேசங்களைத் தன் னிடம் ஒப்புவித்தது. மேலும் எந்த சோய் வந்தபுத்தியை. அந்தச் சோய்க் கைக்கு இரண்டாம் சோய் மதத்த விடவே, சோய் தருப்புகள் பவந்தார மாகப் பிரேமெந்த அந்தப் பிரதேசங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன.

1941-ம் வருஷம் சோய் ஐப்பாதுடன் ஒப்பந்தம் செய்தவோடு பிரிட்டன் மீதும் அமெரிக்கா மீதும் யுத்தப் பிரகட னம் செய்தது. அப்போது சோய்க்கு வெருமதியாக ஐப்பான் சேக்கார் மகாவ நாட்டையும் பரிமாணவையும் சேர்ந்த சில பிரதேசங்களைக் கொடுத்தனர்.

சோய் வெளிப்பார்க்கைக்கு ஐப்பாதுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட தெவிதும். இரண்டாமா சோய் தேசங்களிலுக்கு அகா யாகவும் ஐப்பாதுக்கு விசேஷமாகவும் இருந்த வந்தது. சோய் தேசங்களின் மற் றின்கள் சோயியர்களின் உதவியால் சோ யிய் பிரேமெந்த ஐப்பாதுக்கு விசேஷ மாக வேலை செய்வாவினர்.

இரண்டாவது மகாயுத்தம் முடிந்த பிச் சோய் தனக்குச் சேக்காமாக இருந்த பிரதேசங்களை மீண்டும் தன்னிடம் ஒப்பு விக்க வேண்டும் என்று கோரியது. ஆனால் அந்தச் சோய்க்கைக்கு இரண்டாம் சோய் காடுகள் சோய் மதத்தவிட்டது. எனினும் காது வருஷங்களக்கு முன் சோய்மம்

பிரான்ஸை இரண்டு சீலு எய்திச் செய்ப்பட்ட மட்டில் பவ தாராதுகையும் சோய்மாத் தீர்த்துக் கொண்டன.

இரண்டு வட்டம் சோய் மல்களுக்கு மேல் உண் சோ யின் கைச் இரண்டு சோய், சோய்க்கை வந்திருக்கின். சோய் வந்த உருவத்தில் சந்தேகக் குகைய சோய்க்கைப் போல் காணப்பட்டதும் பண்பாட்டி லும் மழக்க வறக்கங்களிலும் மூத்ததும் இத்தியப் கைப் போய்வே இருந்த வகுமிருக்கின். தென் மெற்கு ஆயிரவி லுள்ள மற்ற காடுகளின் இரும் பது போல் சோயிலும் சோய்

மகா சோய்க் வந்த குடியேறியதால், அங்கு சோய்க்கைத் தொகை பந்த வட்டம் சந்த கைக்கிட்டிருக்கின்கள்.

தாய்வந்த எங்கும் சந்திர பூமி எந்த அந்தம். சோய் அந்தப் பெய ரையே சோயிய்க்கை மிகப் பெருமை யுடன் சோய்க்கை கொள்கிறார்கள்.

சோயின் வந்தவர்கள், சோய், தய்வம், தந்தாரகம், சோய்க்கை முதலியவ உதிர்தி யாகும் சந்தவ்களும் இருக்கின்றன. இவை களும் பந்த வந்த சந்திரவாசன் உண் காடு களும் சோயின் சோய்க் சோய்மல்கு உத்த சாதவ்களாக இருக்கின்றன.

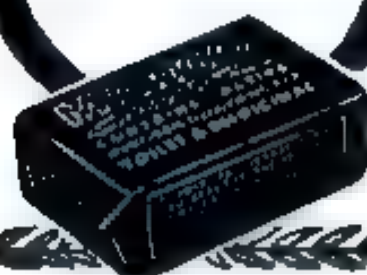
சோய் நாட்டைச் சேர்ந்த பெரும்பா யோர் விவசாயத்தையே விவசாயமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு உற்பத்தி யாகும் பொருள்களின் அரிசி முதல் உதான லும் சர்ப்பு இரண்டாவது சந்திரவாசன் வந்திருக்கின்றன. இவற்றைத் தவிர புகை யினை, சோய், காபி, மிளகு, பருத்தி முதலியவையும் அங்கு உற்பத்தியாகின்றன.

சோயின் உண் ஒரு விசேஷம் ஆயிரக் கணக்கான உதிரகன் வேலை செய்வது தான். தொழிலாளர்களின் போல் அவை மல்க்கை துக்கிக்கொண்டு செய்வையும் அடுக்கையும் ஏற்றமறி செய்வையும் உப யோகமாக இருந்த வகுமின்றன.

சோய் வருஷத்தோறும் பவ கோய்க் கணக்கான ரூபாய்க்குத் தேக்கு மல்க்கை ஏற்றமறி செய்வதால், வட்டம் கணக் கான தொழிலாளர்களின் செய்பவெண்டிய வேலைகள் ஆயிரக்கணக்கான உதிரகன் செய்த முடிந்த விடுகின்றன. சோய் அவை செய்ப்பட்ட மட்டில் சோயின் செய்பவத் தாராது. 'செய்தகை' போன்ற பிரதேசங்கள் எழுவதற்கு இடமில்லை!

MARGO SOAP

The Genuine
NEEM OIL SOAP

மர்கோ சோப்

வாசனை நீக்கப் பெற்ற
வெப்பெண்ணெயிலிருந்து ஒரு
விசேஷ முறைப்படி தயாரித்
தப்புவது. அதன் அபரிமித
மான இரும்பு காச நுரை
அழுக்கை யகற்றி, சருமத்தி
னுள் புருந்து நன்றாகுதல்
செய்யும். சருமத்திற்குப்
புஷ்டியும் மென்மையும் கூரும்.
அபூர்வ மணம். ஹாட்மான்
சருமத்திற்கும் ஹானியற்றது

A CALCEMICO PRODUCT

○○○

மதராஸ் ஆபீஸ்

5/149, பிரைட்லே, ஜி.டி., மதராஸ்

**SPECIAL CONCESSION
FOR 2 WEEKS ONLY**

AT LESS THAN HALF PRICES

EACH GTD.
10 YEARS

**ALARM
TIME-PIECE**

665	பண்டி	24/-	12/5
606	கபீர்	24/-	16/6

608	15 ஜூன் 40 ரூப	24/-	38/5
608	15 .. ரூபு ரூபு	24/-	45/5
608	16 ஜூன் கபீர்	24/-	49/5

607	6 ஜூன் 40 ரூப	24/-	38/5
607	6 .. ரூபு ரூபு	24/-	34/5

608	40 ரூபு ரூப	24/-	12/5
608	40 ரூபு ரூப	24/-	18/5

○○○

தபால் செலவு தனி. இரண்டாக
ஆர்டர் செய்வோருக்கு இலவசம்

PIONEERWATCH CO

POST BOX NO 1142B CALCUTTA

வின்கோலா

ஒரு சிறந்த டிரைக்

SPW
PRODUCT

விடாமின் "8"
யுடன் கூடியது

ஸ்டான்டர்ட் டிரைவ் - டிரைவ்
வெர்டீகல் டிரைவ், டிரைவ் டிரைவ்
பிரைவ்: ஸ்டான்டர்ட் டிரைவ்
டிரைவ், 79 A & B, சென்னை
தெரு, மதராசு.

வளரும் குழந்தைகளுக்கு அவசியமானது

விடோபெரின்

குழந்தைகளுக்கு விடோபெரின் கொடுத்தால் அவர்கள்
சுத்தமானவர்களாகியும், சுத்தமான குழந்தை
களாகும். மேலும் தம் குழந்தைகளுக்கும்
தேவையான அனைத்து பொருள்களையும்
விடோபெரின் கொடுக்கிறது.

தயாரிப்பாளர்
இந்தியா இலாகா & கம்பனி லிமிடெட்
மகேசுவரம், சென்னை.

மேக்ட் & தம்பென் லிமிடெட்.
தயாரிப்பாளர், 43, மதராசு.

படுக்கையிலும் எழுந்தும், திரும்பவும் படுப்பதுமாவே இரண்டு மாதங்கள் வாழ்வு மிகுந்த தொல்லை யிருந்தது. ஒரு முறையில் வாந்தியின் தாக்குதலை முறிக்கவும் இன்னொரு முறையும் தாக்கப்பட்டுப் படுக்கையில் விடப்பட்டான். வயிற்சோடுகூட, கால் வீரப்பதின் பயனாகத் தொழிற்சாலைகளிலும் விடைத்த ஊதியம் குறும்பத்தின் ஊன், உடைக்கும் போதாததால் ஏற்பட்ட கவலையும் சேர்ந்து கொண்டது. இதனால் மிகுந்த மனத்தளர்ச்சி புற்றுப் பின்னர் சில நாட்களுக்குக் க்ருஷி உட்கொண்டான் ...

சில மாதங்கள் அடிக்கடி ஏற்படும் ஒத்த வலி, உடைக்க முடியாததற் றோயடிவா நிறத்தும் வழி. அவர்

நீங்களும் அந்த க்ருஷி உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

தன் மூலாதாரத்தை "க்ருஷி"யும் தாக்குவதான். முத்திரத்தின் அடிப்படி-அமெரி கன் க்ருஷி இயக்கவாசலே முத் திரக் காய்களின் மூலம் வெளித் தன்ரு கிறது. பின்னர் க்ருஷித்தன்ரு ஆத னித இயக்கவாசலுக்குக் மேலும் வேலை செய்து முத்திரக் காய்கள், குடகாய், வாகடாய் இயக்கத் தன்ரு இயக்கு மாறு துண்டுவித்தான். சீக்கிரமே ஒரு புத்துணர்ச்சியும் பெறுகிறான். ஆதாரவாசலே ஆரோக்கியம் மறு கடியும் உயர்வுக்குக் கிடைக்கிறது. உயர்வான மெய்க்கொண்டமும் கடைக் காரர்களிடமும் கிடைக்கும். க்ருஷி னின் விளைவு 3-10-9 இங்கே க்ருஷி வாய்க்குமாய்.

"க்ருஷி" க்கிரித்தல், நியூஸ், ரோ. சி.டி. (மாஞ்சேட்டர், இங்கே காத்த) அமெரி கன் தயாரிக்கப்பட்டு க்ருஷி க்ருஷி, சி.டி. (பம்பாய், மதராஸ் க்ருஷி) அமெ ரிகன் சி.டி. ரோ. சி.டி. படு கின்றன.

கோவைகயின் சிகர்ஷி

எஸ். ஆறுமுகம்

அந்தக் கேள்வி நிரும்பத் நிரும்பக் காவேரியின் இந்த அடிவாரத்தில் எதிர்நோக்கித் கொண்டிருந்தது. அப்படிப்பட்ட கேள்வியை அச்சமல்ல அவன் எதிர்பார்த்தவியல். ஆனால் என்னோடு தான், அதாவது விவரம் புரிந்த உணர்வின் தாண்டுவரல் அந்தவகை வினா ஒன்று தன் குழந்தை வாயினின்றும் வெளிச்செழும்பும் என்று சீராகத்தாமட்டும் உண்மை. கடைசியில் குழந்தை சற்று எதிர்பாராத சமயத்தில் அதைக் கேட்டு விட்டான்.

மந்திராணம் வேலை முடிந்ததும், கடுசோத வடிந்தான். வடிந்தவுடன் 'எட்' 'எட்' தட்டிய பிரகாரம் மனங்களுக்கு ஊட்ட உட்கார்த்தான் காவேரி. குழந்தையின் மனம் எங்கு அகிந்ததோ? பிடித்த சோத துக் கவனத்தை உண்டாக்கிட சீராக விசிறி, எடுத்த எடுப்பிலேயே அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டது:

"அம்மா, கோடி விட்டு மணிக்கு நீதமும் அவன் அப்பா சொட்டி. பிட்டாய் எல்லாம் வாங்கியிருந்த கொடுக்கிறே! எங்களுக்கு மட்டும் அப்படி வாங்கித்தான் அப்பாணங்க காவேரியே. எங்கே என் அப்பா! ஊ...ம்.....சொல்லு..."

அவன் நிரும்பிட்டான். பக்கைக் குழந்தைக்கு என்ன சமாதானம் சொல்ல இருக்கிறது! உன்னெழுந்த சவனத்தை அடக்கிக் கொண்டான்.

"கோதை, நீ என் கண்ணில்லையா? அப்பா பணம் சம்பாதிக்கப் போயிருக்கிறார். வந்ததும் போய்மை, பதுகன், சொட்டி எல்லாம் வாங்கி வருவாக்க. எங்கே சேர்ந்ததைச் சாப்பிடு" என்று 'நாடி' சேந்தவாறு மனங்களுக்குச் சோதனை ஊட்டினான்.

சம்பாதிக்கவா அவன் கண்ணில் போயிருக்கிறார்?

அவன் கொஞ்சம் எதிக் கேள்வி கேட்டது. பொய்யைக் கற்பித்த. குழந்தை உணர்ந்ததை ஏமாற்றி விட்டதை எண்ணி வருந்துவதைத் தவிர அவனுக்கு வேறு மனக்கம் புலப்படவில்லை. காவேரியின் கண்ணில் கவனம்.

"தெய்வமே! ஒன்றும் தெரியாத மனங்களுக்கு என் என்ன பதில் சொல்லுவேன்? எங்கே வலி நீர மச்சான் கிடுகிடுகிடைத்ததுச் சீக்கிரம் வந்தவிடுமா? மாசி

வந்தா! எட்டாயம் மாசின்கூடப் போடு தென்-தாவே....." என்மெல்லாம் வேண்டிக் கொண்டான்.

★

இன்னமும் உன்னமும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம், கெதுபோய் அதிவக் காவேரியின் கழந்தியைத் தாவிவைக் கட்டினான் மானிக்கம். வாழ்க்கை கெடுபடக் கட்டித் தது; ஏழ்மையின் இன்பம்! மூன்று கோணமிருந்ததானே உணர்ந்ததைக் கொண்டு கொண்டும் கசைந்த மனம் எழுமிக்கிறது!

கைக்கேசரம் கழைந்தது. காவேரியும் மானிக்கமும் ஆக இருந்த குடும்பத்தில் மூன்றாம் சப் ஒன்றும் அங்கோரம் பெற்றது. கோதையின் துணைத் தம்பதின் வயிற்றில் பாய் வார்த்தது. என்னுதும் அடுத்த வருஷம் அப்படிப்பட்ட எதிர்பாராத விஷய வேகமென்று வாரும் சீராகக்கலங்கி.

மூன்று பேர்களுக்கு வகை சொல்லி காவேரி ஓட்ட வேண்டியது மானிக்கத்தின் பொதுப்பண்ணை? அதற்காகவே அம்மூவற்றிலும் ஈடுபட்டான். அங்கிருந்து பதிகித்த மைக் தொண்டினிருந்து காவேரி வாய்க்கிச் சமைத்து காப்பத்திற்கு விற்று கீவனம் கட்டத்தின் சிலர். அவர்களில் மானிக்கமும் ஒருவன். விடியற்காலையில் 'துட்டு வட்டி' க்குக் கிடைத்த சொக்கத்துடன் புறப்படும் அவன், மீண்டும் விடு வரும் சமயம் இருட்டிப் போகும் பத்த. பன்னிரண்டு ரூபாய்க்கு அரிசி வாங்குவான். விடு வந்ததும் அரிசி புரையும் காவேரியிடம். கண் மூன்று வேலே வாயம் மூன்று, காங்கு ரூபாய் சில கிச்செய் கிடைக்கும். ஆக இந்த தொழில் மட்டப்பகையில் 'தெய்வ மரிக்' விட்டு மூத்திரையுடன் கட்டத்தது.

கூற்ற என்மென்றும் குரே நிக்கில் தான் விசை எப்பது என்ன கிச்செய்?

அப்பொழுது ரோஷம் சொம்பவும் 'கெடு பிடி' பாக இருந்தது. அந்த வழக்கம் போல அரிசி மூட்டையைச் சமைக்க முடியாமல் சமைத்து வருகையில், எதிரே காக்கினில் வந்த நீந்த ரோஷம் அநிக் காவேரியைக் கண்ட மானிக்கத்திற்கு ரத்தம் மூழாதும் அப்படியே உறைந்த விட்டது போன்ற பிரமை எழுந்தது. அவருடன் கந்திரத்திய அக்கதச் செட்டியாணாக

கண்டதும், மானிக்கத்துக்கு விஷயம் விளக்கியிட்டது. செட்டியாருக்கு அவன் மீது பல காரணம் ஒரு 'கண்' உண்டு. அவந்தான் அய்யூர் தேவன் கடைக்காரர். பின்னர் செட்டியானை? தனிமமாக அளிசி விவாபாரம் நடப்பது பற்றிய 'தப்பு' அவன் காவிராக அதிகாரிகளுக்கு எட்டியது. அதன் பயன் மானிக்கத்தின் தலையில் விடிந்தது.

மானிக்கம் செய்த கண் விவாபாரம் சீரழிக்கப்பட்டது. அதன் பனனாக அவனுக்கு ஒரு வருஷம் சிறைத் தண்டனை விடப்பட்டது. கையுள் கையுமாக அவன் பிடிபட்ட தருணம், அந்தச் செட்டியாரைப் பார்த்தான். அப்பாவிமையில்லாத எவ்வளவு கொடூரம், ஏகம், சூரமம் பிரதிபலித்தது!

கணவன் கைதியாகிய 'சேதி' அறிந்து புலம்பினான் காவேரி. கைக் குழந்தை யுடன் எப்படிச் சேலத்தன் லாடிபுமோ என்று எண்ணிப் பார்த்த அவனுக்கு ஆத்திரம் பொங்கியது; அழகம் பீறிட்டது. அன்றைக்குத் தன் 'மகன்' அப்பட்டுக் கொள்ள ஏதுவாக விருந்த செட்டியாரை நினைத்தான் அவன்.

மகளின் இரப்பச் சிரிப்பில்--கிண்கி மொழியில்--வினைபாட்டில் புருஷனின் பிரிவைத் தேற்றிக் கொண்டான் காவேரி. 'வயிற்றைக் கட்டி, வாயைக் கட்டி' காலத்தை விரட்டி விடப் பார்த்தான். எனினும் லாடிபுமோ, என்ன? விடுகலித் தாவேன் செய்து பிழைக்கலானும்,

காவேரிக்குச் சேது கண்ட இடம் சொர்க்கலாக மாறி விட்டது. அவனது கஷ்ட நிலையைக் கென்றிப்பட்டு மனம் இவ்வெ தேவன் கடைச் செட்டியாரின் பணியை, அவனைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துக் கை கொடுத்து உதவினான். "காவேரி, என் வீட்டுச் செட்டியார் செய்தது செய்து விட்டார். அதை மனமோ இனிமும் வசிக்காதே. என்னமோ நடந்தது நடந்து போச்சு. உன் புருஷன் விடுதலை விடத்து வெளியே வந்ததும் கம்ம செட்டியாரையே ஒரு வழி பண்ணித் தரச் சொல்லுகிறேன். உன் மச்சான் வரமட்டும் இங்கேயே சரப்பிட்டுக் கிட்டு இரு" என்று அந்த அம்மான் வேண்டிக் கொண்டான்.

இந்த வரவேற்பைக் கண்டு காவேரி பிரமித்தான். அவன் உள்ளமும் மலர்ந்தது. ஆம்! விஷம் தோன்றிய பாத் கடலில்தானே அயிர்தலும் தோன்றியது!

★

"காவேரி, உனக்குச் சேதி தெரியுமா? கம்ம காடு குடிபரவானதுக் காகச் சாதாரணக் கைதிகளை வெல்வாம் விடுதலை செய்யப் போகிறார்களாம் கம்ம சர்க்காரிலே. பெப்பரிலே போட்டிருக்குதுவாண்டு செட்டியார் சொன்னார். நிச்சயம் உன் புருஷனும் இன்னிக்கு, காண்கு வந்துவான்" என்று செட்டியாரின் மனைவி சொல்லக் கேட்டதிலிருந்து காவேரிக்கு மெழ்ச்சி தாங்கியில்லை. தன் கணவனுக்கு விடுதலை கிட்டும் காண ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த அவனுக்கு அச் சேதி ஆனந்தத்தை ஊட்டியது.

சூரியன் அந்தமீத்து இருள் எங்கும் படர்ந்தது.

சமையலறையில் செட்டியார் சரப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவன் மனைவி உணவு படைத்தான். வெளியே சூழ்ந்ததின் அரவணியில் காவேரி தன்னை மறந்திருந்தான்.

அப்பொழுது கைவைப் 'படபட' வென்று தட்டும் சத்தம் கேட்டது. காவேரி சூழ்ந்ததை அணந்தவாறு ஓடிச் சமையல் திறந்தான். திறந்த வாயிலிருந்தே "எங்கே அந்தச் செட்டி?" என்ற ஆவோக் குரல் எதிரொலித்துப் பரவியது.

மெல்லத் தலைவர உயர்த்திப் பார்த்தான்; ஞடும் எடுக்கமெடுத்தது. அங்கே வயத்தியம் பிடித்தவன்போல, போபக் கைப் பறக்கக் கைகளைப் பிரித்துக்கொண்டு சிந்தித்தான் மாணிக்கம். அதே சமயம் அந்த அம்மன், செட்டியார் மனைவி கூறிய 'ஜோஸியம்' சீதையுக்கு வந்தது அவளுக்கு.

"யாரு, காவேரி?"

"ஆமங்க மச்சான்."

"உங்களுக்கு இந்த இரக்கமற்ற பாவி விட்டியே என்ன வேலை?" என்று மாணிக்கம். அவன் கெவிலிச் சோளம் பொறித்தது.

"மச்சான், சத்தம் போடாதீங்க. செட்டியாரு பெண்ணாதி மகாஸ்கரியி போல. அவங்க இம்மாவியுக் காலும் பிண்டியும் செத்த ஞடங்கட இக்கேசும் புல் முனைக்கப் போயிருக்குமே! உங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு போகிறிருக்கு காம் வலித்துப் பட்டுக்குக் கூடத் திண்டாடிப் போய்விட்டேன். என்மோ, கம்ம காலம் அந்த அம்மாயுக்குச் செறி தெரிந்து என்னை அழைத்துப் போய் இதுவரை காப்பாற்றிதுங்க" என்று சொன்ன தன் மனைவியின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட மாணிக்கம் சிறிதாங்கிப் போனான்.

"சீதையா, காவேரி? செட்டியாரு என்னை வேண்டு மென்று காட்டிக் கொடுத்து விட்டார் என்கிறதென்பதிலே அவர் மேலே பழி வாய்க்கலும் என்று காண என்னிக் கொண்டவ்வா இரக்கமேன். தெரத்தியே அரிசெ சொது எல் யொருக்கும் பவிக்கு கொடுக்கலும் என்று சொல்லறப்போ நான் இந்த மாநிக் கன்ன விவாபாசம் பண்ணிவதும் தப்புத்தான். ஆனாலும் இந்தகை நான் வேறு சாஜாகம் கூடத்தது; ஆனல் இக்கறையிலிருக்கு கம்ம சாஜாகமும்; இனி உங்கமகடக கூடத்தது, உடல் உகைத்ததுச் சம்பாதித்துச் சாப்பிடலும். இப்படி விதமெடுத்தது வேளம். ஆனல் இக்கறக்கு உங்கக் காணுவிட்டால் என்ன நினை சொத்திருக்குமோ? காவேரி, அந்தப் புண்ணியலதி மாக்வேபத்துக்கு உன் கைகை சீதெத்த வந்த நான் எப்படி அவங்க முகத்திலே விழிப்பேன். ஊதலும்; மாட்டேன். வான் முகவிய் விட்டுக்குப் போகிறேன்" என்று மாணிக்கம் உணர்ச்சிபுடன்.

கன்னியை வாய்பு கட்டியிருக்கு என் னினா விவக்கிவிட்டு, தன் மனை வாக் கெடுத்தகிட்டான் மாணிக்கம். அடுத்த கிரியும் புறப்பட்டான். 'மச்சான்'யின் மாற்றத்தாகக் கண்டு வரவகடத்துப் போனான் காவேரி.

பெட்டமேதை

* **Open Call** **Send Us**

[illegible]

ஆறு ஆயிரம் பேர் உட்கார்ந்திருந்த
அரங்கம் சமீபத்தில் நடைபெற்றிருந்தது.

தனது எட்டுவது படைக்கணித் தேர்ச்சியை
மிகச்சிறந்த வகையில் வென்றார்.

[illegible][illegible]

2008-08-20

22. 2000

☐ ● ☐

© 2005 Curlew Consulting Inc.

இருள் நிரப்பிய விளக்காய் ஆம்
பித்த, அது நெய்யாக வடிக் காய்ச்சித்தான்
உடனே அந்த நெய்யை மூர் அருகியாழத்தின்

கல்கி

ALKI செப்டம்பர் 10, 1950

4

அனு

"கங்கி" ஆசிரியர் எழுதிய இருபெரு நவீனங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

பரிகப் பதிப்பு ரூ. 15-0-0

பார்த்திபன் கனவு

விலை ரூ. 8-8-0

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தில் மகோன்னத காலத்தை இவ்விரு நவீனங்களும் அற்புதமாக விவக்குகின்றன

சசிதேவி எழுதிய விஜயா முடலிய கதைகள்

விலை ரூ. 2-8-0

(தபாற் செவடி பிரத்தியேகம்)

கிடைக்குமிடம்

"கங்கி" காரியாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

இருமல், அவஸ்தை யணிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி

3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப் படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி தாக்குதலால் மூச்சுத் திணர் துக்கமீயிற் அயலிவதுதிரிர்க்கா? அநிகமாக இருமலால் பிராணவாய்க்குறையாக இருக்கிறதா? பதனின் உணர்க்கிரிஜைக் வேலை செயல் அசத்தராகவும், குணமையான சில வஸ்துக்களையும் உணவுக்களையும் சர்ப்பிட லுடியுமிக்கலா?

எவ்வளவு நாட்களாக உபாதையுற்று எவ்வ உபயோகத்திற்குப்பினும் சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) ஓர் புதிய தம்பிக்கை அளிக்கும். மயக்க மருத்துவனின், புதை பிடித்தனின், திருச்செவ்வின், ஆட்டோமயன் தேவை யின், செயல் வேண்டியதெல்லாம் குறிப்பற்ற இரண்டு பிச்சுக்களை சர்ப்பாட்டியுயோது உட்டொகை வேண்டியதே. உபத்திரவங்கள் எவ்வளவு மனதத்துவிடும். மூன்றே நிமிஷங் களில் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன் கலந்து வேலை செய்வத் தொடங்கி, உபத்திரவ கலந்து செயலிற் றுவரத்ததை அபி விருத்தி செய்வு முதல் நாம் இரவு நகை தித்திரையை அளித்து விவாகில் பல வருஷங்கள் யெனவன உணர்க்கிரையையும் பவத்தையும் பெறுவீர்கள்.

2 வருஷங்களை ஆஸ்துமா இல்லை

மெண்டாகோ (Mendaco) அநேகமாக உடனே குணமளித்து உயராததை இவ்வுயர்க்குறையு டைடுமிற் சரிக்கை தாக்குதல் சர்ப்பாது செய்கிறது. உதாரணமாக ஜே. கிரீட்டன்,

நாமிட்டன், லூப்பி, ஹாட்டர், இருமல் மூச்சுத் திணறால் இவ்வு துக்கமீயிற் 40 வருஷங்களை குறைத்து, இரத்து விடுவார் என எதிர்பார்க்கப் பட்டது. மெண்டாகோ (Mendaco) ஆஸ்துமாவை முதல் நாளே திதுத்தி விட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அங்குபராகதரே பிண்டும் சர்ப்பட்டதில்லை.

பணம் வெலி உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேலை சர்ப்ப பிட்டதும் தோடியாக சத்தத்துடன் கலந்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Men- daco) அதிமையின் வயதில் பற வருஷம் யெனவன உணர்க்கி, பறம் இவற்றை அளிக் கிறது. மாயன் உத்தரவாதத்தில் கீழ் மென் டாகோ (Mendaco) உபயோகத்துப் பார்த்து திப்பினிவுக்கல். மெண்டாகோ (Mendaco) சர்ப்ப பிட்ட பிச்சு யுதன குணம் பெத்துத் திருத்தி யனிக்காலிதில் வெற்றுப் பெட்டியை அதும் பினும் மூகுத் தோளையும் மாயன் செயல்பட வடும். இவ்வே மருத்துவியலாளர்களிடமிருந்து மெண்டாகோ (Mendaco) வாங்குங்கள். இன் திசவு எப்படித் துக்குதிரிர்கள், மதுதான் உணர்வயிதமான தெம்புணர்க்கி சர்ப்படுகிற

Mendaco

மெண்டாகோ

தென் பதையும் பாருங்கள். உத்தர வாதம் உத்தரவுக் குப் பாதுகாப்பி அளிக்கின்றது.

● ஆஸ்துமா ● மார்ச்சனி தோய் ● ஜே ஜூஸ் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

**அதிக மலர்ச்சியைத்தருவது —
ஹிமாலயா புக்கை
டாய்லட் பெளடரின்
குளுமையான பரிமாணம்**

பச்சைப் பித்தை நலிவாகிய புக்கை கவர்
வித்ததிலும் சிறந்த டாய்லட் பெளடர்.
சுதப்பட்டுப் போகின்ற துளையானதும் சிறந்த
நிலையானது. மேலும் மலர்ச்சியை உண்டா
கிறது. கருமத்திற்கு ஆதரணம்
கொளும் களிப்பினைத் தரும் திறன்
கொண்டிருக்கின்றது. இவ்
பச்சைப் பித்தை நலிவாகிய புக்கை
கடும் குளுமைப்படும் இரக
சம் கொடுக்கிறது.

